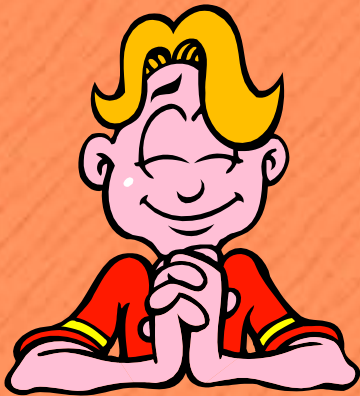
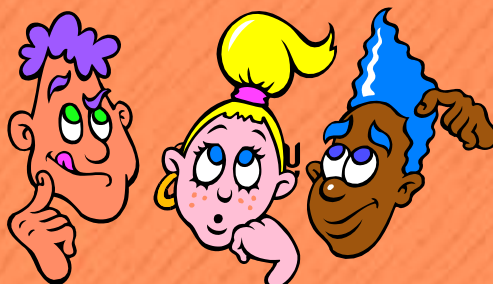

ธัญญาทิพย์ J.1-4
คู่มือครู ชั้นประถมศึกษาปลาย

สุภาษิต

สุภาษิต

คำนำ	3
นำเด็กสู่พระคริสต์	5
กิจกรรมประจำเทอม	6
บทที่ 1 จงแสวงหาปัญญา	7
บทที่ 2 จงมีเมตตา	16
บทที่ 3 จงเชื่อฟัง	25
บทที่ 4 จงระวังคำพูด	31
บทที่ 5 จงเป็นมิตร	36
บทที่ 6 จงมีใจถ่อม	42
บทที่ 7 จงซึ้งใจ	48
บทที่ 8 จงซื่อสัตย์	54
บทที่ 9 จงซื่อสัตย์	60
บทที่ 11 จงมีใจยินดี	65
บทที่ 12 จงรับใจยินดี	71
บทที่ 13 จงรอบคอบ	77
ข้อสอบ	82
เฉลยข้อสอบ	

คำนำ

แม้จะดูเหมือนว่า ความจริงในพระวาทะนั้นยากเกินกว่าที่เด็กๆ ในวัยนี้จะเข้าใจได้ทั้งหมด แต่ก็มีความจริงบางอย่างที่เขาพอจะเข้าใจและเรียนรู้ได้ ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องสอนพระวาทะของพระเจ้าแก่เด็กประถมปลายโดยมีข้อเสนอแนะบางประการดังนี้

ประการแรก คำสอนที่จะสอนนั้นต้องเป็นตามความต้องการในเวลาปัจจุบัน และเป็นประสบการณ์ที่อยู่ใกล้ตัวของเด็ก เป้าหมายในการสอนพระคัมภีร์ไม่ใช่เพียงเพื่อให้เขารู้ และนำไปใช้ในอนาคตเท่านั้น แต่จะต้องนำเด็กให้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นส่วนตัวในเวลาอีกด้วย

ประการที่สอง คำสอนของเราจะต้องตรงตามพระวาทะของพระเจ้า พระคัมภีร์ไม่ได้เป็นเพียงหนังสือที่สอน ให้มีจริยธรรมที่ดี สอนให้เด็กควรทำหรือไม่ควรทำบางสิ่งบางอย่างหรือเพื่อให้เด็กมีความประพฤติดีเท่านั้น แต่เราสอนพระวาทะของพระเจ้าเพื่อจะให้เขารู้จักและมีการตอบสนองต่อพระเจ้าด้วย

การสอนพระคัมภีร์แก่เด็กมักสอนในลักษณะเป็นเรื่องเล่าเปรียบเทียบกับศีลธรรม ถึงกระนั้นคำสอนที่เป็นหลักคำสอนหลักข้อเชื่อก็เป็นสิ่งสำคัญด้วย เด็กประถมปลายรู้ถึงความกดดัน ที่บังคับอยู่ภายในใจที่นำเขาให้ทำผิด ทั้งๆที่รู้ว่าไม่ถูกต้อง แต่ยังทำและมีจิตสำนึกผิดพ้ออยู่ในใจ เด็กประถมปลายจะเข้าใจอำนาจกดดันภายในที่พระคัมภีร์เรียกว่า “ความบาป” เขาสามารถรอดพ้นจากความบาปและรับการอภัยโทษได้โดยรับเชื่อในพระเยซูคริสต์ เด็กวัยนี้จะสามารถมีชีวิตตามคำสอนของพระ-คัมภีร์ได้ โดยที่เขาต้องมีการตอบสนองต่อพระเจ้าที่เขารู้จักและรักพระเจ้าที่เขารู้จัก และรักพระองค์ดังนั้นเราจึงได้บรรจุบทเรียนที่เป็นหลักคำสอนไว้ในหนังสือคู่มือเล่มนี้

ประการที่สาม การสอนของเราจะต้องเป็นการเปิดเผยความจริงในพระคัมภีร์ให้สอดคล้องกับวัยของเด็ก ครูจะไม่เป็นผู้ให้คำตอบฝ่ายเดียวแต่จะให้โอกาสผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง และมีการตอบสนองต่อคำสอนของพระเจ้าตามระดับ ตามวัยและโดยวิธีของตนเองด้วย

เราได้เห็นความสำคัญของสิ่งต่างๆเหล่านี้ จึงได้เลือกกิจกรรมที่จะช่วยเด็กในการค้นคว้าหาความจริงด้วยตนเองและเป็นแรงกระตุ้นทำให้เกิดการตอบสนองต่อคำถามมากยิ่งขึ้น เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะมีเด็กหลายๆคนได้รับชีวิตใหม่หลังจากสอนพระวจนะของพระเจ้าในเทอมนี้

นำเด็กสู่พระคริสต์

การนำเด็กประถมปลายให้รับเชื่อในพระเยซูคริสต์เป็นสิ่งสำคัญของการสอน ครูสอนต้องฉวยโอกาสที่จะชักชวนให้เด็ก ๆ วยนี้กลับใจเชื่อพระเยซูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด โดยยกข้อพระคัมภีร์ประกอบคำอธิบาย

อ่านข้อพระคัมภีร์ดังต่อไปนี้และอธิบาย

1. เพราะว่าพระเจ้าทรงรักทุกคน และหวังที่จะให้ทุกคนเป็นบุตรของพระองค์ 1 ยอห์น 4:9 ,
ยอห์น 3:16
2. ความบาปข้อวางและกั้นเราออกจากพระเจ้า ไม่ให้เราได้รับสิทธิ์เป็นบุตรของพระเจ้า พระคัมภีร์กล่าวว่าเราทุกคนเป็นคนบาป (ให้ถามนักเรียนว่า..เขารู้ตัวไหมว่าเขาเป็นคนบาป ยกตัวอย่าง เช่น การไม่เชื่อฟัง การโกหก การลักขโมย การพุดนินทา ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นความบาป) โรม 3 :23 , ยากอบ 4:17
3. การลงโทษความบาปคือ ความตายซึ่งเป็นการถูกแยกจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์ โรม 6:23
4. พระเยซูทรงรับบาปแทนเรา โดยยอมถูกตรึงที่ไม้กางเขน โรม 5 : 8 , 1 เปโตร 2:24
5. ความรอดคือของประทานจากพระเจ้า เราหาซื้อเองไม่ได้ เอเฟซัส 2:8-9
6. เราต้องสารภาพบาป ขอการอภัยจากพระเจ้า (นำนักเรียนอธิบายพื้นฐานของการอภัยบาป) กิจการ 3 :19
7. เราที่ได้รับของประทานคือ ความรอดพ้นบาปและเป็นบุตรของพระเจ้า (นำอธิบายพื้นฐานของคุณพระเจ้าสำหรับของประทานที่พระเจ้าให้) ยอห์น 1:12 , กิจการ 16:31
8. บอกคนอื่นให้รู้ว่าได้รับเชื่อพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว โรม 10 :9

เมื่อนักเรียนรับเชื่อแล้ว ครูควรหนุนใจให้เขาเติบโตฝ่ายวิญญาณต่อไปโดยการ

1. อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน
2. อธิษฐานทุกวัน
3. ไปร่วมนมัสการทุกวันอาทิตย์ที่คริสตจักร
4. เป็นพยานชวนเพื่อน ๆ มารู้จักพระเยซู

กิจกรรมประจำทอม

ทำโมบาย

ให้เด็กๆ ในชั้นเรียนช่วยกันทำโมบายนี้ ที่ละน้อยทุกอาทิตย์ จนกว่าจะจบทอม อุปกรณ์ที่ต้องใช้คือ กระดาษแข็งแม่แบบที่มีรูปลักษณะต่างๆ (ดูตัวอย่าง) กรรไกร ดินสอ เชือกเส้นเล็กๆ หรือไหมพรม ไม้ยาวๆ ขนาดเท่าหลอดกาแฟหลายๆ อัน สันข้างยาวข้างหรือยาวเท่ากันก็ได้ แล้วแต่ว่าจะทำแบบไหน หรืออาจจะใช้หลอดกาแฟก็ได้ถ้าไม่มีไม้ ปากกา และสก็อตเทป

ในสองอาทิตย์แรกอาจจะเตรียมโครงของโมบายก่อน (มีตัวอย่างให้ดู 2 แบบ ดังรูปหรืออาจจะออกแบบตามความคิดของเขาเองก็ได้)

วิธีทำ

ตัดเชือกหรือไหมพรมยาวประมาณ 3 ฟุต ผูกกับไม้หรือหลอดกาแฟตรงระหว่างกึ่งกลาง โดยให้มีเชือกเหลือด้านบนประมาณ 6-8 นิ้ว เพื่อเอาไว้แขวนกับที่แขวน ส่วนเชือกที่เหลือให้ห้อยลงมาข้างล่าง เพื่อผูกกับไม้อันอื่นต่อไปหรือแขวนรูปอันหนึ่งไว้เพื่อให้สมดุลกัน

ในอาทิตย์ต่อไป ก็ให้ตัดกระดาษเป็นลักษณะต่างๆ เช่น กลม สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม หรือจะตัดเป็นรูปผลไม้ รูปการ์ตูนหรือรูปอื่นๆ ตามความคิดสร้างสรรค์ของเด็กๆ ก็ได้ แล้วเขียนหัวเรื่องและข้อเท็จจริงของแต่ละบทบนกระดาษที่เตรียมไว้ ทำเป็นคู่เพื่อนำไปแขวนให้มันสมดุลกัน ทำอย่างนี้ในแต่ละอาทิตย์จนกว่าจะจบทอม และโมบายก็เสร็จ และพร้อมที่จะนำไปแขวนใช้ประดับห้องเรียนหรือที่บ้านได้ (อาจจะให้ทำเป็นของส่วนตัวอันเล็ก หรือช่วยกันทำเป็นอันใหญ่อันเดียวก็ได้)

บทที่ 1 จงแสวงหาปัญญา

ข้อทอ้งจำ

“อย่าลืม และอย่าหันกลับจากถ้อยคำแห่งปากของเรา จงเอาสติปัญญาและเอาความรู้” สุภาษิต 4 : 5

เป้าหมาย

เพื่อจะสอนให้รู้ถึง คุณประโยชน์และคุณค่าของสติปัญญาหนุนใจให้้องๆ แสวงหาสติปัญญาโดยการเอาใจใส่ต่อคำแนะนำของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 2:1 -22, 4:1-9 , 16:6 , 1 พกษ. 3 :3 -28 , มัทธิว 25: 1-13

ข้อคิดสำหรับครู

พระเยซูคริสต์ว่าทรัพย์สมบัติของคนอยู่ที่ไหน จิตใจของเขาจะอยู่ที่นั่น กษัตริย์ซาโลมอนตรัสว่า ความรอบรู้และความเข้าใจมีค่ามากกว่าเงินหรือทรัพย์สมบัติมากมาย เด็กวัยนี้มีความกระตือรือร้นกับสิ่งที่เขาทำสิ่งจะทำให้เด็กๆ ประทับใจหรือพอใจสำหรับอาทิตย์นี้ คือ ทำให้เขาได้เห็นและเข้าใจถึงความสำคัญของการเรียนรู้ หนุนใจและชักชวนให้เขาแสวงหาความรู้จากพระเจ้า และใช้ความรู้นั้นในทางที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย

สอนให้เขารู้ว่าเขาทำตามคำแนะนำของพระเจ้าเป็นทางที่จะนำไปสู่ปัญญา คนฉลาดทำตามแบบอย่างของคนดี และดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องต่อพระเจ้า

นำสู่บทเรียน

ประดิษฐ์ภาพ “สิ่งมีค่า” เตรียมหนังสือวารสารต่างๆ กรรไกร กาว และกระดาษแข็งให้้องๆ ตัดภาพที่เขาคิดว่ามีค่ามากที่สุด ทากาวติดบนสมุดของเขาหรือให้วาดรูปสิ่งที่เขาคิดว่ามีค่า และให้เขียนหัวข้อกำกับไว้ว่า “สิ่งที่มีคุณค่าต่อฉัน”

บทเรียนจากพระคัมภีร์

น้องๆคิดว่าอะไรมีคุณค่าที่สุดสำหรับชีวิตของเรา? (ครูเขียนคำตอบบนกระดาน) ทำไมเราจึงคิดว่าสิ่งนั้นมีค่าสำหรับชีวิตของเรา และเราจะได้สิ่งเหล่านั้นมาได้อย่างไร (รอคำตอบ) เขาอาจจะคิดถึงเงินทอง บ้าน วิชาความรู้ คนบางคน หรือสิ่งที่ไม่เป็นตัวตน เช่น ความรัก ความเฉลียวฉลาด เป็นต้น)

คำถาม “ถ้าน้องๆมีสิทธิที่จะขออะไร สักอย่างหนึ่งจากพระเจ้าเราจะขออะไร?” ในสมัยพระคัมภีร์เดิมซาโลมอนกษัตริย์องค์ที่ 3 ของอิสราเอลเป็นคนที่รักพระเจ้า เขาพยายามถือรักษาและปฏิบัติตามธรรมบัญญัติอย่างเคร่งครัด

เพื่อจะทำให้พระเจ้าพอพระทัย คืนวันหนึ่งพระเจ้าทรงปรากฏแก่กษัตริย์ซาโลมอนทางความฝัน ตรัสว่า “เจ้าอยากจะทำให้เราให้อะไรเจ้าก็จงขอเถิด” 1 พกษ. 3 : 5 น้องๆคิดว่าซาโลมอนขออะไรจากพระเจ้า? (รอคำตอบ)

ตอนนั้นซาโลมอนขึ้นครองราชย์ใหม่ๆ พระองค์รู้สึกที่ตัวเองบกพร่องและยังไม่แน่ใจว่าจะทำหน้าที่ของกษัตริย์ได้ดีเพียงใด จึงได้บอกกับพระเจ้าว่า พระเจ้ารู้สึกว่าคุณเองเป็นเหมือนเด็กที่ต้องมีความรับผิดชอบมากเกินไปความสามารถเขาทูลพระเจ้าว่า “ขอพระองค์ทรงโปรดประทานความคิดความเข้าใจ แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อจะวินิจฉัยประชากรของพระองค์เพื่อข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะประจักษ์ในความผิดแผกระหว่างดีและชั่ว” (1 พกษ. 3:9)

ในสมัยนั้นกษัตริย์ทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาและพิจารณาคดีทุกอย่าง ที่เกิดขึ้นท่ามกลางประชากรของเขา เป็นความรับผิดชอบที่สำคัญมาก ซาโลมอนต้องการสติปัญญาจากพระเจ้าในพิจารณาตัดสินคดีต่างๆ อย่างถูกต้องและยุติธรรม การขอของซาโลมอนทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย และสัญญาว่าจะประทานสติปัญญาให้ นอกจากนี้แล้ว “พระเจ้าตรัสว่าจะให้อะไรแก่ซาโลมอนอีก? (อ่าน 1 พกษ. 3:13 – 14 รอคำตอบ) ใช่แล้วนอกจากซาโลมอนจะเป็นกษัตริย์ที่มีสติปัญญา พระองค์ยังได้ประทานความมั่นคง และเกียรติยศชื่อเสียงที่ดีที่ไม่ใครเทียบเท่าได้ และถ้าซาโลมอนดำเนินชีวิตตามคำแนะนำของพระเจ้าก็จะมีชีวิตที่ยืนยาวอีกด้วย ใครจะบอกเรื่องที่

แสดงถึงความมีสติปัญญาเป็นเลิศของซาโลมอนได้บ้าง? (ให้เล่าเรื่องแม่สองคนที่แย่งลูกกัน 1 พกษ. 3 : 16 -28)

แสดงภาพ 1-1

กษัตริย์ซาโลมอนได้รับการยกย่องว่าเป็น กษัตริย์ที่มีปัญญาเป็นเลิศในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ พระเจ้าทรงคลอใจให้ท่านเขียนหนังสือสุภาษิต เพื่อให้คำแนะนำแก่เรา ในการเรียนรู้และการปฏิบัติตามให้ฟังสิ่งที่ปัญหาและทำความเข้าใจในสิ่งเหล่านั้น

คำถาม

เราจะเคยรู้จักหรือเคยได้ยินเกี่ยวกับคนที่ไม่ชอบเรียนหนังสือมาบ้าง ผลของการไม่ชอบเรียนหนังสือเป็นอย่างไร ? (รอคำตอบ) คนที่ไม่ชอบเรียนก็ทำร้ายเขาเอง คนที่เรียนมากรู้มากก็ยิ่งจะได้รับประโยชน์ เมื่อนำความรู้นั้นไปใช้

สติปัญญาหรือความรู้ความเข้าใจเป็นทรัพย์สินสมบัติที่มีค่า ถ้าเรานำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ถ้าเรารู้วิธีการจับจิ้งจอกขาย นั่นเป็นความรู้แต่ถ้าเราจิ้งจอกขายไปในที่มีรอยนตจ้วกไขว้และน่าน้อยอายุ 1 ขวบ นั่งซ้อนท้ายไปด้วย เป็นการใช้ความรู้ว่าอะไรควรอะไรไม่ควร การตัดสินใจทำสิ่งที่เหมาะสมและถูกต้องนั้น เราเรียกว่า “ ปัญญา” ซาโลมอนเปรียบเทียบปัญญามีค่ามากกว่าเงินหรือ ทรัพย์สินสมบัติมากมายคนเราทำงานหนักเพื่อจะได้เงิน

น้องๆลองคิดดูซิว่า คนทำงานเพื่อจะได้อะไรอื่นอีกไหมนอกจากเงิน? (รอคำตอบ) น้องเคยพบนายแพทย์ที่เรียนจบแค่ชั้น ป.6มีไหม? หรือเคยได้ยินว่าคนที่พึ่งเรียนจบมัธยมปลายแล้วได้เป็นนายความ เป็นครูเป็นทันตแพทย์ เป็นพยาบาล หรือมีอาชีพที่ต้องใช้ความรู้ มีไหม ? ทำไม?(อภิปรายด้วยกัน)

คนที่จะประกอบอาชีพเหล่านี้เหล่านี้ได้ จะต้องเรียนรู้เป็นพิเศษเกี่ยวกับงานด้านนั้น โดยเฉพาะและการที่จะมีความรู้ต้องมีการศึกษาเล่าเรียน เขาจะต้องเรียนในวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 4 ปี และบางทีจะต้องค้นคว้าหาทางเรียนต่อเพิ่มเติมอีก

คนที่เป็นนายแพทย์ไม่ใช่ว่าอยู่ๆ ก็รู้วิธีวินิจฉัยโรคและสั่งยารักษาโรคให้หายได้เองโดยอัตโนมัติ แต่เขาจะต้องใช้เวลาหลายปีในการศึกษาเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์ และยารักษาโรคชนิดต่างๆ ไม่ใช่จะนั่งอยู่เฉยๆ ไม่ต้องเรียนไม่ต้องทำอะไรเลย แล้ววันหนึ่งก็บอกว่า เอาละฉันได้เป็นนายแพทย์แล้ว บางคนอยากจะเป็นแพทย์แต่ไม่มีเงินค่าเล่าเรียน เขาจะต้องทำงานด้วยเพื่อจะได้เงินค่าเล่าเรียน และต้องเรียนหนักด้วย เขาจะต้องมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเป็นนายแพทย์จึงยอมทำงานหนัก เขาอาจจะไม่เข้าใจว่าทำไม แต่เขาได้ทำตามคำแนะนำของซาโลมอนคือ ได้แสวงหาความรู้และความเข้าใจเหมือนกับหาเงิน หรือทรัพย์สมบัติที่ซ่อนอยู่

แสดงภาพ 1-2

ปัญญาช่วยในการตัดสินใจ ปัญญาช่วยในการใช้ความรู้ที่เรามีอยู่ให้เกิดประโยชน์ ในเรื่องของหญิงพรหมจารีย์ 10 คน ที่ถือตะเกียงรอเจ้าบ่าวอยู่ 5 คนเป็นคนโง่ แต่อีก 5 คน เป็นคนฉลาด ทุกคนมีตะเกียง คนโง่กับคนฉลาดแตกต่างกันอย่างไร? (รอคำตอบ) ทั้ง 10 คน รู้ว่าเมื่อจุดตะเกียงจะต้องใช้น้ำมัน แต่มี 5 คนเท่านั้นที่เตรียมน้ำมันไว้เพื่อเพราะเขามีปัญญา

เมื่อโยเซฟถูกขายไปเป็นทาสที่อียิปต์ ไม่ได้มานั่งคิดถึงความเกลียดชังของพวกพี่หรือสงสารตัวเอง ไม่ได้คิดว่ากำลังรับใช้โปทิฟาร์ แต่เขารักพระเจ้าและพยายามที่จะทำให้พระองค์พอพระทัย ไม่ว่าจะมียะไรเกิดขึ้นก็ตาม เพราะว่าโยเซฟเป็นคนมีปัญญา เขาทำทุกสิ่งให้ดีที่สุด และพยายามเรียนรู้ทุกอย่างที่สามารถจะเรียนรู้ได้ และใช้ความรู้ในการดูแลกิจการบ้านของโปทิฟาร์ ทำให้โปทิฟาร์พอใจมาก

เมื่อโยเซฟถูกจับขังคุก เพราะคำกล่าวหาเท็จ เขาไม่ได้นั่งสงสารตัวเองที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม แต่ได้ปรับตัวเองเพื่อเรียนรู้และใช้ความรู้ที่ช่วยงานของผู้คุมภายในเวลา 2 ปี และได้รับเลือกให้เป็นผู้ดูแลนักโทษทั้งหมด

ซาโลมอนบอกเราว่าพระเจ้าเป็นผู้ประทานสติปัญญา (สุภาษิต 2:6) ให้เราอย่างไร? แสดงภาพ 1-3 สมมติว่าในชั้นเรียนของน้องๆ กำลังเรียนวิชาพิเศษบางอย่างเราไม่ค่อยสนใจวิชานั้นมากนัก ดังนั้น ระหว่างที่ครูกำลังสอนวิชานี้ อยู่เราก็มัวเล่นกับเพื่อนหรือนอนหลับในห้องเรียน โดยไม่ฟังสิ่งที่ครูสอน หรือบางทีอาจจะนั่งใจลอยคิดถึงบาง

สิ่งที่ครูสอน หรืออาจจะรู้เพียงว่ามีกรบ้านที่จะต้องทำ แต่พอไปถึงบ้านก็ไม่ทำ เพื่อนอีกคนหนึ่งอาจจะไม่ค่อยชอบวิชานี้ แต่เขาพยายามตั้งใจเรียน เขาได้ยื่นและจดจำสิ่งที่ครูพูดและทำการบ้าน เมื่อเวลาสอบมาถึงเขาสอบได้คะแนนดี ใครเป็นคนที่ฉลาดกว่า? (รอคำตอบ)

พระเจ้าทรงให้สติปัญญาแก่ผู้ที่แสวงหาด้วยความอดสาหะ อดทน ที่จะได้ความรู้ความและเข้าใจ และใช้อย่างถูกต้อง (อ่านสุภาษิต 2 : 9พระเจ้าทรงช่วยผู้ที่รักพระองค์และต้องการให้ทุกคนมีปัญหาที่จะเห็นความแตกต่างระหว่างความดีกับความชั่ว พระองค์ทรงให้คำแนะนำในการตัดสินใจอย่างถูกต้อง

ข้อท่องจำ

ปัญญาเป็นของมีค่า ซาโลมอนหนุนใจให้เรา “อย่าลืมหันกลับจากถ้อยคำแห่งปากของเรา จงเอาปัญญาและความรอบรู้” นี่คืข้อท่องจำของเราประจำอาทิตย์นี้ (ให้ท่องด้วยกันสองสามเที่ยว) เราสามารถนำเอาพระคำตอนนี้มาใช้ในชีวิตของเราได้ทุกสาขาอาชีพ และเป็นประโยชน์มากในการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า

พระคัมภีร์คือคำแนะนำในการดำเนินชีวิต ที่พระเจ้าพอพระทัย ถ้าเราติดตามคำสอนของพระองค์ เราจะมีปัญญาและเรียนรู้ถึงพระองค์มากยิ่งขึ้น เราสามารถเรียนเพื่อจะได้ความรู้ความเข้าใจ แต่ปัญญาคือการนำความรู้มาใช้ พระเจ้าทรงต้องการให้เรามีสติปัญญา ปัญญาไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเอง แต่ต้องแสวงหาเหมือนแสวงหาทรัพย์สมบัติผู้ที่แสวงหาก็จะพบ

เราควรทำตามแบบอย่างของคนดีและมีชีวิตถูกต้องต่อพระเจ้า ผู้ที่ฉลาดเรียนรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับพระเจ้า และทำตามคำแนะนำในพระวจนะของพระองค์ นำความรู้มาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องโดยแสวงหาทางที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย เป็นการแสดงว่าเป็นคนมีปัญญา

การประกาศ

สิ่งที่เราจะต้องทำในการมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า คือ การต้อนรับพระเยซูบุตรของพระองค์ไว้ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระคัมภีร์กล่าวว่า พระเจ้าทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาตายแทนเรา เพราะว่าทรง

รักเรา คนที่ฉลาดจะรับเอาความรักของพระเจ้า และขอการอภัยโทษบาป มีความปรารถนาที่จะมีพระวิญญาณของพระเจ้าในชีวิตเพื่อ ช่วยให้มีใจที่ถูกต้อง (ถ้าพี่น้อง ๆ ที่ยังไม่เชื่อ เปิดโอกาสให้เขาได้รับเชื่อ)

กิจกรรม

1. ทำกิจกรรมร่วมกัน ให้แยกชั้นเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 2-3 คน ให้คุยกันหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้ปัญหา ครูจะแยกกระดาษที่มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับเด็กคริสเตียนคนหนึ่งชื่อ ปรีชา ปรีชา จะเข้าไปช่วยฤทธิ ซึ่งกำลังมีปัญหาโดยใช้ปัญหาอย่างไร เรื่องมีดังนี้ ปรีชาได้ยื่นเด็กหลายคนกำลังซุบซิบกัน และชี้มือไปที่ฤทธิ ฤทธิแต่งตัวสะอาดเรียบร้อยแต่เขาเป็นเด็กยากจน บางทีก็ไม่มีเงินซื้ออาหารกลางวันทานเหมือนเด็กคนอื่น ๆ ปรีชาคิดว่าฤทธิยากจน เพราะพ่อของฤทธิถูกรถชนตายเมื่อประมาณสองเดือนที่แล้ว และแม่ของเขายังหางานทำไม่ได้ เพื่อนๆ พูดเยาะเย้ยฤทธิให้ปรีชาฟัง ปรีชาไม่รู้จะอย่างไรดี ให้แต่ละกลุ่มเสนอความคิดเห็นว่า ปรีชาควรจะทำอย่างไรโดยใช้ปัญหาอย่างไร?

2. ให้แยกกลุ่มๆ ละ 2-3 คน แจกกระดาษดินสอให้แต่ละกลุ่ม บอกวิธีที่จะได้ปัญญามาให้มากที่สุดที่จะมากได้ ให้เวลาประมาณ 5 นาที ต่อจากนั้นให้ครูเขียนวิธีที่น้อง ๆ บอกบนกระดานแล้วอภิปรายถึงเหตุผลต่างๆ

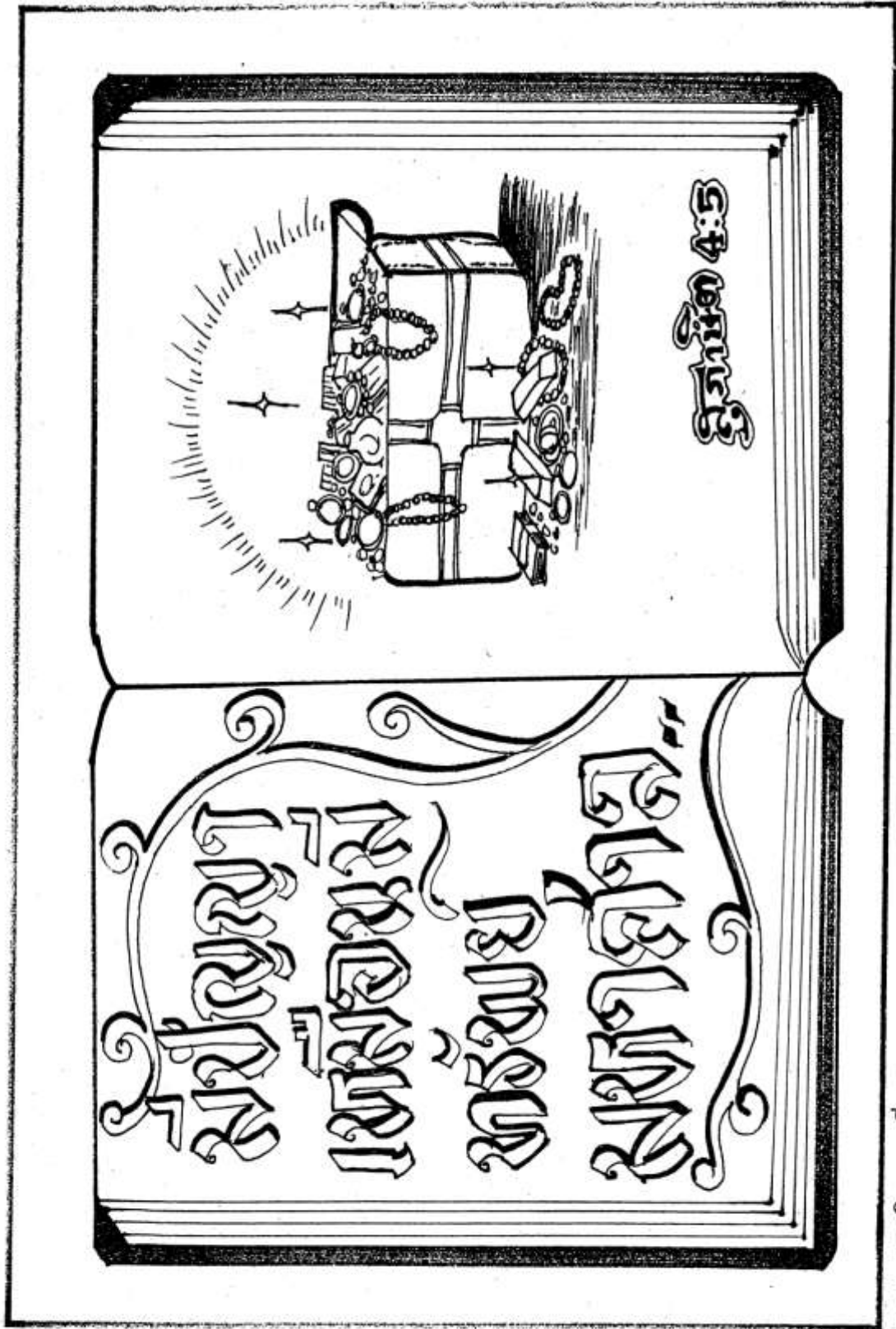
3. ทำโหมบาย ตามคำแนะนำในกิจกรรมประจำทอม

4. ทำแบบฝึกหัด

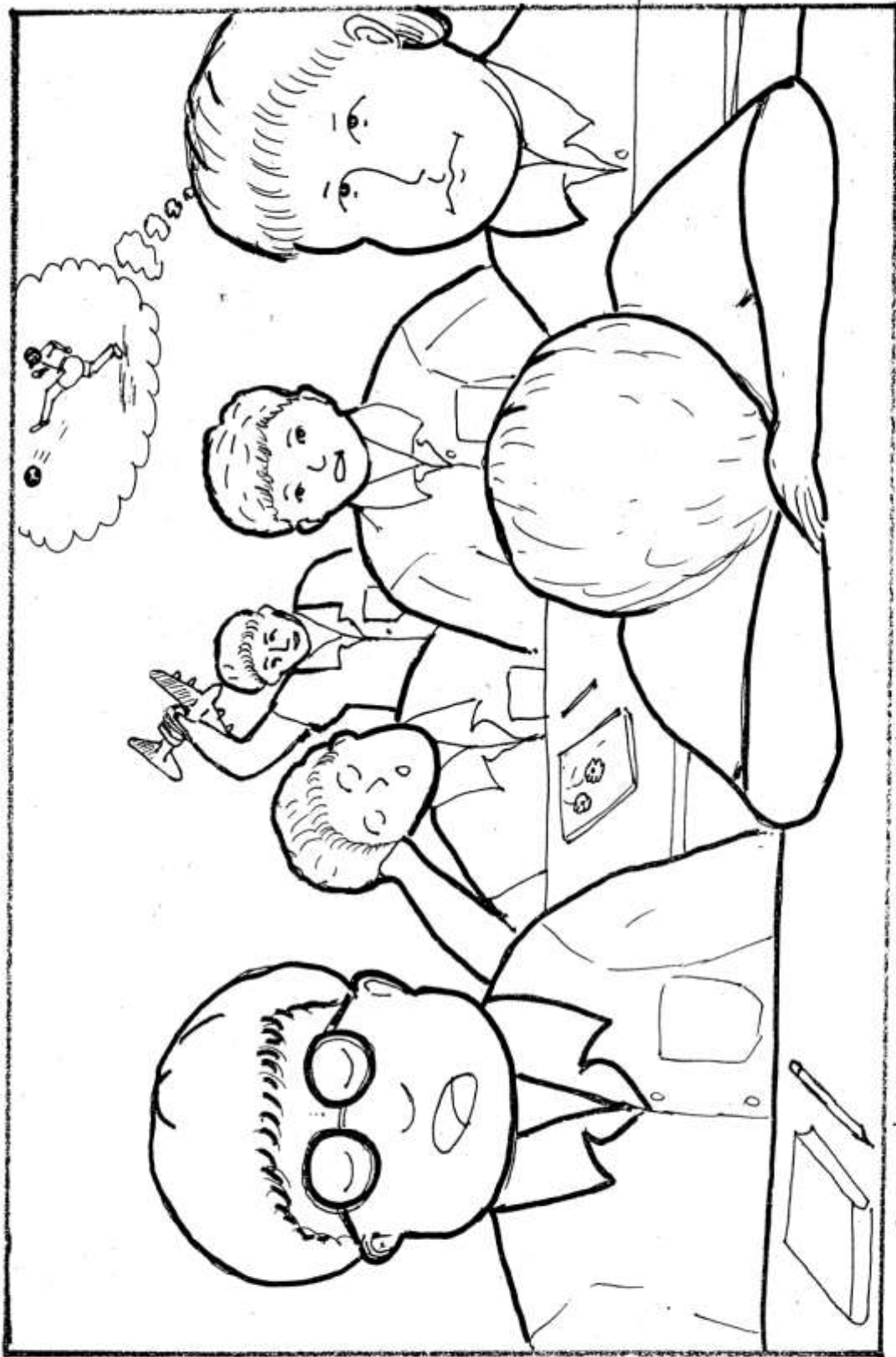
เฉลยแบบฝึกหัด สุภานิต 4 : 5

J 1-4 สุภานิต ภาพที่ 1-1

จ 1-4. สุภาพนิเทศ ภาพที่ 1-2

.จ 1-4 สุภษิต ภาพที่ 1-3

บทที่ 2 จงมีความเมตตา

ข้อท่องจำ

“บุคคลผู้ติดตามความชอบธรรม และความเมตตาจะพบชีวิตและความชอบธรรมกับเกียรติยศ” สุภาษิต

21:21

เป้าหมาย

สอนให้รู้ว่าการมีความหมายเมตตา เป็นสิ่งสำคัญในความสัมพันธ์ของเราต่อพระเจ้า และต่อมนุษย์ด้วยกัน
หนุนใจให้พี่น้องที่มีความเมตตาต่อผู้อื่น

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 3:3 , 4, 11: 17 , 12:25 , 14 : 21 , 16: 24, 19 : 22 , 21:21

ข้อคิดสำหรับครู

“จงมีเมตตาต่อกัน” เป็นคำสั่งที่เรามักจะใช้ในชีวิตประจำวัน ในบางครั้งบางคราวเท่านั้น แม้ว่าสามันสำนึก
บอกว่าควรจะแสดงความเมตตา แต่ดูเหมือนว่าบางคนไม่ได้นำสิ่งเหล่านั้นมาใช้เลย

บางทีเด็กๆอาจจะไม่เข้าใจถึงความสำคัญของการมีเมตตา บทเรียนอาทิตย์นี้จะมีข้อพระคัมภีร์เป็นพื้นฐาน
ที่จะช่วยเสริมสร้างชีวิตของเด็กๆให้มีความเมตตาต่อผู้อื่น

นำสู่บทเรียน

ต่อคำ “เมตตา” แจกกระดาษดินสอให้พี่น้องเติมคำหรืออักษรต่อจากที่มีอยู่แล้วให้ได้ความหมายจากคำว่า
“เมตตา” เรียงอักษรตามขาวดังนี้ (ตัวอย่าง)

บทเรียนจากพระคัมภีร์

การมีเมตตาเป็นสิ่งสำคัญหรือไม่? (รอกำตอบ) พระคัมภีร์บอกว่า ความเมตตาเป็นสิ่งสำคัญเราต้องจำไว้
เสมอว่าการเป็นคนที่มีความเมตตาจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยในชีวิตเรา แสดง 2-1 เช่นการแสดงความเมตตา
ต่อสัตว์เลี้ยง

“อย่าให้ความจงรักภักดี (ความเมตตา) และความซื่อสัตย์ทอดทิ้งเจ้า จงผู้มันไว้ที่คอของเจ้า จงเขียนมันไว้ที่แผ่นจารึกแห่งหัวใจของเจ้า” (สุภาษิต 3: 3) พระบัญญัติ 10 ประการถูกจารึกไว้บนแผ่นศิลาเพื่อให้ชาวอิสราเอลประพฤติและปฏิบัติตาม ส่วนคำว่า “จงผู้มันไว้ที่คอ และเขียนมันไว้ที่แผ่นจารึกแห่งหัวใจ” ไม่ได้หมายความว่าเอาตัวหนังสือนั้น มาแขวนคอหรือเขียนบนดวงใจจริงๆ แต่หมายความว่า พระเจ้าต้องการให้เรามีความเมตตาและความซื่อสัตย์ที่อยู่ในชีวิตของเราตลอดเวลาไม่ใช่เป็นครั้งเท่านั้น แต่ให้เราประพฤติและแสดงออกทางบุคลิกของเราเป็นเลือดเป็นเนื้อของเราโดยไม่มีการเสแสร้งเหมือนกับสิ่งนี้ได้บันทึกอยู่บนดวงใจของเราตลอดเวลา

สุภาษิต 11: 17 กล่าวว่า “ผู้มีความเอ็นดูยอมให้ประโยชน์แก่ตน แต่ผู้ที่ดูร้ายก็ทำให้ตัวเองเจ็บ” หมายความว่าเมื่อเรามีความเมตตาเราก็เป็นที่ชอบใจของคนอื่น แต่ถ้าดูร้ายคนอื่นก็ไม่ชอบ ถ้าเราพูดกับคนอื่นไม่ดี แต่ถ้าดูร้ายคนอื่นก็ไม่ชอบ ถ้าเราพูดกับคนอื่นไม่ดี ก็ไม่เป็นผลดีกับเรา เพราะคนอื่นจะเห็นว่าเราเป็นคนโหดร้าย บางคนไม่ยอมเป็นเพื่อนกับคนอย่างนั้น เราจะมีความสัมพันธ์กับคนอื่นดีขึ้น เมื่อแสดงความเมตตาต่อเขา เราจะต้องแสดงออกถึงความเมตตาอย่างไรบ้าง

1. แสดงความเมตตาด้วยคำพูด คำพูดของมนุษย์สามารถบ่งบอกถึงความรู้สึกได้ ถ้ามีบางคนเสียใจหรือความทุกข์ เราสามารถให้คำพูดปลอบใจเขา **แสดง 2-2** นื่องๆเคยใช้คำพูดที่ดีที่แสดงถึงความเป็นมิตรกับใครบ้าง ? (รอคำตอบ) เช่นเคยพูดคุยกับเพื่อนบ้านที่ย้ายมาใหม่ ที่บางทีเขาอาจจะเหงาหรือว่าเหว หรือให้ความเป็นเพื่อนกับเพื่อนที่เข้าเรียนใหม่ด้วยการนั่งคุยกับเขา เป็นต้น ในบางครั้งเราต้องระวังคำพูดของเราด้วยซึ่งอาจจะมีคำพูดบางอย่างที่เราพูดไปแล้ว ทำให้คนที่ฟังหรือคนที่กำลังสนทนากับเราอยู่เสียใจหรือ ไม่ชอบในคำพูดของเราโดยที่เราไม่ตั้งใจ เราต้องรีบขอโทษเขาทันที เพราะเมื่อเราพูดไปแล้วเราจะเรียกคำพูดนั้นกลับมาไม่ได้ **แสดงภาพ 2-3** มีคำพูดหนึ่งกล่าวว่า “ก่อนที่จะพูดเราเป็นนายแต่พอพูดไปแล้วคำพูดมาทำร้ายเราได้ ถ้าบางคนพูดไม่ดีกับเรา พระคัมภีร์บอกให้เรายกโทษให้เขา ขอพระเจ้าช่วยให้ลืมสิ่งที่คนนั้นพูดกับเรา **เอเฟซัส 4 ข้อ 32** บอกว่า “ท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกันและอภัยโทษให้กัน เหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษ ให้แก่ท่านในพระคริสต์นั้น”

ขอพระเจ้าช่วยให้เรามีวาจาที่เต็มไปด้วยความเมตตาเสมอ ถ้ารู้สึกว่าจะอยากจะทำบางสิ่งที่ไม่ดีออกมา ก็ให้
เจียบอย่าพูดและอธิษฐานในใจ การอธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเจียบๆ ในใจจะช่วยให้เรามีใจสงบขึ้น พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ทรงต้องการทำงานในชีวิตของเรา เพื่อช่วยให้เรามีชัยชนะต่อการมีท่าทีไม่ดีต่อคนอื่น

บางครั้งเมื่อบางสิ่งเกิดขึ้นที่ไม่เป็นไปตามที่เราต้องการ ถ้ามีบางคนมาพูดดีๆ หรือปลอบใจเรา รู้สึกดีขึ้น ใช่มั้ย?
คุณเหมือนว่าปัญหาที่มีอยู่นั้น ก็เป็นเรื่องเล็กน้อย เมื่อมีคนมาช่วยทำให้เราสบายใจสุภามิต 12 : 25 บอกเรา
เกี่ยวกับความเศร้า (อ่านสุภามิต 12:25)

เมื่อเรามีความกระวนกระวาย เราก็มีความหนักอกหนักใจเล็กๆ ภายใน แต่พอมีคนมาพูดหนุนใจให้กำลังใจ
จิตใจของเราก็ชุ่มชื่นขึ้น พระเจ้าทรงชี้ให้เราเข้าใจโดยทางพระวจนะว่า ไม่เพียงแต่เราจะมีความสุขเท่านั้น แต่เรา
ควรจะใช้คำพูดที่มีความเมตตา เพื่อจะทำให้ผู้อื่นมีความสุขหรือความสบายใจด้วย

น้องๆ เคยรู้จักบางคนที่คุณเหมือนว่า เขามีความสุขตลอดเวลาไหม? เมื่อได้อยู่ใกล้ชิดกับคนประเภทนั้น ก็
พลอยมีความสุขไปด้วยใช่ไหม? เราสามารถใช้คำพูดของเรา เพื่อจะทำให้คนอื่นมีความสุขได้

2. แสดงความเมตตาด้วยการทำให้คนอื่นมีความสุข เราต้องแสดงความเมตตาต่อทุกคนสุภามิต 14 :21 บอกว่า
“บุคคลที่คุณหมั่นเพื่อนบ้านของคุณก็เป็นบาป แต่บุคคลที่เอ็นดูคุณยากจนก็อยู่เป็นสุข”

เราควรจะมีเมตตาต่อทุกคนรวมทั้งเพื่อนบ้านของเราด้วย พระเจ้าขอให้เราแสดงความเมตตาต่อคน
ยากจนด้วยเช่นกัน เราจะช่วยเหลือเขาเท่าที่เราระทำได้ เราจะให้เท่าที่เราสามารถให้ได้ คนทั่วไปต้องการการ
เป็นมิตรเท่าๆ กับการช่วยเหลือทางด้านวัตถุสิ่งของ ถ้าเราต้องการจะมีความสุข เราต้องมีความเมตตาต่อผู้อื่น ถ้า
เราไม่มีความเมตตาต่อผู้อื่น พระคัมภีร์บอกว่าเราดูหมิ่นเขาเหล่านั้น นั่นคือความบาป

(อ่านสุภามิต 16: 24) คำนี้หมายความว่าอย่างไร? (ให้เวลาตอบคำถาม)

คำพูดอ่อนหวานเปรียบเสมือนน้ำผึ้งที่หยดจากรวง มันมีรสหวานและทำให้เราชื่นใจ บางคนเอาน้ำผึ้งผสมใน
น้ำชา เพื่อจะช่วยให้มีสุขภาพดีเมื่อเป็นหวัด คำพูดอ่อนหวานมีผลต่อร่างกายเหมือนยาอายุวัฒนะ ทำให้มีกำลังใจ
ในการดำเนินชีวิต

3. การแสดงความเมตตาต่อคนเจ็บป่วย

คนเจ็บป่วยที่อยู่ในโรงพยาบาล และหมดหวังว่าจะหายโรค จะรู้สึกดีขึ้นเมื่อมีคนมาเยี่ยมเยียนปลอบใจพูดคุยด้วยคำพูดที่อ่อนโยน หรือนั่งอ่านหนังสือให้ฟัง หรือซื้อของมาเยี่ยมเป็นกำลังใจให้คนป่วย ช่วยหยิบของให้ หรือพาคนป่วยเข้าห้องน้ำ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นการแสดงความเมตตาที่จะช่วยเหลือเขาได้ เพื่อให้คนเจ็บป่วยมีกำลังใจ และรู้ว่ามีคนห่วงใยเขาอยู่ สิ่งสำคัญที่เราเป็นคริสเตียนควรทำก็คือการอธิษฐานเพื่อเขาให้หายเร็วๆ

ความเมตตาเป็นสิ่งสำคัญต่อพระเจ้าพระคัมภีร์บอกเราว่า คนยากจนที่มีความปรารถนาอยากจะช่วย และแสดงความเห็นใจต่อคนอื่นที่มีความต้องการ ดีกว่าคนร่ำรวยที่พูดว่าเขาสามารถจะช่วยเหลือคนอื่นได้เพราะนั่นเป็นการพูดมุสา โคโลสี 3: 12 กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นในฐานะที่เป็นพวกซึ่งพระเจ้าทรงเลือกไว้ เป็นพวกที่บริสุทธิ์และเป็นพวกซึ่งพระเจ้าทรงเลือกไว้ เป็นพวกที่บริสุทธิ์และเป็นพวกที่ทรงรัก จงสวมใจเมตตา ใจปราณี ใจอ่อนสุภาพ ใจอดทนไว้นาน” เมื่อเราแสดงความรักเมตตาปราณีต่อคนอื่น พระเยซูคริสต์ทรงพอพระทัยจะทรงประทานชีวิตและเกียรติให้แก่เรา

ข้อท่องจำ

ในข้อท่องจำบอกเราถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้ที่ดำเนินตามความชอบธรรม และมีความเมตตา(ให้อ่านสุภาษิต 21 ข้อ 21 ด้วยกัน และท่องจำหลายๆทีชว) “บุคคลผู้ติดตามความชอบธรรมและความเมตตาจะพบชีวิต และความชอบธรรมกับเกียรติยศ”

ไม่มีผู้ใดมีความเมตตากรุณาที่ยิ่งใหญ่สูงสุดเกินกว่าพระเจ้า พระองค์มีความเมตตาตลอดไปเป็นนิรันดร์ อิสยาห์ 54 :8 ,10 บอกเราว่า แม้ชนชาติอิสราเอลจะหันหลังให้พระเจ้า พระองค์ก็ยังทรงแสดงความเมตตาต่อเขา พระเจ้าทรงตรัสว่า แม้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะเสื่อมสลายไป แต่ความเมตตากรุณานิรันดร์ของพระองค์นั้น ยังเป็นอยู่เหมือนเดิมในเวลาี่ด้วยพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ที่เต็มด้วยความรัก พร้อมทั้งจะแสดงความเมตตาต่อเราเสมอ การที่พระองค์ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวลงมาวายพระชนม์ บนไม้กางเขนเพื่อเรา นั้นเป็นการแสดงถึงความรักที่ยิ่งใหญ่สูงสุดของพระองค์

น้องๆเคยแสดงความใจร้ายต่อคนอื่นๆไหม? บางที่เราอาจปกป้องที่เราไม่ได้แสดงความรักต่อผู้อื่นรอบๆ เรา เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่คริสเตียนทุกคน จะต้องมีความเมตตากรุณา ขึ้นอยู่กับเราเองว่าจะเริ่มต้นอย่างไร? อธิษฐานขอความช่วยเหลือมาจากพระเจ้า และเราจะมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความเมตตากรุณา

ขอให้ทุกคนก้มศีรษะ และให้นำอธิษฐานดังนี้ “ ข้าแต่พระเจ้า ขอบพระคุณพระองค์สำหรับความรักนิรันดร์ของพระองค์ เรารู้ว่าความเมตตาเป็นสิ่งสำคัญ ในการมีความสัมพันธ์กับคนอื่นขอทรงโปรดช่วยให้เราทุกคนมีความเมตตาต่อคนที่อยู่รอบๆเราด้วย ในพระนามพระเยซูคริสต์อามีน”

การประกาศ

หนุนใจให้น้องๆแสดงความเมตตาต่อผู้อื่นในอดีตนี้ แม้ว่าต่อคนที่ใจร้ายต่อเขา แนะนำให้เข้าไปหาคนที่ยังไม่เชื่อพระเจ้า และนำเขาเข้ามาหาพระเจ้าด้วยความรัก ถ้ามีในบางคนในชั้นเรียนยังไม่ได้เป็นคริสเตียน ช่วยชักชวน และแนะนำเขาให้ต้อนรับพระเยซูไว้ เป็นพระผู้ช่วยของเขาในเวลา

กิจกรรม

1.ต่อคำแข่งกัน

ให้เขียนชื่อห้องจากสุภาษิต 19:22 และสุภาษิต 21:21 ให้เขียนบนกระดาษแข็ง โดยแยกเป็นคำๆ ถ้ามีเด็กๆหลายคนก็ให้ทำหลายๆชุด ใส่ชื่อห้องจำแต่ละชุดไว้ในถุง หรือกล่องเขย่าให้ปนกัน แบ่งเด็กๆเป็นทีมให้ต่อคำแข่งกัน โดยหยิบคำจากกล่องคนละแผ่น (หรือ 2 แผ่นถ้ามีเด็กน้อยคน) นำไปต่อกันทีละคนๆจนครบและถูกต้อง ทีมไหนทำสำเร็จก่อนนั้นชนะ

2.ทำที่แขวนลูกบิดประตู่

ให้เตรียม กระดาษแข็ง กรรไกร ดินสอ และดินสอสี และแบบลูกบิด (ดูตัวอย่าง)

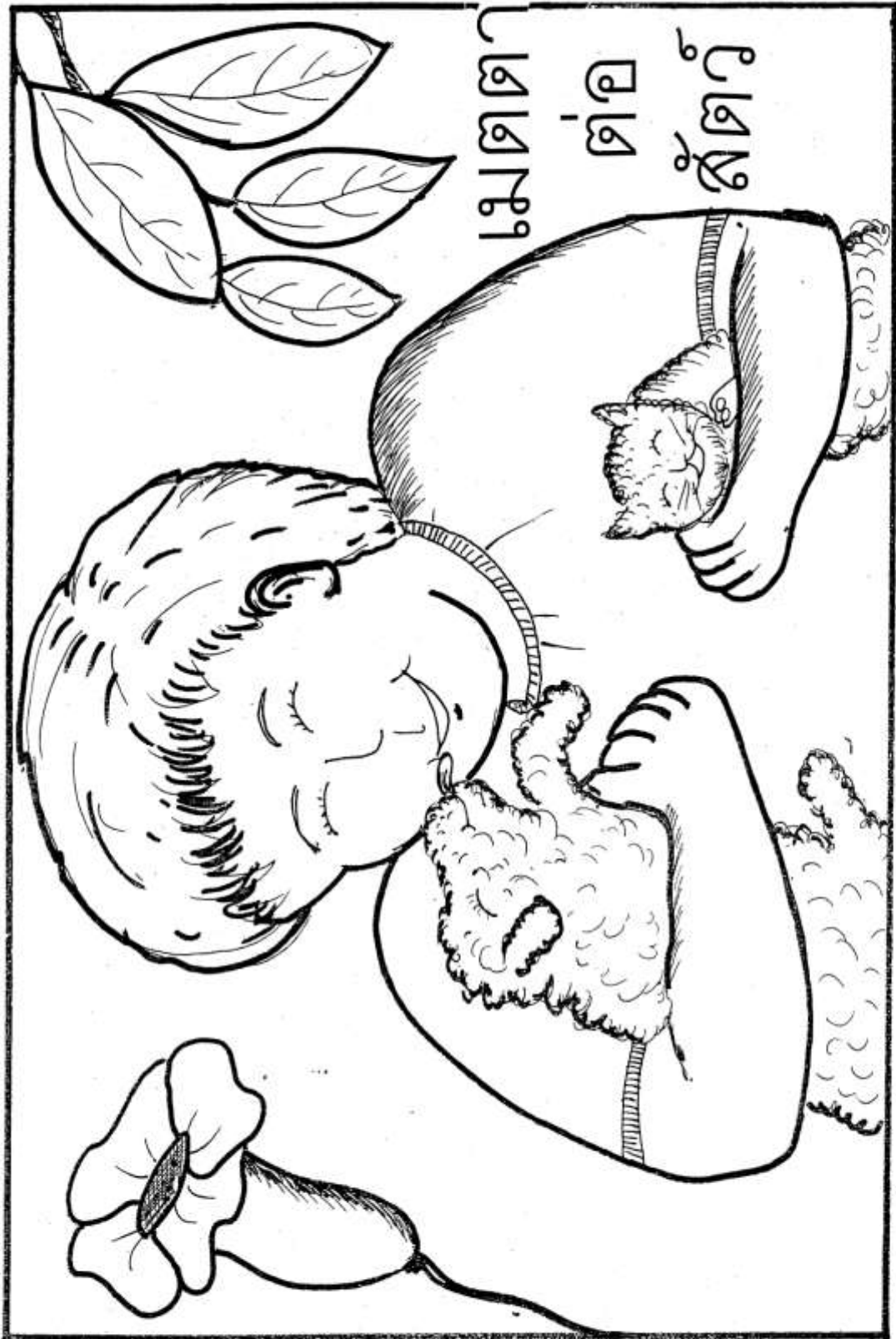
ให้เด็กทำที่แขวนลูกบิดประตู่ โดยใช้แม่พิมพ์ทาบบแล้วเอาดินสอวาดรูปแล้วตัดออก ให้เขียนคำว่า “ จงมีเมตตา” บนที่แขวนนั้น และตกแต่งให้สวยงามตามชอบ นำไปแขวนที่ประตูเพื่อเตือนความจำ

3.เขียนคำกลอนเรื่องความเมตตา

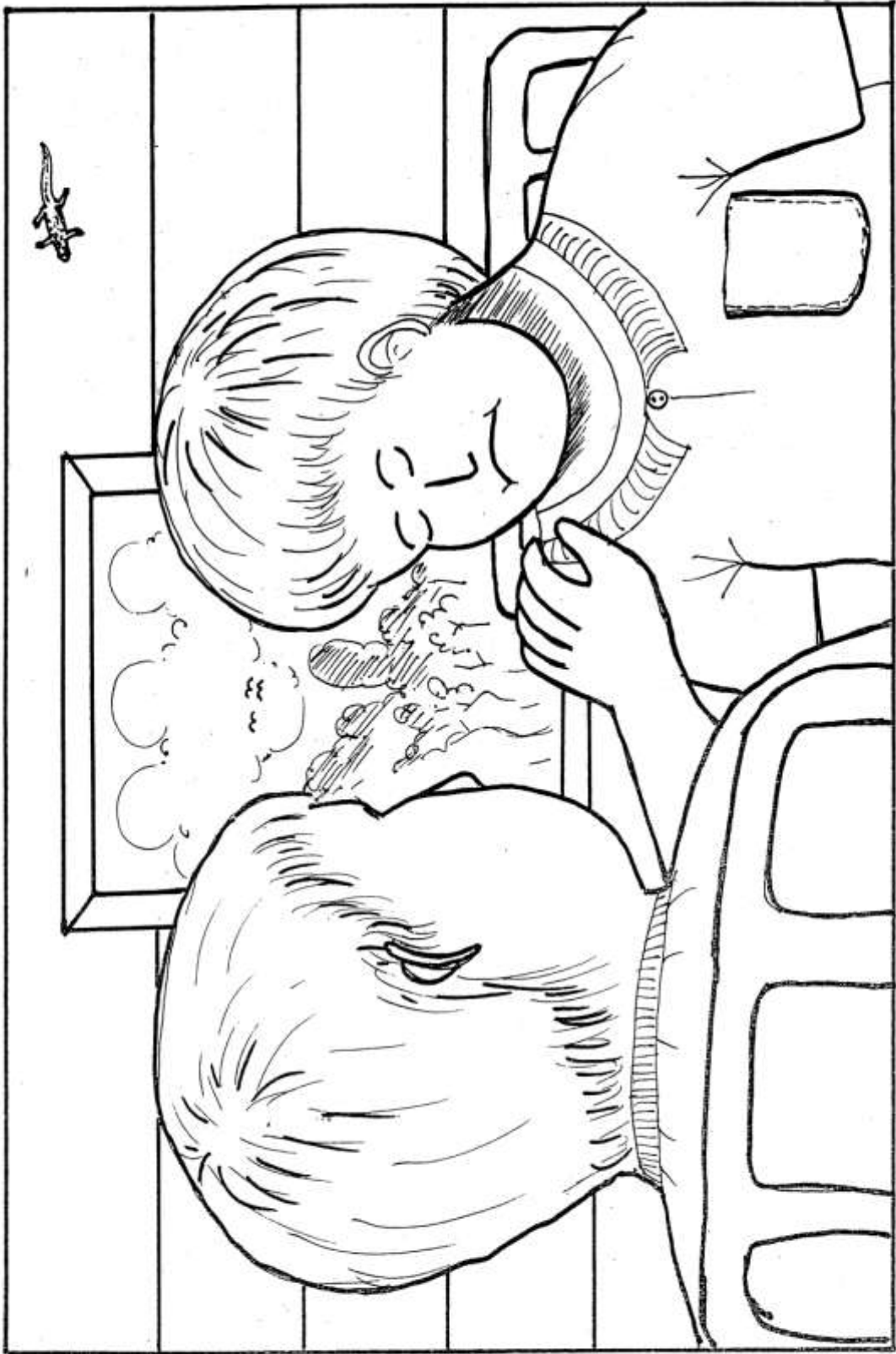
4.ทำงานในหนังสือแบบฝึกหัด

เฉลยแบบฝึกหัด

- 1.ความกระวนกระวาย – ถ่วง – ลง- ที่ดี – ชื่นชม
- 2.จงเมตตาต่อกัน (เอเฟซัส 4 : 32)

J 1-4 สุขุมิต ภาพที่ 2-1

จ 1-4 สภาสัตว์ ภาพที่ 2-2

จ 1-4 สุภามิต ภาพที่ 2-3

บทที่ 3 จงเชื่อฟัง

ข้อท่องจำ

“บุตรของเราเอ๋ย จงรักษาบัญญัติของพ่อเจ้า และอย่าละทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า สุภาษิต 6:20

เป้าหมาย

เพื่อจะสอนให้น้องๆรู้ว่า การเชื่อฟังบิดามารดานั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ ให้คำแนะนำหนุนใจให้เขาทั้งหลาย
เคารพนับถือต่ออำนาจของบิดามารดา

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 6 :20 , 25,28 เอเฟซัส 6:1-3 โครินธ์ 3: 20 ลูกา 2 : 46-52

ข้อคิดสำหรับครู

เรื่องของการเชื่อฟังนี้ เด็กบางคนไม่ชอบจะฟัง เขามักจะรู้สึกว่าได้พอแล้วที่จะไม่ต้องเชื่อฟังใคร บางทีอาจจะถูกตั้งสอนคำว่า เมื่อถูกบอกให้เชื่อฟัง เด็กหลายคนอยู่ภายใต้การบีบบังคับ และไม่เคยอยู่ในสังคมของคริสเตียนมาก่อน บางคนอาจจะคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเชื่อฟังใครอาจจะเป็นครั้งแรกที่เด็กๆจะถามว่าทำไมจะต้องเชื่อฟัง ดังนั้นแทนที่ท่านจะตอบคำถามก็ควรจะทำอย่างที่ได้แนะนำแล้วว่า ควรจะให้คำแนะนำให้เพียงพอให้อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยให้บทเรียนอาทิตย์นี้เกิดผลในชีวิตของเขา โดยสอดคล้องเหตุผลของการเชื่อฟัง และการเคารพนับพ่อแม่ไปในจิตใจของเขาทั้งหลาย

นำสู่บทเรียน

(กฐระเบียบ) ให้ติดกระดาษแผ่นใหญ่บนผนังห้องเรียน และเขียนคำว่า “กฐระเบียบ” ตัวใหญ่ๆ เมื่อนักเรียนเข้าห้องเรียนให้แจกกระดาษดินสอ ขอให้แต่ละคนเขียนกฐระเบียบต่างๆในบ้านของเขา ให้เขียนมากที่สุดเท่าที่จะคิดได้เสร็จแล้วให้ติดกระดาษของทุกคนบนกระดาษแผ่นใหญ่ ได้หัวข้อที่เขียนไว้แล้ว

กฎระเบียบ

- เข้านอนไม่เกินสองทุ่ม
- ทานอาหารเย็นพร้อมกันทุกวัน
- ตื่นนอน 6 โมงเช้า

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คุณพ่อคุณแม่เคยขอให้เราทำบางอย่างที่เราชอบทำ หรือคิดว่าไม่จำเป็นต้องทำบ้างไหม ? ถ้าเคยเราแสดงท่าทีอย่างไร ? (ให้อภิปรายสั้นๆ โดยไม่ชักนำให้เขาทั้งหลายพูดติเตียนพ่อแม่ของเขาเอง)

บางทีพ่อแม่อาจจะบอกให้เราทำบางสิ่งที่เราอยากจะทำ ทำด้วยเหตุผลใดก็ตาม เป็นสิ่งสำคัญมาก เราที่เป็นลูกจะต้องเชื่อฟังบิดามารดาของตน พระเจ้าได้สอนเราผ่านทางพระคัมภีร์อย่างไรบ้าง?

1. บุตรจะต้องนบถเชื่อฟังบิดามารดา

เอเฟซัส 6:1-3 กล่าวว่า “ ฝ่ายบุตรจงนบถเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะการกระทำอย่างนั้นเป็นการถูก ” “ จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า ” นี่เป็นพระบัญญัติข้อแรก ที่มีคำสัญญาของพระเจ้ารวมอยู่ด้วยคือ “ เพื่อเจ้าจะได้ไปดีมาดีและมีอายุยืนนานที่แผ่นดินโลก ” “ จงนบถเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า และจงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า ” หมายความว่าอย่างไร? (รอคำตอบ) หมายความว่า บุตรจะต้องเชื่อฟังพ่อแม่ของตนประพฤติตามคำสั่งสอนของท่าน เพราะว่าท่านทั้งสองได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ปกครองดูแลเรา ดังนั้นเราที่เป็นลูกต้องยอมอยู่ใต้เป็นผู้ปกครองดูแลเรานั้น เราที่เป็นลูกต้องยอมอยู่ใต้อำนาจและเชื่อฟังท่าน เพราะการกระทำเช่นนี้เป็นการถูกและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ในพระบัญญัติ 10 ประการข้อที่ 5 ได้กล่าวเช่นกันว่า “ จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า...” นั้นแสดงให้เห็นว่าหน้าที่ของลูกที่มีต่อพ่อแม่มีความสำคัญที่ลูกต้องเคารพเชื่อฟัง ยกย่องให้เกียรติพ่อแม่ของเรา การกระทำเช่นนี้จะมีผลทำให้เรามีชีวิตที่ดีและอายุยืนนานบนแผ่นดินโลก ซึ่งเชื่อว่าเป็นความปรารถนาของมนุษย์ทุกคนที่จะมีอายุยืนนาน ในบางครั้งถ้าพ่อกับแม่มีความคิดเห็นขัดแย้งกันในเรื่องของเรา เช่น พ่อแม่เห็นว่าเราน่าจะทำเรื่องนี้ได้และแม่เห็นว่าไม่

สมควรที่จะทำ ท่านทั้งสองมีความเห็นและเหตุผลต่างกันเราจะทำอย่างไร? (รอคำตอบ) สิ่งสำคัญก็คือ เราไม่ควรถือโอกาสทำตามใจตนเอง ถ้าคำตอบออกมาไม่เป็นที่พอใจเรา เราในฐานะที่เป็นคริสเตียนควรอธิษฐานขอให้เราเชื่อฟังและไม่ดื้อรั้น รอฟังคำตอบที่ท่านทั้งสองจะตกลงกันได้ เพื่อเราจะไม่ข่มขืน หรือทำลายความสัมพันธ์ในครอบครัวของเราเอง โดยการเชื่อฟังบิดามารดา จะทำให้มีความสัมพันธ์ต่อครอบครัวของเราเอง

โดยการเชื่อฟังบิดามารดา จะทำให้มีความสัมพันธ์ต่อครอบครัวแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ถ้าเราเป็นคริสเตียน แต่พ่อแม่ไม่เป็นและห้ามไม่ให้เราไปโบสถ์ เราควรจะทำอย่างไรดี? (รอคำตอบ) **แสดงภาพ 3-1** เราควรอธิษฐานให้คุณพ่อคุณแม่เข้าใจว่าการไปเรียนรวิ หรือการไปโบสถ์เป็นสิ่งที่ดีเพราะจะได้เรียนในสิ่งที่ดี เพื่อที่จะนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตที่ดีในอนาคตและเราไม่ได้ไปเกรงที่ไหนการที่เราไปร่วมนมัสการพระเจ้ากับพี่น้องคริสเตียนคนอื่นๆ เป็นการพบปะสมาคมศิษย์ธรรมกัน ไม่ใช่เป็นการมั่วสุม ถ้าพ่อแม่ไม่เชื่อใจก็คือโอกาสชักชวนให้ท่านไปโบสถ์กับเรา ให้ท่านได้เห็นกับตาเพื่อท่านจะได้วางใจว่าเราเข้าไปหาสิ่งที่ดีไม่เสียหายอะไรถ้าท่านยอมไปกับเราก็คือเป็นการประกาศกับท่านด้วย อีกประการหนึ่งที่เราจะทำได้ก็คือ เราจะต้องระมัดระวังความประพฤติในแต่ละวันที่ได้แสดงถึงการเชื่อฟังและให้เกียรติท่าน ในทุกสถานการณ์ ให้ท่านเห็นการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเราดีขึ้น การอธิษฐานขอให้พระเจ้าเปิดทางให้เราในทุกหนทุกทางที่เราจะทำ

ในบางครั้งถ้าเรามีโอกาสได้ไปโบสถ์ เราจะต้องพิจารณาคำสั่งของพ่อแม่ให้ดี ตัวอย่าง เช่น ถ้าคุณแม่ขอให้เราดูแลน้องที่ไม่สบาย ในเวลาที่เราตั้งใจว่าเราจะไปเรียนรวิที่โบสถ์ เราก็ควรจะเชื่อฟังท่านเพราะเป็นสิ่งจำเป็นที่เราจะต้องทำ โดยการเชื่อฟังคำแนะนำของพระเจ้าทางพระวจนะของพระองค์ และทำตามคำสั่งของพ่อแม่เป็นการแสดงให้พ่อแม่เห็นความรักที่เรามีต่อท่านจากชีวิตของเรา เป็นการเป็นพยานถึงความรักของพระเยซูคริสต์ด้วย

(อ่าน โคโลสี 3:20) การเชื่อฟังทำให้พระเจ้าพอพระทัย พระคำของพระองค์กล่าวว่า เมื่อเราเชื่อฟังเราจะเป็นที่ขอบใจต่อมนุษย์ และต่อพระเจ้า

2. พระเยซูเชื่อฟังบิดามารดา

เมื่อพระเยซูมีพระชนม์ได้ 12 ปี ได้เดินทาง ไปกรุงเยรูซาเล็มกับบิดามารดา เพื่อไปในงานเลี้ยงปีศก้า เมื่อเสร็จพิธีแล้วครอบครัวก็เดินทางกลับ แต่พระเยซูยังที่เยรูซาเล็ม เพราะว่ามีผู้คนเดินทางมากมาย บิดามารดาของพระองค์จึงไม่ได้สังเกตเลี้ยงปีศก้า เมื่อเสร็จพิธีแล้วครอบครัวก็เดินทางกลับแต่พระเยซูยังอยู่ที่เยรูซาเล็ม เพราะว่ามีผู้คนเดินทางมากมาย บิดามารดาของพระองค์จึงไม่ได้สังเกตว่าพระเยซูมิได้เดินทางกลับมาในกลุ่มคนเหล่านั้นด้วย เขาคิดว่าบางทีพระเยซู อาจเดินมาในกลุ่มของญาติหรือเพื่อนฝูง ภายหลังซึ่งทราบว่พระเยซูไม่ได้ อยู่ในกลุ่มเดินทางทั้งสองเดินทางกลับไปเยรูซาเล็ม อีกเพื่อตามหาพระเยซูทั้งสองได้พบพระเยซูในพระวิหาร กำลังฟังและถามคำถามพวกธรรมาจารย์อยู่ เมื่อบิดามารดาถามว่าทำไมอยู่ที่นี่ ? พระเยซูตรัสว่าท่านไม่รู้หรือว่า ฉันกำลังทำธุระของพระบิดาพระเจ้าผู้สถิตอยู่ในสวรรค์ ถึงอย่างนั้นพระเยซูก็ยอมเชื่อฟังที่จะเดินทางกลับไปกับ บิดามารดาของพระองค์ พระคัมภีร์บอกว่า พระเยซูยอมเชื่อฟังบิดามารดา และทรงจำเริญขึ้นในด้านสติปัญญา ใน ด้านร่างกาย เป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้าและต่อมนุษย์ด้วย (ลูกา 2: 46-52)

เราเรียนรู้จากแบบอย่างของพระเยซู ที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัย เมื่อเราเชื่อฟังผู้ปกครองเราก็จะเป็นที่ชอบใจของมนุษย์ด้วย **แสดงภาพที่ 3-2**

3. การเชื่อฟังทำให้เราได้รับการปกป้อง

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่เราต้องยอมอยู่ภายใต้การปกครองของบิดามารดานั้น คือ การได้รับการปกป้องดูแล (อ่านสุภาษิต 6: 20 ถึง 23)เป็นการอธิบายว่า เมื่อเราเชื่อฟังคำแนะนำของบิดามารดา บ่อยครั้งจะช่วยให้เราได้รับการปกป้องคุ้มครองหลีกเลี่ยงจากภัยอันตราย และเจ็บปวดที่จะเกิดขึ้น **แสดงภาพ 3-3**

ข้อท่องจำ

ขอให้ท่องข้อท่องจำด้วยกันหลายเที่ยว ข้อท่องจำของอาทิตย์นี้กล่าวว่า จงเชื่อฟังตามคำกล่าวของบิดา และอย่าคือดิ่ง (หรือหลงลืม)ต่อคำสั่งสอนของมารดา จงจดจำสิ่งที่ท่านสั่งสอนไว้ไว้ในใจและจดจำคำแนะนำไว้เสมอ

คำว่า “จงรักษาบัญญัติของพ่อเจ้าและอย่าละทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า มัดมันไว้ในใจของเจ้าเสมอ ผูกมันไว้ที่คอของเจ้า” (สุภาษิต 6:20-21) หมายความว่า เราจะต้องจดจำคำแนะนำและกฎระเบียบต่างๆ ของบิดามารดา

เหมือนกับว่าได้เขียนไว้บนดวงใจ เพื่อจะอยู่ด้วยตลอดเวลา เมื่อบิดามารดาบอกเราในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง เราจะต้องจำได้ว่าท่านพูดว่าอย่างไร

4. การเชื่อฟังคำพยานที่ดี

กฎระเบียบและคำแนะนำสั่งสอนของพ่อ แม่ ทำให้เรามีความคิดที่ดี มันจะมีอิทธิพลต่อกา

แสดงออกและการกระทำของเรา เมื่อถึงเวลาที่เราจะต้องตัดสินใจ ในเรื่องบางเรื่องคำแนะนำเหล่านั้น จะช่วยเราให้ตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง และคนอื่นที่เห็นจะประทับใจในการเชื่อฟังของเราต่อพ่อแม่ คำแนะนำเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิต สุภาษิต 6 :22, 23 บอกให้ให้เราารู้ว่า ถ้าเราเชื่อฟังคำแนะนำจะช่วยนำเราในทุกสิ่งที่เราทำ คำแนะนำสั่งสอนว่าอะไรผิดอะไรถูกจะนำทางตลอดชีวิตของเรา เราไม่ต้องประสบกับความทุกข์หรือภัยอันตราย ถ้าเราติดตามคำแนะนำที่ดีสุภาษิต 6:28 ถามว่า “ ผู้ใดที่เดินบนถ่านที่ลุกโพลงโดยไม่ให้เท้าของเขาถูกไฟลวกได้หรือ?” หมายความว่าถ้าสามัญสำนึกบอกเราว่า ไม่ทำให้บางสิ่งบางอย่างเราไม่ควรจะทำ แต่ถ้าเราขึ้นทำเราก็จะได้รับบทเรียนที่เจ็บปวด หรืออีกประการหนึ่งถ้าหนึ่งถ้าเราเดินบนถ่านที่ลุกโพลงเท้าของเราจะถูกไฟไหม้เรารู้ดีและไม่ควรจะทำลองเราจะเรียนรู้ได้อย่างไร? เราเคยได้ยินคำสั่งสอนของพ่อแม่ตั้งแต่เล็กๆ ว่าสิ่งนี้จะทำร้ายเรา หรือว่าเราจะเลือกเอาทางลำบาก โดยไม่ยอมฟังคำแนะนำสั่งสอนแล้วในที่สุดก็ถูกทำลาย การฟังคำแนะนำสั่งสอนของพ่อแม่ ทำให้เรามีโอกาสปลอดภัยได้มาก ท่านรู้และเข้าใจสิ่งที่เราไม่รู้ ท่านได้เรียนรู้และมีประสบการณ์มาก่อนเรา และสามารถสั่งสอนเราได้เมื่อพ่อแม่ติสอนเรา จงจำไว้ว่าท่านไม่ต้องการให้เราถูกทำร้ายหรือทำผิดแบ่งปันคำพยาน

(ให้โอกาสที่เด็กๆ จะแบ่งปันคำพยานถึงการที่ได้รับการช่วยเหลือ เนื่องจากเชื่อฟังคำสั่งสอนแนะนำจากพ่อแม่ บางทีครูอาจจะเป็นพยานก่อน เพื่อจะช่วยให้เด็กมีความกล้า) ให้อ่านสุภาษิต 6 :24 ,25 คำเหล่านี้เตือนเราไว้ระมัดระวังการคบคนที่จะทำให้เราเสื่อมเสียทางศีลธรรม เมื่อพ่อแม่ห้ามไม่ให้เราไปไหนมาไหนกับคนเหล่านั้น จงฟังให้ดี คำแนะนำนั้นอาจจะช่วยปกป้องเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้น หรือนำเราเข้าไปในความยุ่งยากต่างๆ ถ้า

เราไม่ยอมฟังอีกไม่นานเราต้องเสียใจ เมื่อพ่อแม่เตือนเราเกี่ยวกับการคบเพื่อน เป็นสิ่งที่จะกระทบกระเทือนถึงอนาคตของเรา จงจำคำแนะนำของพ่อแม่ในการคบเพื่อนสนิท ถ้าเชื่อฟังก็จะทำให้เกิดความยินดี

การเชื่อฟังและเคารพนับถือสิทธิอำนาจของพ่อแม่ และยอมรับการติสอนต่างๆ เป็นสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัย และอวยพรให้เรา มีสันติสุข

การประกาศ

ให้ปิดชั้นเรียนโดยการอธิษฐานสั้นๆ ถ้าใครที่ยังไม่ได้รับเชื่อ กรุณาถือโอกาสนี้ซักชวน และแนะนำให้เขาตัดสินใจต้อนรับพระเยซูผู้ที่สามารถช่วยเขาทั้งหลายให้เชื่อฟัง และมีชีวิตที่มีความสุข

กิจกรรม

1. เล่นเกมสัหาคำก่อนเด็กเข้าห้องเรียน ให้ครูเขียนคำแต่ละคำของข้อท่องจำ สุภายิต 6 : 20 บนกระดาษแข็งขนาด 3 นิ้ว กว้าง 5 นิ้ว แล้วเอาไปติดซ่อนไว้ตามใต้เก้าอี้ของนักเรียน เมื่อทุกคนเข้าชั้นเรียนเรียบร้อยแล้ว ให้แต่ละคนค้นหาคำที่ซ่อนไว้ถ้าใครพบที่เก้าอี้ของใคร คนนั้นต้องรีบเอากระดาษนั้นออกมายื่นหน้าชั้นแล้วคนอื่นๆ ที่หาพบก็จะตามกันมาเรียนคำให้ครบ และถูกต้อง

2. ทำอักษรประดิษฐ์ คำว่า “จงเชื่อฟังพ่อแม่” ให้เตรียมกระดาษวาดเขียนสี่เหลี่ยม ถ้วยใส่ สีพลาสติก สีน้ำ หนังสือพิมพ์ และสิ่งที่ใช้กดเป็นพิมพ์ เช่น ด้ามปากกาหรือดินสอดที่ไม่ใช่ เมื่อทำเสร็จจะเป็นดังนี้ (ดูรูป)

3. ทำงานในหนังสือแบบฝึกหัด

เฉลยแบบฝึกหัด

นบนอบ , เชื่อฟัง , การถูก , เกียรติ , พระบัญญัติข้อแรก , พระสัญญา , ไปดีมาดี

บทที่ 4 จงระวังคำพูด

ข้อท่องจำ

“คำพูดอ่อนหวาน ช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป แต่คำกักขฬะเร้าโทสะ” สุภาษิต 15:1

เป้าหมาย

สอนให้รู้ว่าคำพูดของเราเป็นเครื่องมือที่มีอำนาจและมีอิทธิพลต่อผู้พูด และผู้ฟังในทางที่ดีและไม่ดี หนุนใจให้น้องๆ ระวังระวังคำพูดของเขาให้ดี

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 4:24, 12:17-19, 15:1, 2, 4, 16:28, 26:20-28 ยากอบ 3:1-12

ข้อคิดสำหรับครู

เด็กๆ มีโอกาสได้รับการถูกกดดันหลายด้าน เขาต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของคนส่วนมาก บางทีต้องการเป็นที่ยอมรับ เด็กๆ ได้รับการทดลองมากในเรื่องซุบซิบนินทาคนอื่น มีท่าทีกระทบกระทั่ง และขยายเกินความจริง เพื่อให้ตรงกับความต้องการของเขา เมื่อเด็กๆ เห็นเพื่อนๆ ทำสิ่งเหล่านี้ บางทีก็อยากที่เขาจะรู้จักควบคุมคำพูดของตนเอง และมักจะมีทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เป็นประจำ

ในสัปดาห์นี้ ให้นั้นความจริงที่ว่าทุกสิ่งที่เราพูดออกมานั้น มีอำนาจและมีอิทธิพลต่อผู้อื่น ถ้าเราจะเป็นพยานที่ดี เพื่อพระเยซู เราต้องระวังคำพูดของเราเป็นพิเศษว่า จะต้องเสริมสร้างและหนุนใจคนอื่น เตือนให้เด็กๆ เข้าใจว่าสิ่งที่เราพูดเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์

นำสู่บทเรียน

เกมส์ไม้ ก่อนเริ่มบทเรียนให้แจกกระดาษ ดินสอแก่เด็กๆ และเขียนบนกระดาษว่า เกมส์ไม้ ห้ามใช้คำพูดให้ใช้ท่าทางหรือเขียนในกระดาษ เมื่อต้องการบอกบางสิ่งบางอย่างแก่คนอื่น คือ คุยเป็นภาษาไม้หรือภาษาหนังสือ แทนการใช้ภาษาพูดและให้แต่ละคนคุยกันโดยไม่พูด แต่ทำให้คนอื่นเข้าใจ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

น้องๆ ลองจินตนาการว่า โลกนี้จะเป็นอย่างไร หากว่ามนุษย์อยู่ร่วมกันโดยไม่พูด ชีวิตของเราจะแตกต่างกว่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้นี้ไหม? (รอคำตอบ) การพูดคุยกันเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในแต่ละวัน ถ้าสมมุติว่าเราเป็นใบไม้ไม่สามารถพูดได้ เราก็จะจัดอยู่ในประเภทคนพิการ โลกคนพิการที่พูดไม่ได้เป็นโลกที่เสียขาดชีวิตชีวา น้องๆ อยากจะเล่นกีฬาหลายๆ โดยไม่ใช้เสียงไหม? ไม่มีการแสดงออก ไม่มีกองเชียร์ หรือไม่มีคนบอกว่าจะเล่นอย่างไร การเล่นกีฬาแบบนี้ คงจะทำให้เราหมดสนุกแน่ๆ คำพูดที่เราพูดออกไป อาจจะทำให้ผู้ฟังมีความรู้สึกหลายๆอย่าง อาจจะรู้สึกมีความสุข ได้รับกำลังใจ คำหนุนใจหรืออาจจะรู้สึกขัดข้องใจ โกรธ เป็นต้น เราจะรู้สึกอย่างไร ถ้ามีคนชมว่าเราเรียนเก่ง (รอคำตอบ) คำพูดที่เกี่ยวกับตัวเรานั้นมีผลต่อความรู้สึกของเราโดยตรง กษัตริย์ซาโลมอนผู้ได้รับการคล้อยจากพระเจ้า ได้เขียนพระธรรมสุภาษิต พระองค์ทรงเป็นผู้มีสติปัญญา เป็นเลิศ เป็นที่น่ายกย่องแก่คนทั่วโลก พระองค์ทรงรู้วิธีในการใช้คำพูด เมื่อเราอ่านพระธรรมสุภาษิต เราจะเห็นว่าพระเจ้าได้สอนเราถึงโทษและผลดี ที่เราจะได้รับในคำพูดของเรากับคู่สนทนา ซึ่งเราจะศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยกันดังนี้

1. ให้ระวังเรื่องการซุบซิบนินทา (สุภาษิต 26:20-22) ให้เราฟังเรื่องตัวอย่างนี้ ซึ่งเป็นคำพูดของมิตรเกี่ยวกับเจตน์เพื่อนบ้านคนใหม่ของเขา

มิตรและเด็กๆ หลายคนที่อยู่บ้านใกล้กัน มักจะพากันมาเล่นฟุตบอลในสนามใกล้ๆ บ้านลุง ลุงคำที่อยู่บ้านฝั่งตรงข้ามเคยมาสอนและให้คำแนะนำแก่เด็กกลุ่มนี้ ในการเลือกฟุตบอลเสมอ วันหนึ่งลุงคำได้พาเจตน์ซึ่งเป็นเพื่อนคนใหม่มา เพื่อให้รู้จักกับมิตรและเด็กคนอื่น มิตรได้ชวนเจตน์ให้ร่วมเล่นฟุตบอลด้วย เจตน์จึงได้เป็นหัวหน้าทีมร่วมกับมิตร เพราะเจตน์เคยเล่นฟุตบอลมาก่อน

แสดงภาพ 4-1 วันหนึ่งเมื่อเลิกเล่นฟุตบอล ทั้งมิตรและเจตน์ก็เดินกลับบ้านด้วยกัน มิตรจึงเอ่ยถามว่าทำไมเจตน์จึงย้ายจากกรุงเทพฯมาอยู่สระบุรี กรุงเทพฯเจริญกว่าทำไมจึงย้ายมาอยู่บ้านนอก เจตน์เมื่อถูกถามอย่างนั้นก็ก้มหน้าแสดงอาการถอนหายใจ เหมือนคนมีปัญหาหนักใจ เขามองหน้ามิตรเพื่อจะซึ้งใจว่า ควรจะเล่าให้ฟัง

หรือไม่ ในเรื่องครอบครัวของเขา ในที่สุดเขาจึงพูดกับมิตรว่า เขามีเรื่องความลับส่วนตัวที่จะบอกว่าเหตุใดครอบครัวเขาต้องย้ายมาที่สระบุรี แต่มิตรต้องสัญญาว่าจะไม่บอกให้ใครรู้เรื่องเด็ดขาด มิตรก็รับคำ เจตน์จึงเล่าว่าพี่ชายของเขาเป็นคนเกร็ดคิดยาเสพติด และมีคดีฆ่าคนตาย ตอนนี้นำกำลังติดคุกอยู่ คุณพ่อของเขาเป็นข้าราชการผู้ใหญ่ตำแหน่งสูง จึงรู้สึกอับอายและเสียชื่อเสียงมาก จึงขอย้ายมาทำงานที่สระบุรีซึ่งคนไม่รู้จักเรื่องราวในครอบครัวของเขา แต่ต่อมาไม่นานมิตรก็เปิดเผยเรื่องนี้ออกไปให้เพื่อนสนิทคนหนึ่งฟัง และท้ายที่สุดก็เล่าต่อๆกัน ไป จนทุกคนรู้เรื่องของเจตน์ และไม่ยอมเข้าทีมเล่นฟุตบอลกับเจตน์ที่มีพี่ชายติดคุก

น้องๆ คิดว่าเจตน์มีความรู้สึกอย่างไร? (อภิปราย)

ในเหตุการณ์เช่นนี้ ทำให้กษัตริย์ชาโลมอนเขียนสุภาษิต 26:20-22 (ให้เด็กๆ อ่าน) มิตรทำให้เกิดปัญหาเพราะเขาไม่เก็บความลับของเพื่อนตามที่ได้สัญญา นี่คือการพูดซุบซิบนินทาที่จะทำให้คนอื่นเสียใจ หรือเสียชื่อเสียง บางทีก็มีการทดลองชอบฟังเรื่องซุบซิบนินทาคนอื่น และผลที่เกิดขึ้นก็คือ การทำลายล้างคนอื่น

ถ้าเราพูดอย่างไม่ระมัดระวัง อาจจะพูดอะไรออกมาโดยไม่ไตร่ตรอง อาจจะทำให้คนอื่นเจ็บปวดเพราะคำพูดของเรา สภย. 16:28 กล่าวว่า คนตลบตะแลงแพร่การวิวาท และผู้กระซิบก็แยกเพื่อนสนิทออกจากกัน การซุบซิบนินทาทำให้เพื่อนเราไม่พอใจ เกิดความโกรธและความสัมพันธ์ที่ดีที่เคยมีก็ขาดสะบั้นลง

บ่อยครั้งความโกรธทำให้พูดไม่ดี อาจจะตะโกนด่าว่าเพื่อน ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียใจ หรือเสียหาย ฉะนั้นขอให้เราเป็นคนฉลาดในการพูด ที่จะทำให้คู่สนทนาของเรามีความสุขและมีกำลังใจที่ดี

ข้อท่องจำ ของสัปดาห์นี้ กล่าวว่า “คำตอบอ่อนหวานช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป แต่คำกักขฬะเร้าโทสะ”

ประโยคนี้หมายความว่าอย่างไร? (อภิปราย แล้วท่องจำด้วยกัน) (ดูรูปภาพที่แบบฝึกหัด)

บางทีก็ไม่ง่ายนัก ที่จะมีความเมตตาต่อผู้ที่ร้ายต่อเรา แต่พระเจ้าจะทรงช่วยถ้าเราอธิษฐานขอต่อพระองค์ ชีวิตของเราจะเป็นพยานที่ดี เพื่อพระองค์ ถ้าเราจะใช้คำพูดที่มีความเมตตาต่อผู้ที่ร้ายต่อเรา

2.จงพูดความจริง

สุภาษิต 10:18-21 เราควรระวังระมัดระวังคำพูดของเรา คือ ต้องพูดความจริงเสมอ ซาโลมอนกล่าวถึง เรื่องนี้ไว้มากมาย (สุภาษิต 15:4, 26:28) ดูเหมือนว่าหลายครั้งการพูดโกหก เพื่อจะปิดบังบางสิ่งบางอย่างก็ง่ายกว่า การยอมรับผิด อย่างไรก็ดี การโกหกไม่มีความถูกต้องแน่นอน

น้องๆ คงได้ขียนหรือเคยพูดเล่นกันบ่อยๆ ไหม? ผลออกมาเป็นอย่างไรบ้าง? และคนส่วนมากหมายความว่าอย่างไร เมื่อเขาพูดว่าพูดเล่น (อภิปราย) บางครั้งเราไม่รู้ว่าที่เขาพูดมานั้นเป็นเรื่องจริงหรือเล่น การพูดเล่นอาจจะหมายถึงการแกล้งพูดหรือเป็นเรื่องโกหก

พระเจ้าถือว่าการโกหกมากหรือโกหกน้อยไม่มีความแตกต่างกัน เพราะว่าทั้งสองเป็นการโกหกทั้งสิ้น ฉะนั้นการที่เราจะพูดเล่นๆ กับใครที่ไหน เพราะว่าผลการพูดเล่น จะทำให้เกิดความเสียหายมาก

ให้ดูเรื่องราวประกอบคำอธิบายดังนี้ อ้อมและเจนเป็นเพื่อนบ้านกัน เคยไปไหนมาไหนด้วยกันบางครั้ง แต่ไม่ค่อยสนิทสนมกันมาก

เช้าวันหนึ่งอ้อมโทรศัพท์ถึงเจนขอให้เจนมาหาเธอสักครู่หนึ่ง แต่เจนไม่ยอมไปเธอรู้ว่า ตอนบ่ายคุณแม่จะไปตลาดและขอให้เธอเลี้ยงน้อง เธอจึงบอกอ้อมว่าเธอไม่ว่าง เพราะวันนี้เธอต้องเลี้ยงน้อง ขอโทษด้วย เมื่อวางหูโทรศัพท์แล้ว เธอก็คิดในใจว่า ฉันไม่ได้โกหก ก็ฉันต้องเลี้ยงน้องจริงๆ นี่

น้องๆ เห็นด้วยกับเหตุผลของเจนไหม? เจนพูดความจริงหรือเปล่า (อภิปราย)

แม้ว่าเจนจะต้องเลี้ยงน้องตอนบ่าย แต่เธอบอกกับอ้อมในทำนองว่า ในขณะที่อ้อมโทรมานั้น เธอกำลังเลี้ยงน้องอยู่ เจนพูดไม่จริงที่ทำให้อ้อมเข้าใจอย่างนั้น เพราะว่าเธอสามารถจะไปหาอ้อมได้ เพราะเป็นตอนเช้าและไปประเดี๋ยวเดียวเท่านั้น เป็นตอนบ่ายที่เธอต้องเลี้ยงน้องไม่ใช่ช่วงตอนเช้า

3.การควบคุมลิ้น

(ยากอบ 3:1-12) แสดงภาพ 4-3

อัครสาวกคนหนึ่งของพระเยซูกล่าวว่า “มนุษย์จะเป็นคนดีรอบคอบ ถ้าเขาสามารถควบคุมลิ้นของเขาไว้ได้”

ยากอบกล่าวว่า เราสามารถควบคุมม้าได้ โดยใส่บังเหียนในปากมัน เรือที่บรรทุกของหนักๆ ก็ยังสามารถควบคุมได้โดยหางเสือเล็กๆ และสัตว์ทุกชนิดในโลกสามารถทำให้อยู่ภายใต้การควบคุมของมนุษย์ได้ แต่มนุษย์ไม่สามารถควบคุมลิ้นของตนเองได้ (อ่านยากอบ 3:7-8) และนี่เป็นความจริง ดังนั้นเราจะต้องระมัดระวังคำพูดของเราให้ดี

มีทางใดบ้างที่จะสามารถควบคุมลิ้นของเรา ให้พูดในสิ่งที่ถูกต้องได้

มีทางเดียวคือ ต้องรับการช่วยเหลือจากพระเจ้า ที่จะช่วยควบคุมคำพูดของเราเมื่อเราต้อนรับพระเยซูไว้ เป็นองค์พระผู้ช่วยให้รอด พระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยเราทั้งในด้านความคิดและคำพูด ถ้าเราจะยอมมอบให้พระองค์ควบคุมชีวิต พระองค์จะทรงช่วยให้เราเป็นคนสุขุมเยือกเย็นและมีคำพูดที่อ่อนโยน แทนคำพูดที่แข็งกระด้างหรือหยาบคาย พระองค์ทรงหนุนใจ ให้เราเป็นคนสัตย์ซื่อจริงใจ และใช้คำพูดต่อผู้อื่นด้วยความเมตตา

เราไม่สามารถควบคุมคำพูดด้วยตนเองได้ แต่ขอบพระคุณพระเจ้าที่เรามีพระวิญญาณบริสุทธิ์คอยช่วยเหลือเรา

การประกาศ

ให้โอกาสบางคนที่จะอธิษฐาน ขอพระเจ้าช่วยควบคุมลิ้นหรือคำพูด ให้มีความไวต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในขณะที่สอนบทเรียนนี้

กิจกรรม

1. ให้เด็กแต่งกลอนเกี่ยวกับการใช้คำพูดตัวอย่างเช่น ต่อกลอน อันอ้อยตาลหวานลิ้น แล้วลิ้นซาก แต่ลมปากหวานหูไม่รู้หาย

2. ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดของนักเรียน

เฉลยแบบฝึกหัด

3. พูดนินทา พูดเล่น พูดหยาบคาย โทหก

บทที่ 5 จงเป็นมิตร

ข้อท่องจำ

“ มิตรสหายก็มีความรักอยู่ตลอดเวลา และพี่น้องก็เกิดมาเพื่อช่วยกันยามทุกข์ยาก” สุภาษิต 17:17

เป้าหมาย

ช่วยให้เด็กเข้าใจถึง พลังของมิตรภาพที่แท้จริง และหนุนใจให้เขาทั้งหลายพัฒนาความเป็นมิตรที่มีความหมายและดำรงอยู่ตลอดไป โดยอาศัยพื้นฐานจากพระวอนะของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 17:17 , 19:4-6 , 27:6 ,10 ซามูเอล 18: 5-7 , บทที่ 17 ,19 : 1 -7 , 20 : 1-42 ปัญญาจารย์ 4:9,10 ,
ยอห์น 15:13 ลูคา 15 :11 – 32

ข้อคิดสำหรับครู

เพื่อนมีความสำคัญต่อเราทุกคน ผู้ที่ต้องการเพื่อนมากที่สุดก็คือเด็กวัยนี้ เขาเริ่มจะคบเพื่อนฝูงในวงกว้างออกไป และการเข้ากลุ่มกันก็ถือเป็นเรื่องสำคัญมากขึ้น แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังไม่มีควมเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ถึงเรื่องของการเป็นมิตรหรือเป็นเพื่อนอย่างแท้จริง

บทเรียนอาทิตย์นี้ ได้มุ่งจุดสนใจที่สำคัญไปยังการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ในความเป็นเพื่อน และการหาเพื่อน ช่วยให้เด็กๆเข้าใจว่ามิตรภาพที่แท้จริงนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งของ หรือการกระทำของคนบางคน หรือขึ้นอยู่กับชนิดของบุคคลแต่คุณสมบัติส่วนตัวของบุคคลแสดงให้เห็นคุณสมบัติหรือลักษณะของการเป็นมิตร

นำสู่บทเรียน

“ลักษณะของเพื่อน” ขอให้เด็กๆเขียนหัวข้อว่า “เพื่อนคือ.....” และให้เติมคุณสมบัติต่างๆของความเป็นเพื่อน อาจจะรวมทั้งสิ่งที่สามารถทำกับเพื่อน หรือสิ่งที่คุยกันเป็นต้น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ใช้เวลาสักครู่ที่จะคิดถึงลักษณะ หรือคุณสมบัติต่างๆของเพื่อนที่ดี อะไรคือคุณสมบัติของเพื่อนที่ดี? ให้เด็กบอก และเขียนลงบนกระดาน คุณสมบัติที่ได้นี้ๆ เขียนนั้นมีอยู่ในชีวิตของเราก็ข้อ

บางครั้งเราคิดถึงความเป็นเพื่อนในด้านเดียว เรามักจะมีความต้องการให้คนอื่นคิดถึง และทำบางสิ่งบางอย่างต่อเราฝ่ายเดียว แต่สิ่งสำคัญควรจะเข้าใจว่า การเป็นเพื่อนกันนั้นจะต้องเป็นการกระทำต่อกันทั้งสองฝ่าย เราไม่ควรหวังแต่จะให้คนอื่นเอาใจใส่เรายินดี และอย่างยุติธรรมแต่ฝ่ายเดียว ถ้าเราไม่ยินดีหรือมีน้ำใจตอบแทนเขาบ้าง ก็ไม่เป็นการถูกต้อง

พระวาทะของพระเจ้าได้กล่าวถึงเพื่อนและความเป็นเพื่อนหรือมิตรภาพไว้ ในข้อท่องจำอาทิตย์นี้ ให้พูดถึงคุณค่าของการมีเพื่อนคือ “มิตรสหายก็มีความรักอยู่ตลอดเวลา พี่น้องก็เกิดมาเพื่อช่วยเหลือกันในยามทุกข์ยาก” (สุภาษิต 17:17)

ข้อท่องจำ แสดงภาพ 5-1

(ให้ท่องข้อท่องจำด้วยกันหลายๆที) แล้วถามว่า มีใครเข้าใจความหมายพระคัมภีร์ตอนนี้หรือเปล่า

พระเจ้าทรงประทานสติปัญญาแก่ษัตริย์ซาโลมอน ที่จะเข้าใจความเป็นเพื่อนที่แท้จริงก็คือ เพื่อนที่จะอยู่ด้วยตลอดเวลา ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นเหมือนเป็นพี่น้องกัน เพื่อนเช่นนี้จะเป็เพื่อนร่วมสุขและทุกข์ด้วยกัน มีความรักให้กันเสมอ คนที่เป็นพี่น้องกันถึงแม้ว่าในบางครั้งจะมีการทะเลาะกันบ้าง แต่พอหายโกรธกันแล้วก็จะรักกันเหมือนเดิม

น่าเสียใจบางคนที่เราเรียกว่า “เพื่อน” เขาจะระเหยหรือหายไป เมื่อความร้อนหรือความทุกข์ยากมาถึง เขาจะเป็นเพื่อนที่ดีเมื่อทุกสิ่งอยู่สุขสบายเมื่อปัญหามาถึงเขาก็พากันหายหน้าไปหมด เราจะต้องดูตัวอย่างของเพื่อนในลูกา 15:11- 32 แสดงภาพ 5-2 เป็นเรื่องบุตรน้อยหลงหาย เขามีเพื่อนฝูงมากมายเมื่อเขามีเงิน อาจจะมีเพื่อนมากจนนับไม่ถ้วนเมื่อเงินหมดเพื่อนก็หมด ไม่มีแม้แต่สักคนที่เขาเผชิญอยู่ ให้เราอ่านสุภาษิต 19: 4-6 ด้วยกัน

พอมีเงินมากมายเพื่อนฝูงก็เยอะแยะมากมายดังฝูงผึ้งแต่พอเงินหมด หรือยากจนลงเพื่อนๆก็พลอยหมดไปด้วย เพื่อนที่เราได้มาด้วยทรัพย์สินเงินทอง หรือด้วยงานเลี้ยงไม่ได้เป็นหลักประกันว่าเราไม่ได้เพื่อนที่แท้จริง นอกจากนี้ ยังมีสิ่งอื่นที่มีอิทธิพลต่อการหาเพื่อนด้วย เช่นการมีเกียรติยศชื่อเสียง ทำให้มีเพื่อนมากมาย เป็นต้น

การเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปอาจจะถือว่าเป็นสิ่งมีค่ามาก การอยากเป็นเหมือนคนอื่นและเป็นที่ยอมรับ หรือเป็นที่ยกย่องของคนส่วนมาก โดยเฉพาะในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญมาก เด็กบางคนยอมทำทุกอย่างเพื่อจะเข้าอยู่ในกลุ่ม แม้ว่าบางทีจะต้องทำลายชื่อเสียงของตัวเอง หรือวงศ์ตระกูลก็ตามเขากลัวว่าถ้าไม่ทำอย่างนั้น เขาอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับของคนอื่น เมื่อเขากลายเป็นคนกว้างขวางแล้ว เขาก็เริ่มปลีกตัวออกจากเพื่อนเก่าๆ

ให้คิดดูดีๆ ถ้าคนที่คิดว่าเขาเป็นเพื่อนแต่ไม่ยอมรับเราเมื่อเราทำสิ่งที่ถูกต้อง เราสมควรจะเป็นเพื่อนกับเขาหรือไม่? (อภิปราย)

เมื่อเราเป็นคริสเตียนเราต้องมีข้อผูกมัดต่อพระเจ้า และต่อคนอื่นที่จะตั้งมั่นอยู่ในสิ่งที่เรารู้ว่าถูกต้อง โดยไม่คำนึงถึงว่าใครจะคิดหรือพูดอะไรนั่นเองไหมว่าทำไม? เมื่อเราตั้งมั่นอยู่กับคนอื่นจะนับถือเรามากกว่าที่เราจะเข้าไปอยู่ในกลุ่ม โดยสูญเสียการเป็นพยานที่ดี

เพื่อนแท้จะต้องตั้งมั่นอยู่ด้วยกัน แม้ว่าคนอื่นจะไม่ยอมรับอาจจะต้องเจ็บใจ หรือถูกทอดทิ้งแต่ตราบใดที่ยังมีคนตั้งมั่นอยู่ร่วมกับเรา เราก็สามารถยืนอยู่ได้ น้องๆเคยมีเพื่อนอย่างนั้นไหม? และเธอเป็นเพื่อนประเภทนั้นสำหรับคนบางคนไหม?

กษัตริย์ซาโลมอนใช้คำพูดแปลกๆในสุภาษิต 27:6 ที่แสดงถึงลักษณะสำคัญของการเป็นเพื่อน พระองค์เขียนว่า “บาดแผลที่มีตรทำก็สุจริต แต่การจูบของศัตรูนั้นมากเกินความจริง” หมายความว่าอย่างไร?

คำว่า “บาดแผล” จะตีความหมายเป็น “การติเตียน” “ห้ามปราม” หรือวิพากษ์วิจารณ์” ซาโลมอนบอกว่าเพื่อนแท้อาจจะพูดบางอย่างทำให้เราเจ็บใจชั่วคราว แต่จะช่วยให้บางสิ่งบางอย่างคำวิพากษ์วิจารณ์ด้วยความรักจากเพื่อนจะช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเราที่ดีขึ้น เราควรจะยอมฟังผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเรา บางครั้งเขาอาจจะ

มองเห็นปัญหา หรือการแก้ปัญหาโดยที่เราเองไม่รู้หรืออาจคิดไม่ถึง เราควรพิจารณาให้ดีว่าใครคือเพื่อน ที่แท้ของเราและไม่ควรโกรธหรือต่อว่าเขาที่ ดักเตือนเราไม่ให้ทำสิ่งผิด (สุภาษิต 27:10)

อีกประการหนึ่ง ซาโลมอนได้เตือนให้เราระวังผู้ที่อาจแสดงความรักต่อเรา หรือจูบเราหรือประจบประแจงเรา เพื่อจะได้ผลประโยชน์จากเราบางคนอาจจะไม่สัตย์ซื่อ หรือเสแสร้งว่าเป็นเพื่อนของเรา ที่เขาแสดงออกออกอย่างนั้น ก็เพื่อจะได้ผลประโยชน์จากเราเพื่อนเท่านั้น จะต้องสัตย์ซื่อจริงใจและไว้วางใจได้อย่างแท้จริง

ตัวอย่างของความเป็นเพื่อนจากพระคัมภีร์มีดังนี้

เรื่องดาวิดกับโยธาน แสดงภาพ 5-3

ดาวิดและโยธานมีความสัมพันธ์กันที่เพื่อนต่อกันอย่างแน่นแฟ้น และเป็นแบบอย่างที่เราควรจะทำตาม ให้เราพิจารณาว่าทำไมท่านทั้งสองจึงเป็นมิตรสหายที่แท้จริงต่อกันได้ ทั้งๆที่เมื่อทั้งสองพบกันครั้งแรกแต่ละคนมีตำแหน่งหรือมีฐานะที่แตกต่างกันมาก ดาวิดเป็นคนเลี้ยงแกะ ส่วนโยธานเป็นโอรสของกษัตริย์ ความร่ำรวยชื่อเสียงหรือการเป็นคนกว้างขวางเกี่ยวข้องกับการเป็นมิตรแท้หรือเปล่า? (รอคำตอบ)

ดาวิดได้รับอะไรก่อนที่เขาและโยนาธานจะได้เป็นเพื่อนกัน? (อ่าน 1 ซมอ. บทที่ 17) คร่าวๆ หลังจากฆ่าโกลิอัทแล้วดาวิดก็ได้รับเกียรติมากขึ้น (ดู 1 ซามูเอล 18:5-7) ทำให้ดาวิดเป็นที่รู้จักและเป็นที่น่าเชื่อถือว่าเป็นผู้นำทางการทหาร สิ่งนี้มีผลกระทบต่อความรู้สึกของโยนาธานอย่างไร? (รอคำตอบ)

โยนาธานเป็นโอรสองค์โตของกษัตริย์ซาอูล เพราะฉะนั้นเขาต้องเป็นผู้สืบทอดสมบัติต่อไปเมื่อซาอูลสิ้นพระชนม์ โยนาธานเข้าใจดีว่าพระเจ้าได้แต่งตั้งให้ดาวิดเป็นผู้นำชนชาติอิสราเอลต่อไป นี่เป็นผลกระทบต่อมิตรภาพของทั้งสองหรือไม่? (ซามูเอล 19 : 1-7 และ 20:1-42) ไม่มีเลยมิตรภาพของทั้งสองคน ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรัก ความนับถือ และการยกย่องอย่างจริงใจ ความเป็นเพื่อนของเขาทั้งสองก็ลึกซึ้งมากจนกระทั่งสามารถตายแทนกันได้

พระเยซูทรงเรียกมิตรภาพชนิดนี้ว่าอะไร (ขอให้อ่าน ยอห์น 15:13)

นำมาใช้ในชีวิต

ลองคิดถึงเพื่อนของน้องๆเอง เราจะรู้สึกอย่างไรถ้าสมมติว่าเพื่อนรักของเราเป็นคนมีชื่อเสียง เล่นกีฬาเก่ง หรือทำทุกอย่างถูกต้องหมดที่โรงเรียนและเราสู้เขาไม่ได้เลย ? หรือถ้าเราเป็นผู้ที่อยู่เหนือกว่าเพื่อนจะทำให้มิตรภาพของเรา และเพื่อนเปลี่ยนไปไหม?

การเป็นเพื่อนและการพัฒนามิตรภาพเป็นสิ่งสำคัญ เราทุกคนต้องการเพื่อน เราต้องการการสนับสนุนและความหวังใจจากเพื่อน (อ่านปัญญาจารย์ 4:9,10) ในบางครั้งถ้าเรารู้สึกอย่างไร?(รอคำตอบ) สิ่งสำคัญที่เราควรจะทำคืออะไรก็คือ การพัฒนาหรือการเสริมสร้างมิตรภาพนั้นต้องมีส่วนประกอบกันสองฝ่าย โดยมีความเคารพต่อสิทธิความรู้สึกและความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมทั้งต้องมีความสัตย์ซื่อจริงใจ ไว้วางใจ และจงรักภักดีรวมอยู่ด้วย เมื่อมีสิ่งเหล่านี้ปรากฏอยู่ มิตรภาพอันนั้นจะตั้งมั่นอยู่ต่อปัญหาและการขัดแย้งต่างๆ

สิ่งแรกที่ต้องทำใน การเสริมสร้างมิตรภาพที่ถาวรก็จะต้องมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับมิตรสหายผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดเสียก่อน ท่านผู้นั้นคือพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างของเพื่อนที่ดีที่สุด พระเยซูทรงห่วงใยเราจนกระทั่งยอมตายเพื่อความบาปของเรา และไม่เคยปล่อยให้เราอยู่คนเดียวทรงสถิตอยู่กับเราทุกเวลา

การประกาศ

ในวันนี้ถ้ามีใครที่ยังอ้างว้างและรู้สึกว่าตัวเองอยู่คนเดียว และปรารถนาที่จะมีเพื่อนแท้ที่ดีที่สุดในชีวิตที่สถิตอยู่กับเราตลอดเวลาคือพระเยซูคริสต์แล้วละก็ เราสามารถต้อนรับพระองค์เข้ามาในจิตใจของเราได้ โดยการเชื่อและวางใจในพระองค์

กิจกรรม

1. “ เกมค้นหาเพื่อนใหม่” แจกกระดาษดินสอให้แต่ละคน ขอให้เขียนชื่อตนเอง วันเกิดสิ่งที่ชอบ เช่นดนตรี กีฬา งานอดิเรก และอื่นๆ เสร็จแล้วใส่ลงในกล่อง ให้แบ่งชั้นเรียนออกเป็น 2 พวก พวกแรกให้แต่ละคนหยิบการ์ดจากกล่องคนละแผ่น และไปตามหาคนที่มียี่ห้ออยู่ในการ์ดนั้น แล้วพูดคุยทำความรู้จักกัน อาจจะแยกเพศ

หญิงกับเพศหญิง เพศชายกับเพศชายก็ได้ ตามความพอใจของนักเรียน เกมสั้นนี้จะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนที่จะเป็นมิตรกับคนอื่น และรู้จักกันดีขึ้นในชั้นเรียน

2. ให้เขียนจดหมายถึงเพื่อนที่ไม่ได้มาเรียน ในอาทิตย์นี้ อาจจะแบ่งชั้นเป็นกลุ่มช่วยกันเขียนแล้วลงชื่อดูด้วยกัน หรือรวมกัน 2-3 คน เขียนหนึ่งฉบับแล้วแต่จะต้องเขียนกี่ฉบับ และอาจจะเขียนถึงผู้ใหญ่ในคริสตจักรที่ไม่สามารถมาโบสถ์ได้หรือถึงบางคนที่อยู่ในโรงพยาบาล ตอนท้ายกระดาษควรจะเขียนชื่อพระกัมภีร์ที่คิดว่าจะหนุนใจ และมีประโยชน์ต่อผู้รับด้วย อาจจะแต่งเติมกระดาษให้สวยงามตามสมควร และต้องส่งไปจริงๆ ตรวจสอบที่อยู่ของผู้รับให้ถูกต้องและติดแสตมป์ด้วย

3. ทำงานในหนังสือแบบฝึกหัด

เฉลยแบบฝึกหัด

1.) มิตรสหายก็มีความรักอยู่ทุกเวลา และพี่น้องเกิดมาก็เพื่อช่วยกันยามทุกข์ยาก สุภาษิต 17:17

2.) 1. ไว้ใจ 2. สัตย์ซื่อ 3. มีใจเอื้อเฟื้อ 4. เป็นเพื่อน 5. ซื่อตรง

บทที่ 6 จงมีใจถ่อม

ข้อท่องจำ

“ความเย่อหยิ่งของคนนำเขาให้ต่ำลง แต่คนที่มีใจถ่อมจะได้รับเกียรติ” สุภาษิต 29: 23

เป้าหมาย

สอนให้รู้ว่าพระเจ้าทรงยกย่องผู้ที่มีใจถ่อม หนุนใจให้อ่อนๆ เสริมสร้างตนเอง ให้มีท่าทีที่สุภาพอ่อน

น้อมถ่อมตน

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 13 : 10 , 15 ,33, 16 :18, 18 : 12 , 25 : 6, 7, 29:23 ,ดาเนียล 4: 1-37

ข้อคิดสำหรับครู

การมีใจถ่อมไม่ใช่การทำตัวให้ต่ำลงหรือน่าเวทนา การปฏิบัติตนเองไม่ทำให้เป็นที่น่านับถือมากขึ้น ไม่ใช่เป็นการทำตัวให้มีคุณค่าด้อยลง การถ่อมตัวไม่ใช่การพูดว่า “โอ้ ฉันไม่สามารถจะทำสิ่งนี้ได้หรือว่าคุณดีกว่าฉันเยอะ” อย่างนี้ไม่เรียกว่าการถ่อมใจนั้นเป็นท่าที ที่มีความชื่นชมกับตัวเองอย่างสัจย์ซื่อ และห่วงใยต่อสิทธิอันถูกต้อง และความรู้จักของผู้อื่น

พระเยซูสอนว่าเราจะต้องคิดถึงคนอื่นก่อน คิดถึงตนเอง และอย่าคิดว่าตนสูงกว่าที่ควรจะเป็นคนที่มีใจถ่อมคิดถึงของประทานและการช่วยเหลือของพระเจ้าในการรับใช้พระองค์ ความสำนึกอย่างนี้จะกำจัดความอวดตัวและความเย่อหยิ่งออกไปเขาจะคิดเสมอว่า เขาเป็นเท่าที่พระคุณของพระเจ้าต้องการให้เขาเป็นเท่านั้น

นำสู่บทเรียน

“การถ่อมใจ” ให้คิดกระดาษโปสเตอร์แผ่นใหญ่ๆ บนผนังห้องเรียนหรือในที่สะดวกในการเขียน เมื่อเด็กๆ เข้าห้องเรียน ให้แจกดินสอสีขอให้แต่ละคนเขียนหรือวาดรูปแสดงถึงความถ่อมใจ (บนโปสเตอร์ที่เตรียมไว้ให้) ใช้คำจำกัดความจากความคิดของเด็กๆ เป็นการนำการสอนบทเรียนอาทิตย์นี้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เมื่อเราคิดถึงคนที่มีใจถ่อม เราคิดถึงอะไร? ถ้าเรารู้จักบางคนที่เราคิดว่าเขาเป็นคนมีใจถ่อม เขาเป็นคนอย่างไร? มีการแสดงออกอย่างไรบ้าง? (อภิปรายควรจะยกเว้นการกล่าวชื่อบุคคล)

คนส่วนใหญ่ที่ยังไม่ค่อยมีความเข้าใจเรื่องการถ่อมใจคิดว่า การถ่อมใจก็คือการทำตัวเป็นคนยากจน คนหัวอ่อน ขอมคนอื่น เงียบสงบ และไม่ได้ตอบ บางคนเข้าใจว่า คนที่ถ่อมใจก็เป็นเหมือนกับผ้าเช็ดเท้าที่คนจะเหยียบไปขยำมาได้ และความจริงจะปรากฏ

เมื่อเราได้เรียนรู้การมีใจถ่อมตามแบบฉบับของพระเจ้า เราก็ต้องใช้ความเข้มแข็งอย่างมากที่จะเป็นคนมีใจถ่อมได้ คนที่มีใจถ่อมไม่ใช่เพราะเขาเกิดมาเป็นคนมีใจถ่อม แต่ได้มีการเรียนรู้โดยวิธีใดที่จะเป็นคนถ่อมใจ

จะเข้าใจการถ่อมใจได้ดี เราก็ต้องดูลักษณะนิสัยที่ตรงกันข้าม คือความอวดตัวหรือเย่อหยิ่ง ดูซิว่าพระคัมภีร์พูดถึงเรื่องนี้อย่างไรบ้าง?

ความเย่อหยิ่งเป็นสิ่งชั่วร้ายและทำลายมนุษย์และเป็นเหมือนโรคร้ายชนิดหนึ่ง ความภูมิใจในบางอย่างก็ไม่ใช่สิ่งผิด เช่น เราสามารถที่จะมีความภูมิใจ เมื่อสอบได้คะแนนดีหรือชนะการแข่งขัน สิ่งนี้จะทำให้เรารู้สึกชื่นใจและพอใจในตัวเอง แต่ถ้าความภูมิใจนั้นทำให้เราเป็นคนอวดตัวเย่อหยิ่งจองหอง แสดงตนว่าเก่งกว่าใครอย่างออกนอกหน้า นั่นแสดงถึงท่าทีที่ไม่ถูกต้อง (อ่านสุภาษิต 13:10) ได้พูดถึงปัญหาอย่างหนึ่งที่เกิดจากอวดตัว คืออะไร?

น้องๆเคยทะเลาะกับคนอื่นเพราะไม่ต้องการคำแนะนำจากเขาไหม? บางทีอาจจะเป็นคำแนะนำจากพี่ชาย พี่สาว หรือคนอื่นที่เราคิดว่าเขาไม่รู้เรื่องในสิ่งที่เรากำลังทำ? (ขอให้บางคนแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว)

บางทีก็ยากที่จะรับคำแนะนำจากคนอื่นแต่พระคำของพระเจ้าตรัสว่าคนฉลาด (คนถ่อมใจ) จะกลืนความเย่อหยิ่งของเขา และรับคำแนะนำของคนอื่นหรือญาติพี่น้อง การยอมรับคำแนะนำ จะช่วยให้หลีกเลี่ยงจากความเจ็บปวดหรือความเศร้าโศกภายหลังได้ และเป็นการแสดงว่าเป็นคนมีใจถ่อมด้วย

ความเย่อหยิ่งมักจะนำไปสู่ความพินาศ สุภาษิต 16:18 ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจน (ขอให้อ่านข้อนี้ดังๆ) ไม่ได้
หมาย ความว่าความเย่อหยิ่งจะทำลายฝ่ายร่างกาย แต่บางทีอาจเป็นไปได้แต่ความเย่อหยิ่งทำลายบุคคลได้ใน
หลายๆทาง

น้องๆคิดว่ามีทางอื่นอีกไหม ที่ความเย่อหยิ่งสามารถทำลายชีวิตของเราได้? (อภิปราย) ความอวดตัว และ
เย่อหยิ่งทำให้เราไม่เป็นที่นับถือของคนอื่น น้องๆชอบอยู่ใกล้กับคนที่ชอบคิดถึงหรือพูดถึงแต่ตัวเองไหม? ความ
เย่อหยิ่งเป็นปัญหาที่ทำให้ยากในการเป็นมิตรที่ดีต่อคนอื่น

ข้อท่องจำ

ข้อท่องจำอาทิศย์นี้ ทำให้เห็นความแตกต่างของความเย่อหยิ่งกับการมีใจถ่อม (ให้ท่องข้อท่องจำด้วยกัน)
พระคัมภีร์อีกข้อหนึ่งในสุภาษิต 18:12 มีความหมายคล้ายกัน “ใจของคนจองหองก่อนถึงการถูกถึงการถูกทำลาย
แต่ความถ่อมใจเดินอยู่บนน้ำเกียรติ” เข้าใจง่ายๆ คือกษัตริย์ซาโลมอน กล่าวว่าความเย่อหยิ่งจองหองนำไปสู่การ
ทำลาย แต่การถ่อมใจนำเกียรติมาให้

ให้อ่านดาเนียลบทที่ 4 ด้วยกัน และพิจารณาถึงการที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ฝันประหลาด พระองค์ได้
เห็นอะไร? (รอคำตอบให้ดูดาเนียล 4:10-17) ดาเนียลทำนายฝันนั้นอย่างไร? (รอคำตอบให้ดูดาเนียล 4 :19-27)
แสดงภาพ 6-1 เนบูคัดเนสซาร์ได้สร้างราชอาณาจักรที่เข้มแข็งมากไม่มีอะไรเสมอเหมือนได้ เขาเป็นกษัตริย์ที่มี
อำนาจ และสร้างราศีอย่างเหลือล้นเป็นเหตุทำให้เขาได้เป็นกษัตริย์ที่ยิ่งผยอง แม้ว่าเขาจะยอมรับสติปัญญาของ
ดาเนียล เขาก็ไม่ยอมที่จะฟังคำเตือนและสารภาพบาปในเรื่องความเย่อหยิ่งของเขา

ในปีต่อมา เมื่อเนบูคัดเนสซาร์กำลังเดินเล่นอยู่บนดาดฟ้าในพระราชวัง จิตใจของเขาก็เต็มไปด้วยความ
ลำพองใจ เขาพูดว่าอย่างไร? (อ่านดาเนียล 4:30) แสดงภาพ 6-2

เมื่อเนบูคัดเนสซาร์พูดจบก็มีเสียงลงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า “นี่คือคำสั่งมาถึงเจ้ากษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์
ราชอาณาจักรได้พรางไปเสียจากเจ้าแล้ว และเจ้าจะถูกขับไล่ไปจากท่ามกลางมนุษย์ และเจ้าจะอยู่กับสัตว์ในทุ่ง
นา และเจ้าจะกินหญ้าอย่างกับโค จะเป็นอยู่อย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระจนกว่าเจ้าจะเรียนรู้ได้ว่าพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่

สูงสุดปกครองอยู่เหนือราชอาณาจักรของมนุษย์ และทรงประทานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ที่จะให้ (ดาเนียล 4:31-32) คำว่า “วาระ” อาจหมายถึงปีที่พระองค์ถูกลงโทษจากพระเจ้า เพราะความหยิ่งผยองของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ได้นำความพินาสมาสู่บัลลังก์ของคุณ

ให้เราภาวนาว่าอะไรเกิดขึ้น เมื่อการทดสอบของพระเจ้าสิ้นสุดลง เนบูคัดเนสซาร์ได้เข้าใจถึงความผิด ในความหยิ่งผยองของพระองค์และพระองค์ทำอะไร? (อ่านดาเนียล 4:34 ดังๆ) เนบูคัดเนสซาร์ได้สรรเสริญและถวายเกียรติแด่ ผู้เป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวงและองค์พระผู้เป็นเจ้า เขารู้ว่าพระเจ้าเท่านั้นที่สมควรจะได้รับการยกย่องสรรเสริญ ไม่ใช่มนุษย์หรือตัวของพระองค์เอง

เมื่อเนบูคัดเนสซาร์ได้เรียนรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ความปกติของจิตใจของท่านก็ได้กลับสู่สภาพเดิมรวมทั้งเกียรติแด่พระมหाराชแห่งสวรรค์ เพราะว่าพระราชกิจของพระองค์ก็ถูกต้องและมรรคาของพระองค์ก็เที่ยงธรรม บรรดาผู้ที่ดำเนินอยู่ในความเย่อหยิ่ง พระองค์ทรงสามารถทำให้ต่ำลง (ดาเนียล 4:37)

เนบูคัดเนสซาร์ได้เรียนบทเรียนที่สำคัญในสุภาษิต 15 : 33 กล่าวถึง ความยำเกรงพระเจ้าเป็นการสอนให้ เกิดปัญญาและความถ่อมใจเดินอยู่หน้าเกียรติ

(อ่าน มัทธิว 23:11- 12) พระเยซูทรงตรัสสอนไว้อย่างชัดเจนในคำสอนนี้ชาวโลกถือว่า มีความสำคัญสูงสุดหรือเปล่า? เปล่าเลย แต่เป็นตรงกันข้าม คือเขาคิดว่าคนจะยิ่งใหญ่ และมีอำนาจโดยการเป็นนายหรือทำตัวอยู่เหนือคนอื่น ไม่ใช่การยอมเป็นผู้รับใช้แต่โดยการเป็นใหญ่ วิธีนี้ไม่ใช่เป็นความยิ่งใหญ่ตามพระประสงค์ของพระเจ้า **แสดงภาพ 6-3**

พระเจ้าทรงวัดความเป็นผู้ยิ่งใหญ่จากข้างล่างขึ้นข้างบน ไม่ใช่จากข้างบนลงไปข้างล่างพระองค์ทรงมองดูการยอมเป็นที่สองแม้ว่าจะมีสิทธิเป็นที่หนึ่ง เมื่อเราช่วยเหลือคนอื่นพระเจ้าทรงตรวจดูการกระทำและสาเหตุของการช่วยเหลือว่า เพื่อหวังสิ่งตอบแทน เพื่อจะได้รับเกียรติหรือการยกย่องจากहारกระทำนั้นๆหรือไม่

การถ่อมใจไม่ใช่เรื่องง่าย ที่จะสร้างหรือรักษาไว้ได้มีการกีดกันหลายๆด้าน ที่ทำให้เราพยายามพุ่งตัวออกไปข้างหน้า แม้ว่าบางครั้งอาจจะต้องเหยียบย่ำคนอื่น แต่สิ่งที่เราจะต้องจดจำไว้ให้ดี คือพระเยซูทรงเป็น

แบบอย่างที่ดีที่สุดในการถ่อมใจ พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าทรงสละทั้งสง่าราศีบนสวรรค์ลงมาอยู่ท่ามกลางมนุษย์คนบาป ต้องเผชิญกับการถูกเยาะเย้ย และการเข้าใจผิดและในที่สุดต้องได้รับความทุกข์ทรมานและความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส และรับความอภัยสวดบนไม้กางเขน ที่พระเยซูได้รับสิ่งเหล่านี้ เป็นเพราะความเยอหยิ่งหรือเปล่า? พระองค์สามารถมีชัยต่อศัตรูได้โดยง่าย และสามารถใช้อำนาจเพื่อพระองค์เสด็จลงมา เพื่อจะรักและเพื่อจะรับใช้ วันหนึ่งพระเยซูจะมีชัยชนะเหนืออำนาจทั้งสิ้น เหนือความมืดผู้ที่ดำเนินชีวิตสอดคล้องกับพระวาระของพระองค์จะรับสง่าราศี และชัยชนะร่วมกับพระองค์

การประกาศ

อธิษฐานกับเด็กๆขอพระเจ้าทรงช่วยให้เขาทั้งหลายเห็นคุณค่าของการถ่อมใจ โดยมีความสัมพันธ์อย่างถูกต้อง ต่อพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่จะทำให้เราเป็นคนถ่อมใจได้ หนุ่ใจผู้ที่ยังไม่เชื่อให้เขารับเอาพระเยซูไว้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา

กิจกรรม

1. เกมจับคู่

ให้ทำการจับคู่ที่มีข้อความสอดคล้องกันและตรงกัน ทำจำนวนเท่ากับจำนวนเด็กในชั้นรวมดังนี้

1. ผู้เขียนหนังสือสุภาษิต คู่กับซาโลมอน
2. จงเอาปัญญาและความรอบรู้ คู่กับสุภาษิต 4 : 5
3. ผู้ติดตามความชอบธรรมจะพบชีวิต คู่กับสุภาษิต 21:21
4. เบนุกัดเนสซาร์ คู่กับภุมิใจในอาจของเขา
5. โยนาธาน คู่กับเพื่อนของดาวิด
6. เพื่อนก็มีความรักทุกเวลา คู่กับสุภาษิต 17 : 7
7. คำพูดอ่อนหวานละลายความโกรธ คู่กับสุภาษิต 15 : 1
8. บุตรจงเชื่อฟังพ่อแม่ คู่กับสุภาษิต 6 : 20

9. จงสตัยชื่อ คู่กับเป็นพยานที่ดี

10. คำพูดอ่อนหวาน คู่กับ น้ำผึ้ง

11. การเชื่อฟัง คู่กับ แสดงความรัก (ถ้าเด็กมากกว่านี้ ครูจะต้องเพิ่มการ์ดให้มากคู่ขึ้น)

วิธีเล่น

1. ให้สับการ์ดปนเปกัน แล้วคว่าด้านที่มีข้อความลงให้ผู้เล่นแต่ละคนหยิบขึ้นมา คนละ 2 ใบ ถ้าไม่พบคู่ให้วางลงที่เดิม ให้คนถัดไปเล่น ถ้าพบให้เก็บไว้ และมีสิทธิ์จะเอาการ์ดใหม่ได้อีก 2 ใบ เล่นเวียนกันไปจนกว่าจะครบคน เมื่อบัตรหมดแล้ว คนที่ได้คู่มากเป็นคนชนะ

2. ทำงานในหนังสือแบบฝึกหัด

เฉลยแบบฝึกหัด

1. หยิ่งยโส

2. อวดดี

3. อวดตัว

ก. ในรูปการ์ตูน ใครเป็นผู้ที่อวดตัว? ใครเป็นคนให้ความสามารถแก่คุณพ่อ?

ข. ในรูปที่ 2 ทำไมคำพูดของเจนจึงไม่ถูกต้อง

บทที่ 7 จงเลือกให้ถูก

ข้อท่องจำ

“จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้อาชีพของเจ้าราบรื่น” สภษ.3.6

เป้าหมาย

เพื่อสอนให้น้องๆ รู้จักพิจารณาในการตัดสินใจเลือกกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและเห็นว่าสมควร

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 4:10-27

ข้อคิดสำหรับครู

ชีวิตของแต่ละคนขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจ เลือกทางชีวิตของเขา เขาเป็นตามสิ่งที่เขาเลือก ทำในสิ่งที่เขาตัดสินใจเลือก ตั้งแต่อดีตที่ผ่านมา เราเห็นว่าชีวิตของบางคนต้องพังทลายไปเพราะการตัดสินใจผิด

พระเจ้าทรงห่วงใยการตัดสินใจของเรา พระวาระที่ได้รับการคลายจากพระเจ้า คือ พระคัมภีร์ ซึ่งมีคำแนะนำเราในการตัดสินใจทุกวัน และให้เราสามารถวิเคราะห์หาเหตุผลในการตัดสินใจทุกอย่าง พระเจ้าทรงต้องการช่วยเราให้ตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อเราจะมีความสุขและดำเนินชีวิตไปในทางที่ดี

หนุนใจให้เด็กๆ พิจารณาถึงการตัดสินใจในแต่ละวันของเขา และขอพระเจ้าทรงช่วยให้ตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ

นำสู่บทเรียน

“การเลือก” ก่อนเริ่มชั้นเรียนให้ครูนำขนมหลายอย่าง มาวางบนโต๊ะอย่างละเล็กละน้อย เมื่อเด็กๆ เข้าชั้นเรียน บอกให้เขาเลือกขนมคนละอย่างตามใจชอบ แล้วถามเขาว่า ทำไมจึงเลือกขนมชนิดนั้น หรือถ้าไม่สามารถจัดขนมมาให้เลือกได้ ครูอาจจะขอให้เด็กๆ บอกชื่อของอาหารที่เขาชอบมาคนละหนึ่งชนิด

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ชีวิตประจำวันของเราเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่จะเลือกอะไรสักอย่างสำหรับชีวิตของเรา บางเรื่องก็ยากที่จะตัดสินใจว่าจะเลือกอะไร? และเลือกอย่างไร? วันนี้เราได้เลือกหรือตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง? (รอคำตอบ อาจจะเป็นการเลือกเสื้อผ้า อาหารเช้า และอื่นๆ เป็นต้น)

การเลือกบางอย่างก็ตัดสินใจง่าย แต่บางเรื่องก็ยุ่งยากในการตัดสินใจ แต่การตัดสินใจในเรื่องของชีวิตอย่างถูกต้องนั้น เป็นเรื่องลำบากและสำคัญมาก การตัดสินใจของเราไม่ใช่จะเกี่ยวข้องกับเฉพาะตัวเราเองเท่านั้น แต่ต้องเกี่ยวข้องกับคนอื่นๆ ด้วย

เมื่อเราเป็นคริสเตียนเราไม่สามารถที่จะพูดถึงการตัดสินใจอย่างถูกต้องได้ นอกจากจะกลับไปดูพื้นฐานของการเลือก หรือการตัดสินใจ มีการตัดสินใจหรือการเลือกเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ที่จะทำให้เรามีชีวิตที่สมบูรณ์และมีความหมาย คือการเลือกอะไร?

1.เลือกที่จะรับพระเยซู

การต้อนรับพระเยซูไว้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดนั้น ไม่ใช่เป็นเพียงการตัดสินใจที่ดีเท่านั้น แต่เป็นการการตัดสินใจเดียว ที่จะนำสันติสุขที่แท้จริงและความพอใจ อิ่มใจมาให้ ทั้งในเวลานี้และตลอดไป (ถ้าเห็นสมควรเวลานี้อาจจะเชิญชวนให้บางคนต้อนรับพระเยซู หรือรอไว้อธิษฐานด้วยกันตอนสอนจบก็ได้)

เมื่อพระเยซูทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในเรา และเราจะเลือกหรือตัดสินใจในสิ่งอื่นๆ ที่จะส่งผลต่อชีวิตของเราในทางบวก และนำพาเราให้ตัดสินใจและเลือกในสิ่งที่ถูกต้องในชีวิต เป็นสิ่งที่มีคุณค่าสูงสุด

2.เลือกที่จะรับใช้พระเจ้า แสดงภาพ 7-1

เมื่อเราเลือกที่จะเชื่อในพระเยซูคริสต์เป็นประการแรกแล้วต่อไปเราก็เลือกที่จะรับใช้พระเจ้า เป็นการตัดสินใจที่สำคัญ ถ้าพระเยซูคริสต์ไม่ได้อยู่ในชีวิตของเราแล้ว ก็เป็นไปได้ที่เราจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า และเป็นที่ยอมรับของมนุษย์ได้

การเลือกที่จะรับใช้พระเจ้า ไม่ใช่การตัดสินใจที่สำคัญเท่านั้น แต่ทำให้ชีวิตของเราเกิดคุณประโยชน์อีกมากมาย

ข้อท่องจำ

(ให้เราท่องข้อท่องจำด้วยกันสองสามเที่ยว)

“จงยอมรับรู้พระองค์ ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้วิถีทางของเจ้าราบรื่น”(สุภาษิต 3 :6)

3. ตัวอย่าง การตัดสินใจซาโลมอน กษัตริย์ซาโลมอนมีโอกาที่จะตัดสินใจเลือกที่จะขออะไรจากพระเจ้า? (รอคำตอบ)

เพราะว่าซาโลมอนขอสติปัญญาจากพระเจ้า ทำให้พระเจ้าพอพระทัยและอวยพรให้เขาเป็นผู้ยิ่งใหญ่มีอำนาจและมรดกความมั่งคั่งที่สุดการที่พระเจ้าทรงประทานสติปัญญา ให้ซาโลมอนสามารถเลือกและรู้จักการตัดสินใจนั้น มีผลต่อชีวิตของเขาและต่อชีวิตของคนทั้งชาติ เมื่อมีการตัดสินใจอย่างถูกต้อง จะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดี (อ่านสุภาษิต 4 : 10-12)

ในพระคัมภีร์ตอนนี้ เราจะเห็นว่าการเขียนเรื่องสติปัญญาของซาโลมอนนั้น ดูเหมือนว่ามันจะพูดได้ “บุตรชายของเราเอ๋ย” สติปัญญาพูด “จงฟังและรับถ้อยคำของเรา เพื่อปีเดือนแห่งชีวิตของเจ้าจะมากมาย เราได้สอนเจ้าเรื่องทางปัญญาแล้ว เราได้นำเจ้าในวิถีของความเที่ยงธรรม เมื่อเจ้าเดิน ย่างเท้าของเจ้าจะไม่ถูกขัดขวาง และถ้าเจ้าวิ่งเจ้าจะไม่สะดุด”

ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้สอนให้เราที่เป็นคริสเตียน ได้เชื่อฟังถ้อยคำสั่งสอนของพระเจ้า และดำเนินชีวิตตามสติปัญญาของพระเจ้า ในทางของความชอบธรรมของพระองค์ เมื่อเราทำได้เช่นนี้แล้วการเลือกที่จะตัดสินใจต้องเป็นมาจากพระเจ้าและเป็นสิ่งที่ถูกต้องแน่นอน พระองค์จะทรงนำเราในทางที่เราควรจะทำต่อไป โดยไม่ต้องเป็นห่วงว่าการตัดสินใจของเราจะผิด เพราะพระเจ้าให้สติปัญญาแก่ผู้ที่เชื่อฟังและประพฤติตามคำสอนของพระองค์ ให้เรารู้ว่าเราควรจะทำอะไร?อย่างไร ? การที่เราประพฤติตัวอยู่ในตัวอยู่ในทำนองคลองธรรมของพระเจ้า พระองค์ทรงสัญญาที่จะให้มีอายุยืน และการดำเนินชีวิตของเราจะไม่ถูกขัดขวาง

การตัดสินใจที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง ที่เราควรทำ คือการยอมรับคำแนะนำจากคนอื่น เราจะพบว่าในพระธรรมสุภายิตจะสอนให้เรายอมรับฟังคำแนะนำอยู่เสมอ

คำแนะนำและการสั่งสอน มีความหมายคล้ายๆกัน เพื่อจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น เราต้องรับทั้งคำสอนและคำแนะนำจากพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ ศิษยาภิบาล และคนอื่นๆ ที่มีอำนาจเหนือเราที่ให้คำแนะนำสั่งสอนที่เป็นประโยชน์ ดังนั้นเราควรจะยอมฟังและเอาใจใส่ แสดงภาพ 7-2 เริ่มต้นด้วยสุภายิต บทที่ 4-41 ซาโลมอนได้เขียนเป็นรูปถนนที่มีลักษณะเป็นรูป (ทางสองแพร่ง) เมื่อเดินมาถึงจุดทางแยก คนนั้นจะต้องหยุด เพื่อจะตัดสินใจว่าจะไปทางไหนดี ในเส้นทางของชีวิตทางหนึ่งบอกว่า “ทางคนอธรรม” คือทางแห่งความชั่วและอีกทางหนึ่งบอกว่า “ทางของคนชอบธรรม” คือทางของพระเจ้ามนุษย์ทุกคน เมื่อเดินมาถึงจุดนี้ของทางชีวิต เขาจะต้องตัดสินใจว่าจะเลือกเดินทางไหน แต่น่าเสียดายที่คนเป็นจำนวนมากเลือกเดินในทางที่ผิด หรือทางของคนอธรรม

เมื่อเราค้นรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรานั้น เราได้เลือกทางที่ถูกต้องแต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเราได้ตัดสินใจเดินทางที่ถูกต้องแล้วก็ไม่ได้หมายความว่า เราจะไม่ถูกล่อลวงในระหว่างทาง มารซาตานมีกลลวงที่ฉลาด ที่จะนำเราออกจากทางชอบธรรมนั้น มันรู้ว่าจุดอ่อนของเราและได้วางแผนหลอกลวงตามจุดเหล่านั้น เพื่อให้เราหลงจากทางที่เราควรจะไป

เมื่อซาตานได้วางแผนไว้ข้างทางเพื่อจะล่อให้เราเดินออกจากทางที่ถูกต้อง? (อภิปราช ชักชวนให้คิดถึงสิ่ง ที่มารจะล่อให้เราออกจากการใช้พระเจ้า ให้เขียนข้อเสนอของเด็กบนกระดาน) ตัวอย่างของการล่อลวง

การมีชื่อเสียง คือการเป็นคนมีชื่อเสียงบางทีเราจะเลือกเป็นคนมีชื่อเสียงมากกว่าการเป็นคนชอบธรรม

การดื่มเหล้า การดื่มเหล้า และการติดบุหรี่เป็นสิ่งเสพติดชนิดหนึ่งที่มารจะล่อลวงเราได้ มารจะฉวยโอกาสในเวลาที่เรามีปัญหา หรือความทุกข์ใจ อาจจะมีการทดลองเกิดขึ้นเมื่อมีการชักชวนให้ลองชิมเหล้าหรือบุหรี่ยุคนั้นที่ชวนอาจจะพูดว่า “ลองดูหน่อยน่า สักนิดหนึ่งไม่เป็นเป็นอะไรหรอก จะไม่ติดหรอก ลองดูหน่อยน่าดื่มเป็นเพื่อนกันหน่อยจะได้สนุก” อย่างนี้เป็นต้น การตัดสินใจทดลองในครั้งแรกจะมีผลถึงอนาคต ซึ่งอาจจะเจอใน

เหตุการณ์นี้บ่อยๆ ในงานเลี้ยงพิเศษ หรืออื่นๆในสุภาษิต 4 :17 ได้เปรียบเทียบว่าคนทำผิดรับประทานความโหดร้าย และเหล้าองุ่นเป็นอาหารจากสุภาษิต 4 : 14-23 ได้สอนและตักเตือนให้เราที่จะไม่คบค้าสมาคมกับคนที่คิดแต่จะทำผิด สุภาษิตไทยได้สอนเราเกี่ยวกับการคบเพื่อนเรา “คบคนพาลพาลไปหาผิด คบบัณฑิตบัณฑิตไปหาผล” ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของเราว่าจะเลือกคบคนอย่างไร ถ้าเรารู้ดีว่าคบคนที่มักจะทำผิดอยู่เสมอ เราควรอธิษฐานเพื่อให้เขาได้รับเชื่อพระเยซู และเราควรอธิษฐานเพื่อให้เขาได้รับเชื่อพระเยซู และเราควรอธิษฐานให้พระเจ้าช่วยเราที่จะไม่หลงไปทำผิดกับเขาให้ใจ และความคิดของเราพึ่งถ้อยคำของพระเจ้าอยู่เสมอ ระวังระวังความคิดในจิตใจของเรา รักษาใจของเราให้อยู่ในคำสั่งสอนของพระเจ้าเสมอ ยิ่งเราประพฤติอย่างถูกต้อง เราก็จะมีความเข้าใจในชีวิตมากขึ้น เห็นแสงสว่างมากขึ้นแต่ถ้าเรายังทำผิดก็จะยังไม่เข้าใจ และยิ่งทำผิดพลาดเสียหายบ่อยๆขึ้น ทำให้ยิ่งเดินเข้าไปในความมืดที่บมองอะไรไม่เห็นสะดุดอะไรก็ไม่รู้

การเลือกเพื่อนที่ดีนั้น เป็นสิ่งสำคัญมากมันเป็นการเลือกที่มีอิทธิพล ต่อการเลือกหรือการตัดสินใจ หรือดูให้ดีในการเลือกเพื่อนสนิท เพื่อนที่มีความเชื่อความนับถือเหมือนกันจะช่วยให้เราอยู่ในทางที่ถูกต้อง

4. การเลือกที่จะฟังและทำตามพระวณะของพระเจ้า แสดงภาพ 7-3 เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด ให้เลือกที่จะฟังและทำตามพระวณะของพระเจ้า สติปัญญาที่แท้จริงมาจากพระเจ้าเท่านั้น เมื่อเราทำตามคำแนะนำของพระองค์ เราไม่ต้องเป็นห่วงในเรื่องการตัดสินใจ หรือการเลือกว่าจะถูกต้องหรือไม่ ทั้งสองอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กเรื่องใหญ่จะอยู่ในแนวทางแห่งพระวณะ และพระประสงค์ของพระองค์ทั้งสิ้น

ซาโลมอนได้สรุปคำสอนของพระองค์ไว้อย่างสวยงาม โดยให้ตัดสินใจที่จะติดตามคำแนะนำของปัญญา โดยเขียนว่า “ให้ตาของเจ้ามองตรงไปข้างหน้า และให้การจ้องของเจ้ามองตรงไปข้างหน้าเจ้า จงสนใจวิถีแห่งเท้าของเจ้า แล้วทางของเจ้าจะแน่นอน อย่าเห่ไปข้างขวา หรือหันมาซ้ายซ้ายจงกลับเท้าของเจ้าเสียจากทางชั่วร้าย” (สุภาษิต 4 : 25 ถึง 27) ถ้าเรามีความตั้งใจที่จะเลือกหรือตัดสินใจแบบนี้ เราจะมีชีวิตที่มีชัยชนะตลอดไป

การประกาศ

ถ้าเด็กคนไหน มีใจพร้อมที่จะรับเชื่อให้นำเขารับเชื่อในเวลาี่ การตัดสินใจของเขาในวันนี้ มีความสำคัญต่อการตัดสินใจในเรื่องอื่นๆต่อไป จนตลอดชีวิตของเขา

กิจกรรม

1.เกมส์เรียงคำ

ให้เขียนข้อท่องจำแต่ละคำลงบนกระดาษแข็งแต่ละแผ่น ทำให้ปนเปกัน ทำ 2 ชุด เวลาแบ่งเด็กออกเป็น 2 ทีม ให้แต่ละทีมส่งคนออกไปทีละคน เพื่อต่อประโยคข้อท่องจำให้ถูกต้องคนไหนเสร็จก่อนก็ทำให้มันปนกัน แล้วรีบกลับมาให้คนต่อไปออกไปต่อใหม่ ทำอย่างนี้จนกว่าครบคน ทีมไหนหมดคนก่อนทีมนั้นชนะ

2.เตรียมกระดาษโปสเตอร์สำหรับติดผนังวารสารที่ใช้แล้วหลายๆเล่ม กรรไกร และกาาให้เด็กตัดภาพคำพูด หรือจะเขียนเองก็ได้ ในสิ่งที่เขาชอบ ตัดออกตากาวและนำไปติดที่โปสเตอร์

3.ทำงานในสมุดแบบฝึกหัด

เฉลยแบบฝึกหัด

- 1.พระคำ, บ่อเกิด, สติปัญญา ,เลือก, ถูกต้อง
- 2.เชื่อและทำตามคำสอนของพระเยซู

บทที่ 8 จงเข้าไปในการโทษ

ข้อท่องจำ

“บุคคลผู้ใดโทษซ้ำ ก็ดีกว่าคนมีกำลังมาก” สุภาษิต 16 :32

เป้าหมาย

สอนให้รู้ว่า คนฉลาดรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง ให้โทษเร็ว หนุนใจให้นักเรียนแสวงหาการช่วยเหลือจากพระเจ้าในการควบคุมอารมณ์

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 12 : 16 ,14 ข้อ 17,29,15 : 18 ,16 : 32 , 19 : 11 , 19 , 29 : 22 เอเฟซัส 4 : 26 ยากอบ 1 : 19-20

ข้อคิดสำหรับครู

มนุษย์เราส่วนใหญ่มักจะมีปัญหาในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง บางคนมีมากบางคนมีน้อย บางคนกล่าวว่า “ คนที่ไม่มีอารมณ์คือคน ครึ่งคน แต่คนที่ไม่รู้จักรักษาอารมณ์ของตนเองก็ไม่ใช่คน พระคัมภีร์สอนว่า ถ้าจะให้ชีวิตคริสเตียนของเรา ได้รับการเสริมสร้างและเกิดผลนั้นเราจะต้องยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เสริมสร้างอารมณ์ของเรา หรือให้มีการบังคับควบคุมตนเองได้

อารมณ์ที่ไม่ดีนั้นเราเรียกว่า “พิษร้าย” ตัวเรากำลังเผชิญปัญหาในเรื่องนี้ หรือไม่ ? งานสำคัญของครูในอาทิศจนนี้ก็คือ ช่วยให้ได้เข้าใจความแตกต่างของอารมณ์โทษกับการตอบสนองที่ไม่ถูกต้อง ต่อความรู้สึกเหล่านั้น ควรอธิษฐานมากมายในขณะที่เตรียมบทเรียน

นำสู่บทเรียน

แบ่งป็น 2 กลุ่มช่วยกันแต่งสำนวนเกี่ยวกับ การ โทษ หรือโมโห เช่น “ความโมโห นำไปถึงความพินาศ” หรือ “ซ้ำๆ ได้พริ้วเล่มงาม” เป็นต้น คัดเลือกที่ไพเราะ คล้องจองกัน และให้คติดี ติดไว้ในชั้นเรียน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ให้เด็กแต่ละคนแสดงความคิดเห็นหรือยกตัวอย่างการกระทำที่ทำให้เขาเกิดความไม่พอใจ หรือโกรธอย่างมาก? (ให้เวลาสัก 5 นาที ในการอภิปรายกัน) และให้โอกาสต่อไปว่าเขาหายโกรธหรือบังคับตัวเองไม่ให้โกรธได้ไหม? รู้สึกอย่างไรเมื่อโกรธ?

เมื่อคนโกรธ ดูเหมือนว่าในเวลานั้นอยากจะทำหรือพูดบางอย่างออกมา เพื่อจะให้หายโมโห แต่ว่าอะไรมักจะเกิดขึ้น เมื่อคนโมโหพูดออกมาหรือทำบางสิ่งบางอย่าง? (รอคำตอบ) คนนั้นมักจะพบกับปัญหาหรือความยุ่งยากมากกว่าก่อนอย่างเช่น อาจจะทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันหรือตบตีกัน หรือด่าว่ากันด้วยคำพูดที่หยาบคายไม่น่าฟัง เป็นต้น

เมื่อเกิดการทะเลาะกันแล้ว ทำให้เหตุการณ์หรือผลที่เกิดขึ้นตามมาดีขึ้นหรือ เลวลง (รอคำตอบ)

ความโกรธเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ เมื่อมีบางอย่างเกิดขึ้นหรือมีคนพูด หรือทำบางอย่างต่อเราที่เราไม่ชอบ ส่วนมากเราก็ต้องเสียใจหรือบางทีก็รู้สึกโกรธ การรู้สึกโมโหไม่ใช่ความบาป (อ่านเอเฟซัส 4 :26) กล่าวถึงการโกรธก็โกรธได้แต่อย่าทำบาป หมายถึง ไม่นำมาซึ่งความขัดแย้งทั้ง 2 ฝ่าย เมื่อโกรธกันแล้วควรคืนดีกันก่อนตะวันตกดิน เมื่อเรารู้สึกโมโหจงสงบใจขอพระวิสุทธิธรรมบริสุทธิเอาความโกรธนั้นออกไปจากใจของเรา และพระองค์จะทำตามที่เราขอ แต่ถ้าเราปล่อยหรือแสดงความโกรธออกมาโดยทางคำพูด หรือการกระทำที่ไม่ดีเราก็ปล่อยให้ความโกรธเป็นนายของเรา

ให้อ่าน สุภาษิต 29 : 22 ว่าดังนี้ “คนขี้โมโห ย่อมเร้าการวิวาท และมีปัญหามากมาย” แสดง 8-1

น้องๆเคยรู้จักคนขี้โมโหไหม? ให้อ่านสุภาษิต 15 :18 “คนใจร้อนเร้าวิวาท แต่คนที่โกรธชำระรับการชิงดี”

เราเคยเห็นพวกนักเรียนวิวาทกันที่โรงเรียนไหม? เคยเห็นมีคนไปห้ามไหม? เราชอบคนไหนมากกว่ากัน? อยากเป็นเพื่อนกับคนไหน? (รอคำตอบ)

ในพระธรรมยากอบ 1: 19 ได้กล่าวอย่างชัดเจนว่าให้เรา “ช้าในการโกรธ” เพราะว่าความโกรธของมนุษย์ไม่ได้กระทำให้เกิดความชอบธรรมแห่งพระเจ้า” ยากอบ 1 : 20

มีหลายสิ่งที่ไม่ดี เกี่ยวกับคนโมโหร้ายแต่สิ่งที่แย่ที่สุดคือ ทำให้เขามีปัญหาและความยุ่งยากมากขึ้นกว่าเดิม จากอย่างหนึ่งไปอีกอย่าง นั่นคือ ทางชีวิตของคนที่มีโมโห อ่านสุภาษิต 19 : 19 “คนที่โมโหจนเฉียวจะต้องได้รับ โทษ เพราะถ้าพระเจ้าช่วยกู้เขาแล้ว ก็ต้องช่วยกู้เขาอีก”

มีใครเคยมีน้ำขัง?)รอคำตอบ) ใครเคยถูกน้ำขังบ้าง? เป็นคำถามประหลาดใช่ไหม แต่ว่าความโกรธก็ เหมือนกับน้ำที่มีกำลังมากถ้าเราสามารถควบคุมมัน ได้ เราก็มีพลังที่จะทำให้มันทำอะไรได้หลายอย่าง แต่เมื่อ ความโกรธเข้าควบคุมเราทำให้เราเปลี่ยนไปถูกกดลง ไป เหมือนกับคนที่ถูกน้ำขัง เราจะควบคุมความโกรธไว้ และ เป็นคริสเตียนที่มีชัยชนะหรือว่าจะให้ ความโกรธควบคุมเราและทำให้เราเป็นคนประหลาดนั้นเป็นเป็นสิ่งที่น่าอาย ให้เราเลือกเอา

คนใจร้อนมักจะเป็นคนหงุดหงิด โกรธง่าย เขาโมโหกระทั่งเมื่อเห็นคนอื่นใจเย็น (อ่านสุภาษิต 14 :17) “คนโมโหร้ายประพฤติดั่งเขลาแต่คนฉลาดนั้นอดทน” เป็นสิ่งที่น่าอายไม่ใช่หรือ ที่การ โกรธทำให้เรากลายเป็นคน โง่งเขลา?

บางทีเรารู้สึกโกรธได้เป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ พระเจ้าทรงเข้าใจ เมื่อเราต้องแสดงออกเพื่อระบาย อารมณ์ในบางครั้งบางคราว แน่ที่เดียวว่าพระเยซูทรงเข้าใจทุกสิ่ง พระองค์เคยมีชีวิตอยู่บน โลกมนุษย์ และทรงรู้ ถึงการทดลองต่างๆ แต่พระองค์ทรงวางพระชนม์เพื่อเรา เพื่อเราต่อต้านการทดลอง

ผลของพระวิญญาณ

อ่านกาลาเทีย 5:22 พระคัมภีร์ตอนนี้กล่าวถึง ผลของพระวิญญาณ ผลอันสุดท้ายคืออะไร การรู้จักบังคับตน หมายถึง การรู้จักควบคุมตนเอง หมายความว่า เราจะต้องกัดฟัน เพื่อบังคับตนเอง ใจหรือเปล่า? ไม่ใช่อย่างนั้น นี่ เป็นการควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของเรา พระวิญญาณช่วยให้เรามองสถานการณ์ในแง่ดี มีความ รัก สันติสุข และมีความชื่นชมยินดี มีใจสงบและระงับความโกรธได้

นำไปใช้ในชีวิต

ให้พิจารณาเรื่องเล่าต่อไปนี้ ในแต่ละสถานการณ์ และใคร่ครวญดูว่า ควรจะแก้ไขอย่างไรดี

สถานการณ์ที่ 1 แสดงภาพ 8-2

อุษาวางภาพเขียนที่เธอเพิ่งวาดเสร็จบนเตียงเธอภาพภูมิใจในภาพวาดนั้นมาก น้องสาวของอุษาเข้ามาในห้อง และเอามือไปจับภาพที่ยังเปียกนั้น คุณเพราะความสงสัย ทำให้รูปภาพนั้นเป็นรอย น้องสาวยังเล็กมากและไม่รู้เรื่องอะไร ขณะนั้นอุษาจะอย่างไรดี? (รอกำตอบ)

สถานการณ์ที่ 2 แสดงภาพ 8-3

โรจน์อยากเล่นเป็นศูนย์หน้าในทีมฟุตบอลของเขา แต่ติดเล่นอยู่ในตำแหน่งนั้นมักจะพูดเยาะเย้ยโรจน์เสมอ ทำให้โรจน์ไม่พอใจติดบ่อยครั้ง บางทีทำให้เขาโมโหมาก เขาควรจะทำอย่างไรดี? (รอกำตอบ)

โรจน์อาจจะต่อว่าติดด้วยคำพูดที่แรงๆ หรืออาจจะรายงานให้โค้ชทราบ หรืออาจคุยเรื่องนี้กับบางคนที่ไม่เข้าใจ อาจจะเป็นพ่อแม่ ศิษยาภิบาล หรือเพื่อนสนิท บางทีการได้ระบายความพอใจบางอย่างออกมา โดยพูดกับบางคน จะช่วยให้รู้สึกดีขึ้น โรจน์น่าจะอธิษฐานต่อพระเจ้าในเรื่องนี้ด้วย การได้พูดระบายความในใจต่อพระเจ้า อาจจะช่วยให้โรจน์เล่นฟุตบอลได้เก่งขึ้น

ทั้งอุษาและโรจน์ ควรจะทำบางอย่างเพื่อแก้ปัญหา เรื่องโมโหในหลายเหตุการณ์ของชีวิต ไม่ใช่เฉพาะเรื่องภาพวาดหรือฟุตบอลเท่านั้น เขาควรเตือนตัวเองให้คิดอยู่เสมอว่า ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขาเป็นของพระเจ้า ดังนั้นถ้าไม่มีใครทำให้ไม่สบายใจก็ให้รู้ว่า พระเจ้าทรงทราบและสนพระทัย ทรงห่วงใยและทรงห่วงใยและมีพระประสงค์บางอย่างที่อนุญาตให้สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นในชีวิตของเขา

ปัญหาช่วยให้เราเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ ถ้าเราขอให้พระเจ้าช่วยให้เรามีทำที่ถูกต้องต่อปัญหาเหล่านั้น แต่ถ้าเราอมใจความโกรธครอบงำจิตใจ เราจะมีทุกข์ทั้งกายและใจ

ข้อท่องจำ

ให้ใคร่ครวญถึงข้อท่องจำกล่าวถึงคนที่มึนงงใจเยือกเย็นอย่างไร “บุคคลผู้โกรธช้ำก็ดีกว่าคนมีกำลังมาก และบุคคลที่ปกครองจิตใจของตนเอง ได้ดีกว่าผู้ที่ตีเมืองได้” สุภาษิต 16: 32

ในข้อท่องจำแสดงว่าการเป็นคนใจเย็น โกรธช้านั้นเป็นคุณสมบัติที่ดี และมากยิ่งขึ้นการรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง ก็สำคัญกว่าผู้ที่รีบชนะหรือผู้ผู้ควบคุมกองทัพ

เมื่อเรามีความโกรธควรจะทำอะไร? เพื่อจะไม่ให้ความโกรธแสดงออก

เราควรจะฝึกนิสัยตนเอง บางทีอาจจะไปตีบจักษยาน เล่น หรือวิ่งหนี หรือทำบางอย่างเป็นการออกกำลังกาย เช่น ตัดหญ้า หรือดูบ้าน เป็นการระบายความโกรธในทางที่ดีมีประโยชน์ หรืออีกวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยในการระงับความโกรธคือ ให้เราพิจารณาการกระทำของคนที่ทำให้เราโกรธว่า ทำไมเขาทำอย่างนั้นอย่างนี้ แม้ว่าเขาจะเป็นฝ่ายผิด เราสามารถที่จะเรียนรู้บางอย่างจากการกระทำนั้นได้ แต่สิ่งสำคัญที่สุดควรทำคือ ขอพระเจ้าช่วยนำความคิดของเรา และขอพระวิญญาณช่วยเราให้ควบคุมอารมณ์ตนเอง

ขอให้เรามารอชิวฐานด้วยกันขอพระเจ้า ช่วยให้เราเป็นคนมีสติปัญญา และควบคุมอารมณ์ของเราได้ เราต้องการช่วยเหลือจากพระเจ้า

การประกาศ

ถ้าเด็กที่ยังไม่เคย ขอให้พระเยซูเข้ามาในจิตใจ จงขอการช่วยเหลือจากพระองค์เดี๋ยวนี้เถิด เพื่อพระองค์จะทรงช่วยควบคุมความคิดและอารมณ์ของเราไว้ในทางที่ถูกที่ควร ถ้าใครยังไม่ได้ต้อนรับพระเยซู ก็เปิดโอกาสเวลานี้เลยที่เขาจะรับเชื่อ

กิจกรรม

1. เกมสรีเรียงคำ

ให้เขียนข้อท่องจำโดยแยกคำเขียนบนกระดาษแข็งคนละแผ่น เสร็จแล้วทำให้ปะปนกัน คว่าด้านที่มีตัวหนังสือไว้ข้างล่าง ให้แต่ละคนหยิบกระดาษมาคนละแผ่น แล้วเรียงประโยคข้อท่องจำให้ถูกต้อง เสร็จแล้วให้ท่องข้อท่องจำด้วยกัน

2. เกมสี่ซั๊กดาบ

เตรียมพระคัมภีร์ให้นักเรียนคนละเล่มให้นักเรียนหาข้อพระคัมภีร์ที่เรียนในอาทิตย์นี้แข่งกันว่าใครจะหาพบก่อน ถ้าค้นหาได้ก่อนสองครั้งติดกันขอให้หยุด ได้เพื่อจะให้คนอื่นมีโอกาส

3. ทำงานในหนังสือแบบฝึกหัด

เฉลยการวัดผล (จากแบบฝึกหัด)

16-20 โม โหรุนแรง 6-10 ควบคุมอารมณ์ดี

11-15 ใจร้อน ต่ำกว่า 5 ใจเย็นมาก

บทที่ 9 จงสัตย์ซื่อ

ข้อท่องจำ

“มีกำไรอยู่ในงานทุกอย่าง” สุภาษิต 14:23

เป้าหมาย

สอนให้รู้ถึงความสำคัญของการขยันและสัตย์ซื่อต่อการทำงานและชักชวนให้น้องๆเป็นแบบอย่างที่ดี โดยการเป็นคนขยันหมั่นเพียร

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 6:6, 10:4, 5, 12:11, 24, 27, 13:4, 14:23, 18:9, 20:13, 21:5, 22:29, 28:19, 30:25, 26

ข้อคิดสำหรับครู

นิสัยในการประกอบการทำงานมีส่วนสำคัญในความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของบุคคลทั่วไป สำหรับคริสเตียน นิสัยการทำงานสามารถเสริมสร้างหรือทำลายการเป็นพยานต่อคนอื่น ส่วนมากเรามักจะพบกับคนที่ดำเนินชีวิต หรือมีการกระทำไม่ตรงกับสิ่งที่เขาพูด เพราะมีนิสัยเกียจคร้านการไม่มีกฎระเบียบ และทำอะไรตามใจชอบถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาทั่วไป แม้แต่เด็ก ๆ ที่มาจากครอบครัวของคริสเตียนอาจจะไม่ได้รับการฝึกอบรมมาก่อนก็อาจเป็นได้ ให้การสอนบทเรียนอาทิคัยน์นี้ช่วยให้ท่านเป็นแบบอย่างที่ดี ในการสอนบทเรียนอาทิคัยน์นี้ช่วยให้ท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นคนขยันและชักชวนที่จะให้เด็ก ๆ เป็นคนขยันหมั่นเพียรด้วย

นำสู่บทเรียน

“ลักษณะนิสัยของคนในพระคัมภีร์” แจกกระดาษดินสอ ให้แต่ละคนเขียนชื่อคนในพระคัมภีร์ที่เขารู้จัก และบอกถึงอาชีพและลักษณะนิสัยของแต่ละคน ให้ครูแนะนำ โดยยกตัวอย่างดังนี้ กษัตริย์ดาวิด

- คนเลี้ยงแกะ

พระเยซู

- เป็นช่างไม้

เปโตร

- เป็นชาวประมง

เป็นต้น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เมื่อเราคิดถึงคนที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ น้อยๆคิดว่า เขาทำอะไรตลอดทั้งวัน? บางทีเขาอาจจะร้องเพลง เทศนาสั่งสอน อธิษฐานขีรณม้าสวมเสื้อคลุมยาวๆ แต่ว่าพวกเขาทำอะไรประจำอะไร? (ให้เด็กดูรายการที่เขาเขียนบนกระดาษ) เมื่อพระเจ้าทรงต้องการใช้คนบางคน พระองค์มักจะเลือกคนที่ขยันทำงาน ไม่ทรงชอบใช้คนเกียจคร้าน

คนเกียจคร้านกับขยันแตกต่างกันอย่างไร? (รอคำตอบ) คำว่า “เกียจคร้าน” กับคำว่า “ขยัน” เป็นคำที่มีความหมายตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง คนขยันจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อการทำงานที่ตัวเองได้รับมอบหมายทุกอย่าง เป็นคนที่มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อทุกอย่าง มีความพยายามอย่างยิ่งที่จะกระทำสิ่งที่ตัวเองตั้งใจจะทำให้เกิดความสำเร็จ เป็นต้น ส่วนคนเกียจคร้านจะเป็นคนที่เชื่อช้าขาดความรับผิดชอบ ไม่เอาใจใส่จะอย่างไรก็ได้ การงานจะสำเร็จหรือไม่? ก็ไม่ค่อยสนใจสักเท่าไร คนเกียจคร้านมักจะเอาแต่นอน ซึ่งมีสำนวนไทยเปรียบเทียบกับ คนเกียจคร้านจะมีสันหลังยาว เพราะจะเอาแต่นอนเหยียดยาว พระคัมภีร์หลายข้อในพระธรรมสุภาษิตได้กล่าวเปรียบเทียบ ระหว่างคนเกียจคร้านกับคนขยันดังนี้ สุภาษิต 6:6 กล่าวถึงคนขยันเป็นเหมือนมดที่ฉลาด เพราะมันจะทำงานหนักตลอดวัน มันจะเตรียมอาหารในฤดูแล้งเพื่อจะสมไว้กินในอนาคต มันไม่ต้องคอยคำสั่งจากใครให้ทำ แต่มันต้องทำเองโดยจิตสำนึกที่จะต้องขยันเพื่อมันจะไม่อดตาย ส่วนคนเกียจคร้าน สุภาษิต 6:9-11 เขาเอาแต่นอน พอไปปลุกให้ตื่นก็อืดอืดอ้นผลัดโน่นผลัดนี่ไม่ลุกจากที่นอนสักที แล้วความจนจะมาถึงเขาแบบฉับพลันจนตั้งตัวไม่ติดทีเดียว สุภาษิต 10:4 คนขยันจะเป็นคนฉลาดรู้จักคิดวางแผนไว้สำหรับอนาคต เก็บสะสมและขยันทำงานจะเป็นคนมั่งคั่ง และไม่ขัดสน **มือที่หย่อน** หมายความว่า มือที่พักอยู่เสมอโดยไม่ทำอะไร ถ้าเขามีอาชีพทำนาปลูกข้าวพอลูกเกี่ยวข้าว เขามัวหลับอยู่ความอับอายเขาโดยไม่รู้ตัว สุภาษิต 12:11 คนที่มีอาชีพทำนาปลูกข้าวจะต้องขยัน ไถนาจึงจะปลูกข้าวได้เจริญเติบโตและงอกงาม แต่คนเกียจคร้านเปรียบเหมือน

คนที่ขาดสามัญสำนึกก็จะทำงานอะไรก็ไม่ทำสักที พัดวันประกันพรุ่ง ทำงานหนักหน่อยก็บ่นและไม่ทำอีกต่อไป ทางานใหม่ดีกว่า พระคัมภีร์จึงพูดว่า “บุคคลที่ตามการงานไร้ค่า ย่อมไม่มีสามัญสำนึก” สุภาษิต 12 : 24 คนขยันจะได้เป็นผู้ครอบครอง แต่คนขี้เกียจจะได้เป็นคนรับใช้อยู่ใต้อำนาจของเจ้านาย

ข้อท่องจำ

สุภาษิต 14 :23 “มีกำไรอยู่ในงานทุกอย่าง หมายความว่า เมื่อเราทำงานเราย่อมได้รับค่าจ้างเป็นผลตอบแทน แต่ถ้างานที่เราทำเป็นงานของเราเอง หรือเป็นงานเพื่อครอบครัวเราจะได้รับกำไรในงานนั้นอย่างไร? (ฟังความเห็นของเด็กๆ)

บางคนรู้ว่าเมื่อมีงานยุ่งยากเขาจะต้องรู้จักเอาใจใส่ตัวเอง เพื่อจะช่วยให้งานนั้นสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ควรจะมีเวลาหยุดพักบ้างแล้วก็ตามต่อไปจนเสร็จ การทำงานเป็นสิ่งที่ดีแต่เราจะต้องมีเวลาเพื่อพักผ่อนบ้างด้วยในบางครั้ง บางคราวปัญหาอยู่ที่ว่าถ้าพักนานเกินไป ก็จะทำให้งานเสร็จช้า ถ้าเป็นอย่างนั้นก็กลายเป็นว่าเราเป็นคนเกียจคร้าน

นำไปใช้ในชีวิต

มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อ ดิก อายุประมาณ 12ปี เขาได้ตกลงกับเพื่อนบ้านว่า จะรับจ้างตัดหญ้าให้ตอนที่ครอบครัวนั้นไปพักผ่อนต่างจังหวัดขณะที่ดิกกำลังเริ่มตัดหญ้าอยู่นั้น เขาเห็นรังผึ้งอยู่ในพุ่มไม้ข้างรั้ว อากาศวันนั้นร้อนก็ร้อนมาก ดิกทั้งร้อนและเหนื่อย และก็กลัวผึ้งต่อย น้อยๆคิดว่าดิกควรจะทำอย่างไร? (อภิปราย แนะนำว่า ดิกน่าจะกลับบ้านนอนพักให้สบายสักพักหนึ่ง แล้วค่อยมาทำต่อ หรือน่าจะบอกเรื่องรังผึ้งให้คุณแม่หรือคุณพ่อของเขาทราบ)

แต่ว่าดิกตัดหญ้าไปได้นิดหน่อย และคิดว่าไม่มีใครเห็นว่าเขาทำอะไร เพราะรั้วบังดังนั้นเขาจึงตัดสินใจเลิกตัดหญ้า แสดงภาพ 10-1 แล้วกลับบ้าน เมื่อคุณแม่ถามว่าทำงานเสร็จแล้ว หรือ เขาก็บอกว่าเสร็จแล้ว แต่ภายหลังแม่ของเขาเดินผ่านไปดู เห็นว่าหญ้าในสนามยังยาวอยู่เหมือนเดิม มีรอยตัดไปนิดหน่อยเท่านั้นเองเอาละดิกต้องพบกับปัญหาแน่ เขาก็เกียจแล้วยังพูดโกหกต่อคุณแม่อีกด้วย น้อยๆคิดว่า ดิกสบายใจในสิ่งที่เขาทำหรือไม่?

มีเด็กขายหนังสือพิมพ์คนหนึ่งชื่อ บิ๊ก บิ๊กชอบงานขายหนังสือพิมพ์มาก และในละแวกนั้นก็ไม่มีใครรับหนังสือพิมพ์ประจำมากนัก บิ๊กไม่หวังว่าอาจจะตกงาน แต่เขาพยายามทำดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ แสดงภาพ 10-2

บิ๊กชอบไปโบสถ์และอยากให้ลูกค้าของเขาไปโบสถ์ด้วย เมื่อรับเงินค่าหนังสือพิมพ์เขาจะให้ไปปลิว เรื่องพระเจ้าแก่ลูกค้าเสมอ เขาแสดงตัวให้ลูกค้ารู้ว่า เขาเป็นคริสเตียนและชอบเชิญคนเหล่านั้นไปคริสตจักรของเขา

ในวันที่ฝนตกหนัก เด็กบางคนอาจจะไปส่งหนังสือพิมพ์ในวันรุ่งขึ้น แต่บิ๊กไม่เป็นเช่นนั้น ไม่ว่าจะฝนตกฟ้าร้องอย่างไรเขาจะต้องไปส่งหนังสือพิมพ์ให้ลูกค้าตามกำหนด ถ้าพบว่าลูกค้าคนไหนไม่อยู่บ้าน เขาก็เก็บไว้และนำไปส่งเมื่อเขากลับบ้าน แม้ว่าบิ๊กจะต้องลำบากขึ้นก็ไม่ท้อใจ นื่องๆคิดว่าลูกค้าหนังสือพิมพ์รู้สึกประทับใจในการทำงานของบิ๊กไหม? ทุกคนต้องประทับใจแน่นอน

นิสัยการทำงานของคริสเตียนเป็นส่วนหนึ่ง ของการเป็นพยาน ถ้าเขาเกียจคร้านไม่เอาจริงเอาจ้ง คำพูดเกี่ยวกับความเชื่อของเขาจะไม่มีความหมาย ต่อคนอื่นมากนัก ให้ดูในสุภาษิต 14 :23 อีกครั้งหนึ่งในตอนสุดท้ายของข้อกล่าวหาว่า “การพูดแต่ปากนั้นนำไปถึงความขาดแคลน (ขาดสน)” นั่นคือการดำเนินชีวิตคริสเตียนของเรา “คำพูด” เกี่ยวกับพระเยซู จะไม่มีความหมายหรือมีค่ามากนัก ถ้าการดำเนินชีวิตคือ “ การกระทำ” ของเรานั้นไม่สอดคล้องกับความเชื่อของเราให้ลองๆ ช่วยกันคิดถึงงานที่เราไม่ค่อยชอบหรือไม่สนใจ แล้วเขียนบนกระดาน อาจจะมิงานพวกนี้รวมอยู่ด้วยเช่น การถูพื้น ขัดห้องน้ำ เทขยะ ขัดรองเท้า เป็นต้น

ทำไมเราไม่ชอบทำงานบางอย่าง? (อภิปราย) แสดงภาพ 10-3 พระเยซูทรงเห็นการกระทำของเรา

ถ้าสมมติว่าพระเยซูจะเสด็จมาบ้านของเรา พรุ่งนี้เราจะทำอย่างไร? เราอยากให้พระเยซูเห็นรองเท้าที่สกปรก มีขยะเต็มถึง ห้องน้ำสกปรกภายในบ้านเราหรือไม่? พระเยซูทรงทราบการกระทำของเราทุกอย่าง พระองค์ทรงรักเรามาก จึงทรงเฝ้าดูการกระทำของเรา เมื่อทรงเห็นว่าเราทำทุกสิ่งด้วยความยินดีและเต็มใจ พระองค์ทรงพอพระทัย

ข้อพระคัมภีร์ในพระคัมภีร์ใหม่ กล่าวว่า “ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใด ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนกระทำความถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำความต่อมนุษย์” (คส. 3:23)

การประกาศ

เราอยากจะขอให้พระเจ้าช่วยเราเป็นคนขยันไหม? ให้เรามาอธิษฐานกันเดี๋ยวนี้เลย (ให้ทุกคนก้มศีรษะ ขอให้บางคนนำการอธิษฐาน หรือครูอาจจะนำเองและถ้ามีคนที่ยังไม่เชื่อให้ออกไปและเชิญเขาไว้เชื่อเวลานี้ได้)

กิจกรรม

1. ทบทวนข้อท่องจำ

เตรียมกระดาษขนาด 3 นิ้ว คูณ 5 นิ้ว กรรไกร ปากกาเมจิก ให้ตัดกระดาษเป็นรูปวงกลม 10 อัน ด้านหนึ่ง ให้เขียนข้อท่องจำจากบทที่ 1- 10 แจกวงกลมให้คนละแผ่น ให้แต่ละคนท่องจำข้อพระคัมภีร์ที่เขาได้ และเขียนข้อท่องจำลงในวงกลมอีกด้านหนึ่ง แล้วเปลี่ยนวงกลมนั้นกับเพื่อนคนต่อไปและท่องอันใหม่อีก ทำอย่างนี้จนท่องข้อพระคัมภีร์ครบทั้ง 10 บท จนทุกคนท่องได้

2. ให้เด็กๆแต่ละคนบอกชื่องาน ที่เขาทำที่บ้าน ให้บอกชนิดของงาน วันที่ทำงานและให้ผู้ปกครองเซ็นต์ชื่อรับรองเสร็จแล้วนำส่งครู

3. ทำงานในหนังสือแบบฝึกหัด

เฉลยแบบฝึกหัด

1.(สุภาษิต 6 :6)

2.สุภาษิต 10 : 5 นอนหลับสุภาษิต 12 :24 เป็นทาส สุภาษิต 14 :23 พุดมาก

บทที่ 11 จงมีใจยินดี

ข้อท่องจำ

“ใจร่าเริงเป็นยาอย่างดี” สุภาษิต 17 : 22

เป้าหมาย

สอนให้รู้ว่าคนที่เชื่อฟังพระวจนะ และรับใช้พระเจ้าจะเป็นสุข หนุนใจให้นักเรียนเป็นคนเชื่อฟังและร่าเริง อยู่เสมอ

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 15 : 13 , 15, 16 : 20 , 17 : 22 , 29 : 18 , กิจการ 16 : 11-40

ข้อคิดสำหรับครู

ทุกคนในโลกกำลังแสวงหาความสุข โดยไม่รู้ว่าความสุขที่แท้จริงที่เขากำลังแสวงหา นั่นคือ อะไร คนที่ยังไม่เชื่อพระเยซูคริสต์ ยังไม่รู้ว่าการมีความสัมพันธ์สนิทกับพระเยซูนั้นทำให้เกิดสันติสุขในใจ ที่เป็นความสุขที่แท้จริง การทำดีหรือการถือศาสนาอาจจะทำให้รู้สึกมีความสุขได้ชั่วครั้งชั่วคราวแต่สันติสุข ที่เราได้รับโดยมีความสัมพันธ์ตัวต่อตัวกับพระเยซูคริสต์นั้น จะลึกซึ้งและคงอยู่ตลอดไป แม้ว่าจะอยู่ท่ามกลางความทุกข์ยากหรือมีความท้อแท้ใจ

หนุนใจให้เด็กๆเสริมสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระคริสต์ โดยการเชื่อฟังและทำตามพระวจนะคำของพระเจ้า แบ่งปันประสบการณ์ในชีวิตของตนเอง ที่จะเป็นจุดดึงดูดความสนใจในเรื่องที่จะเรียนในวันนี้

ความสุขที่ได้มาโดยการรู้จักกับพระเจ้าจะไม่มีวันถูกทำลาย โดยสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมภายนอก แต่ความสุขจะหายไปถ้าขาดความสัมพันธ์กับพระเยซู

นำสู่บทเรียน

“คำคม” แจกกระดาษดินสอ ให้แต่ละคนเติมประโยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์จะใช้คำพูด หรือรูปภาพก็ได้
ความสุขคือ” เสร็จแล้วให้คิดว่าที่บอร์ดเพื่อจะนำมาอภิปรายในช่วงต่อไป ถ้ามีเวลาพอ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

อะไรทำให้น้องๆ มีความสุขอย่างแท้จริง? (รอกำตอบจากเด็กๆ) คำตอบอาจจะเป็นเรื่องตลกขบขัน หรือ
อาจจะเป็นความจริงใจ ให้อภิปรายตามคำตอบของเด็ก

น้องๆคิดว่าสิ่งที่กล่าวถึงนี้ ทำให้มีความสุขจริงๆไหม? (รอกำตอบอีกครั้งหนึ่ง)

คนเรามีปฏิกริยาต่อเหตุการณ์ในชีวิตแตกต่างกัน บางคนสามารถแสดงว่ามีความสุขได้ภายนอก แม้ว่า
ภายในใจจะมีความทุกข์และขมขื่นแม้ว่าจะอยู่ท่ามกลางความทุกข์และปัญหา ก็สามารถมีสันติสุข และความสงบ
ภายในใจจิตนี้เป็นสิ่งที่จะช่วยให้เขา เอาชนะต่ออุปสรรคต่างๆได้

เราจะเป็นคนร่าเริงหรือไม่ขึ้นอยู่กับท่าที ที่เรามีต่อสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ น้องๆเคยเห็นคนบางคน
ที่มักจะความเศร้าหรือความทุกข์อยู่เสมอไหม? น่าเสียดายที่คนนั้นยอมให้ปัญหาของชีวิตครอบงำจิตใจจนไม่
สามารถมีความสุขได้ คนประเภทนี้ส่วนมากจะไม่มีโอกาสค้นพบต้นกำเนิดของความยินดี ความสุข ซึ่งเป็น
ความรักของพระเจ้า

ในสวดที่ 16:11 กษัตริย์ดาวิดได้เขียนไว้ อย่างเพราะพรึ่ที่ว่า “ต่อพระพักตร์พระองค์มีความชื่นบานอย่าง
เปี่ยมล้น” ดาวิดได้กล่าวถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้า เมื่อใดที่เรามีชีวิตติดสนิทอยู่กับพระเยซูคริสต์พระบุตรของ
พระเจ้า เราจะได้พบกับความชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้น เรามีความร่าเริงยินดี เพราะเรารู้จักความรักและความ
ห่วงใยของพระเจ้า

ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ประการที่ 2 ในกาลาเทีย 5 :22 คืออะไร? (รอกำตอบ) คือ ความปลาบปลื้มใจ
หมายความว่า ถ้าพี่น้องคริสเตียนคนใดมีผลของพระวจนะข้อนี้ เขาควรจะเป็นคนร่าเริงแจ่มใส เพราะว่าเป็นผล
ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่อยู่ในชีวิตของเรา เมื่อรับเชื่อพระเยซูถ้ามีคนพูดว่าเขาเป็นคริสเตียน แต่ไม่มีความชื่น
ชมยินดี จะต้องมีส่วนสิ่งผิดปกติแน่นอน

ความยินดีหรือความร่าเริงแจ่มใสเป็นเครื่องหมายของคริสเตียน พระเยซูทรงให้เราเห็นเหตุผลหลายอย่าง ที่จะทำให้เรามีความสุข ความชื่นชมยินดีเป็นผลตามธรรมชาติ บางคนกล่าวว่า “ถ้าท่านมีความสุข ให้สังเกตดูที่ใบหน้า” **แสดงภาพ 11 -1** นั่นเป็นสิ่งที่กษัตริย์ซาโลมอนทำ เมื่อเขาเขียนสุภาษิต “ใจที่ยินดีกระทำให้อาณาจักรร่าเริง” (สุภาษิต 15:13) อีกอย่างหนึ่งก็หมายความว่า ถ้าเรามีความยินดีภายใน ก็แสดงออกมามีเห็นภายนอก

บางทีนี่อาจจะพบคนแปลกหน้าในห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร หรือบนถนน และเราก็รู้แน่ว่าคนนั้นเป็นคริสเตียน ทำไม? (ให้โอกาสที่เด็กๆ จะแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้) คนที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์จะแสดงให้เห็นถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้า จะแสดงออกทางรอยยิ้มหรือใบหน้าที่สวยงาม

นี่ไม่ได้หมายความว่า คริสเตียนจะต้องไปร่ายยิ้มในที่ต่างๆ ตลอดเวลา หรือมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มเสมอ แต่ใบหน้าและท่าทีของเราจะต้องสะท้อนออกให้เห็นผลแห่งความชื่นชมยินดีของพระวิญญาณบริสุทธิ์

นี่อาจคิดว่าคนแปลกหน้า จะรู้ว่าเราเป็นคริสเตียนหรือไม่? ความรัก ความชื่นชมยินดีของพระเยซูฉายแสงออกจากชีวิตของเราหรือไม่? เป็นเรื่องที่น่าคิดใช่ไหม?

ความชื่นชมยินดี ไม่ใช่เป็นการแสดงถึงการสถิตอยู่ของพระเยซูคริสต์ ในชีวิตของเราเท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่ดีต่อสุขภาพและอารมณ์อีกด้วย คุณหมอเคยพูดว่า ท่าทีที่มีความสุขร่าเริงแจ่มใสเป็นยาอายุวัฒนะ เรามีสุขภาพดี เมื่อมีความสุข **แสดงภาพ 11-2**

นี่เคยสังเกตไหมว่า เมื่อเรามีใจคอหงุดหงิด และมีอารมณ์เสียมากขึ้น ทำให้มีอาการเจ็บปวดมากขึ้น ความจริงมีอยู่ว่า ถ้าเราขอมให้ความขมขื่น ความเกลียดชัง ความกลัว ความเศร้าโศก ครอบงำชีวิตเราไว้ ร่างกายจะผลิตสารพิษบางอย่างออกมาและทำให้เราล้มป่วยได้

ข้อท่องจำ

“ใจร่าเริงเป็นยาอย่างดี”

พระเจ้าทรงทราบปัญหาทุกอย่าง ดังนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้คลำใจให้ซาโลมอนเขียนว่า “ใจร่าเริงเป็นยาอย่างดี” (สุภาษิต 17:22) (ให้ท่องข้อท่องจำด้วยกัน) ท่าทีร่าเริงแจ่มใสทำให้ตัวเองและคนอื่นสบายใจ

ให้คิดถึงบางคนที่ชอบบ่นอยู่เสมอ เช่น เมื่ออยู่โรงเรียนจะบ่นเสมอว่า อาหารไม่อร่อยครูคอยจับผิดเสมอ ไม่ชอบไปโรงเรียน มีงานมากกว่าคนอื่น บ่นโน่นบ่นนี่ไปเรื่อยๆ นื่องๆ จะแสดงท่าทีต่อคนแบบนั้นอย่างไร? (รอคำตอบ) ใครอยากอยู่ใกล้คนแบบนั้นบ้าง?

การมีท่าทีที่ร้ายแถมใส่ทำให้ใคร ๆ ก็อยากอยู่ใกล้เพราะว่าทำให้พวกเขาสบายใจ ซาโลมอนเขียนว่า “ทุกๆ วันของคนที่ถูกขี้ใจก็ร้าย แต่ใจที่ร้ายมีการเลี้ยงต่อเนื่องกัน” นื่องๆ คิดว่าเขาหมายความว่าอะไร?

บางคนที่ไม่มีความพอใจ และมองทุกสิ่งในแง่ลบเสมอ มักจะมีชีวิตที่วุ่นวายไร้ความสุข แต่คนที่จิตใจร้าย ผิดชีวิตประจำวันเหมือนกับงานเลี้ยงทุกๆ วัน นื่องๆ อยากจะมีชีวิตแบบไหน?

เมื่อเราพูดถึง การมีท่าทีที่เป็นทางบวกและร้ายอยู่เสมอในสภาพที่เลวร้ายที่สุด ทำให้คิดถึงคนสองคน ในกิจการ 16:16-40 (ให้แต่ละคนค้นพระคัมภีร์ตอนนี้ และจับใจของเรื่องที่คนส่วนมากก็รู้จัก) เปาโลกับสิลาสอยู่ในคุก

ให้คิดถึงสภาพของเปาโล และสิลาสในเวลานั้น กำลังอยู่ในสภาพที่เลวร้ายมาก ถูกจับขังคุก และเขียนตีโดยเอาเท้าใส่ข้อเท้าไว้ มีความเจ็บปวดจากแผลเขียน และข้อคานนั้นอย่างสุดแสนพรรณนามากับความหนาว ความชื้นเหม็นอับและพื้นคุกที่แสนสกปรกนั้น ก็เหมือนกับการนอนพื้นร้านจริงๆ

ในเวลาเที่ยงคือเปาโล และสิลาสเริ่มร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า คนจะร้องเพลงเมื่อตกอยู่ในสภาพนั้นได้อย่างไร? คนส่วนมากเมื่อตกอยู่ในสภาพอย่างนั้น ก็คงจะมีแต่คำแข่งคำค้านตัวเอง แต่เปาโลและสิลาสร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า จิตใจที่เต็มไปด้วยความยินดี แม้ว่าจะต้องอยู่ในห้องขังที่น่าขยะแขยงนั้น

เราเรียนอะไรจากเรื่องนี้บ้าง? (รอคำตอบ) แสดงภาพ 11 -3 เมื่อเราพระคริสต์อยู่ในชีวิตของเรา เราสามารถมีความชื่นชมยินดีได้ไม่ว่าจะต้อง ตกอยู่ในสภาพอย่างไร?

บางทีก็เป็นการยากที่จะมีใจร้าย บางทีปัญหาในครอบครัว อาจจะทำให้ไม่มีความสุข อาจจะมีปัญหาที่โรงเรียนที่ทำลายความร้ายแรงนั้นได้ บางทีอาจจะมีความคิดค้นหลายๆ ด้าน เช่น ที่บ้าน ที่โรงเรียน จากเพื่อนฝูง

จากการเรียน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ อาจจะเป็นเหตุทำให้ยากที่จะมีความชื่นชมยินดี แต่ให้จำไว้ว่าเราจะสามารถมีความสุขและสันติสุขได้ โดยทางพระเยซูคริสต์

ความเชื่อชื่นชมยินดีในพระเจ้าเป็นกำลังของเรา

นานมาแล้วผู้พยากรณ์เนหะมีย์บอกกับชนชาติอิสราเอลว่า “ความชื่นบานในพระเจ้าเป็นกำลังของท่าน” (เนหะมีย์ 8:10) เมื่อเรามีความชื่นชมยินดีของพระคริสต์ จิตใจเรามีพลังจากภายในที่จะช่วยเราฟันฝ่าอุปสรรคทุกอย่างที่จะเกิดขึ้น

ถ้าเรายังไม่ได้ต้อนรับพระเยซูไว้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราก็จะไม่รู้จักความชื่นชมยินดีที่สมบูรณ์ กษัตริย์ดาวิดเขียนในหนังสือสดุดีว่า ชีวิตของเราจะไม่มีวันได้พบกับสันติสุขที่แท้จริงได้ แม้จะได้พบกับความสำเร็จด้านอื่นๆ ในชีวิต แต่ในพระเยซูคริสต์ เราสามารถมีชีวิตที่เต็มล้นด้วยความสุขความชื่นชมยินดี เพราะรู้ว่าพระองค์ทรงห่วงใยและเฝ้าดูเราอยู่ตลอดเวลา

การประกาศ

ให้ครูฉายโอกาสที่จะอธิษฐานเชิญชวนให้บางคนรับเชื่อ เพื่อเขาจะได้พบกับสันติสุขและความชื่นชมยินดีอย่างแท้จริง อาจจะใช้การสอนโดยร้องเพลงด้วยกัน เช่น เพลง “ความยินดีในพระเจ้าเป็นกำลังของข้า”

กิจกรรม

1. “ผู้ให้คำคม” ให้เตรียม ดินน้ำมัน ดินเหนียวไม้จิ้มฟัน กาว และปากกาเมจิก ให้เด็กปั้นหุ่นที่จะเป็นผู้ถือคำคม ที่ไม่ใช่รูปคนอาจจะเป็นรูปการ์ตูน หรือ รูปสัตว์ ให้เขียนข้อท่องจำตัวเล็กๆ ในแผ่นกระดาษที่จะทำเป็นป้ายเล็กๆ หากาวติดกับไม้จิ้มฟัน หรือ ไม้จิ้มฟันเล็กๆ ยาวพอที่จะมีด้ามปักกับหุ่นที่ทำไว้ ให้ดูเหมือนว่าหุ่นกำลังถือป้ายท่องจำนั้นอยู่ จะนำไปตั้งบนชั้นวางของที่บ้านเพื่อเตือนความจำ

2. “อธิบายคำ”

เตรียมกระดาษ ดินสอ ปากกาเมจิก แจก ให้เด็กเขียนข้อท่องจำ และเขียนคำอธิบายตามความเข้าใจของเขาเอง อาจจะตกแต่งกระดาษให้สวยงามตามชอบ และนำงานของเขาออกแสดง

3. ทำงานในหนังสือแบบฝึกหัด

เฉลยแบบฝึกหัด

1. ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์มีความเปล็ดเพลนอยู่เป็นนิตย์
- เพราะความซึ้นบานของคนในพระเจ้าเป็นกำลังของท่าน นนม. 8: 10
2. คนที่วางใจในพระเจ้าจะสุขสบาย

บทที่ 12 จงรับการสอน

ข้อท่องจำ

“ทางของคนโง่งนั้นถูกต้องในสายตาของเขาเอง แต่ปราชญ์ยอมฟังคำแนะนำ” สุภาษิต 12:15

เป้าหมาย

สอนถึงสิ่งสำคัญในการยอมฟังคนอื่น และชักชวนให้น้องๆทำตามคำสอนแนะนำคำแนะนำที่ดี

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 3:11, 12, 6 :23 , 10 :17 , 12 :15 , 13: 1 , 13 , 18 , 14 :18 , 15 : 32 , 19 : 20 , 23 : 12

ข้อคิดสำหรับครู

มีสำนวนหนึ่งที่กล่าวถึงการเรียนว่า “ไม่มีใครแก่เกินเรียน” คนโบราณพูดว่า เราเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ในทุกวัน วิธีที่ดีที่สุดในการเรียนรู้คือ การ ยอมฟังคนอื่นและเรียนรู้จากประสบการณ์และความผิดพลาดในอดีตของเขา คนเหล่านั้นมักจะมีคำแนะนำดีๆ ที่จะป้องกันไม่ให้เราทำผิดเหมือนกับเขา หรือความทุกข์ความเจ็บปวด เหมือนกับที่เขาเคยได้รับมาก่อน

บ่อยครั้งเราไม่ค่อยยอมปรึกษาคนเราชอบ ทำตามความคิดของตนเอง และบางทีผลที่ได้รับก็คือ ความทุกข์และความผิดหวัง ซึ่งก็สาบสูญไปที่จะไปขอคำแนะนำ

ช่วยให้เด็กๆ เข้ามาถึงความสำคัญในการยอมฟังคนอื่น หนุนใจให้เขาเป็นตัวของตัวเองแต่ในขณะเดียวกัน ก็ต้อนรับคำแนะนำ จากคนอื่นด้วย เพื่อจะเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต การเรียนรู้ไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไป แต่ว่าการเรียนรู้จะไม่ทำให้เราเจ็บปวดผิดหวังภายหลัง

นำสู่บทเรียน

“ฟังเทพคำแนะนำ” ในระหว่างอาทิตย์ก่อนสอนให้เตรียมการสัมภาษณ์ผู้ใหญ่ ลัก 2 – 3 คน เพื่อขอคำแนะนำเรื่องการดำเนินชีวิตในวัยเด็ก ให้บันทึกคำสนทนาไว้แล้วนำมาเปิดให้เด็กๆ ฟังก่อนการสอน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

น้องๆเคยคิดบ้างไหมว่าจะต้องเรียนรู้ไปจนตลอดชีวิต? ไม่ได้หมายความว่าอยู่ในโรงเรียนตลอดชีวิต ความจริงแล้ว เรามีระยะเวลาเรียนรู้ที่ยาวนานตลอดชีวิตของเรา จากวัยที่เป็นทารกจนถึงวัยที่สามารถประกอบอาชีพ เป็นเวลาที่จะต้องเรียนรู้อย่างไม่มีวันจบสิ้นตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่

การเรียนรู้ บางทีก็เป็นเรื่องง่าย เราอาจจะเรียนรู้ได้โดยการดูการทำงาน ในไม่ช้าเราก็ทำตามได้ หรือเรียนรู้โดยการฟังคำสอนจากครูอาจารย์ ที่จะอธิบายถึงการแก้ไขปัญหาต่างๆ เมื่อเราฟังและศึกษาค้นคว้า สิ่งเหล่านั้นก็ซึมเข้าไปในสมอง และนำไปใช้ได้ในวันข้างหน้า เราสามารถเรียนรู้ได้จากหลายๆสิ่ง เช่น

1. เราเรียนรู้โดยการทดลองและความผิดพลาด แสดงภาพ 12-1 การเรียนรู้บางทีก็เป็นเรื่องยาก เราหัดถีบรถจักรยาน โดยพยายามขึ้นนั่งบนอานและถีบบันไดให้รถวิ่งไปโดยไม่ให้ล้ม แต่ส่วนมากมักจะล้มและมีแผลด้วยเมื่อหัดใหม่ๆ แต่ก็ต้องลุกขึ้นและพยายามใหม่ จนกว่าจะถีบได้และไม่ล้มหรือเมื่อหัดเล่นสเก็ตใหม่ๆ เราอาจจะล้มลูกคลุกคลานหลายครั้ง กว่าจะสามารถเล่นได้ดี แต่ทุกครั้งที่ล้มก็ต้องลุกขึ้นพยายามใหม่อีก ในไม่ช้าก็เก่ง

น้องๆเคยมีประสบการณ์แบบนี้ไหม? (ให้โอกาสแบ่งปันประสบการณ์)

(อ่านสุภาษิต 3:11,12) นี่เป็นวิธีที่ดีที่สุด ที่เราจะได้รับการสอนเมื่อยังเล็กอยู่

มีครอบครัวใครมีเด็กเล็กๆ ที่กำลังหัดเดินเตาะเตาะไหม? (รอคำตอบ) เธอจะยกตัวอย่างวิธีที่คุณแม่สอนเด็กเล็กๆ เดินได้ไหม (ให้อภิปราย)

2. เรียนจากการตกเตือน

พ่อแม่มักจะปกป้องลูกของเขา จากสิ่งที่อันตราย เขาอาจจะซื้อปลั๊กไฟชนิดที่ปลอดภัยเพื่อป้องกันไม่ให้เด็กไปเล่นและเกิดไฟดูด **แสดงภาพ 12 -2** เขาอาจจะทำรั้วสูงๆ กั้นไม่ให้เด็กออกไปที่ถนน แต่มักจะไม่สามารถป้องกันอันตรายจากความซุกซนของเด็กได้ ดังนั้นพ่อแม่จะต้องสอนให้ลูกหลีกเลี่ยงอันตรายต่างๆ เพื่อจะให้ลูกเจริญเติบโต อย่างปลอดภัย มีสุขภาพที่ดีและเฉลียวฉลาดการสอนเด็กให้หลีกเลี่ยงจากอันตรายนั้นจะต้องมีระเบียบวินัยเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

เขาจะต้องถูกทำโทษ เมื่อไม่เชื่อฟังคำตักเตือน คำเตือนเหล่านั้นมีไว้ ก็เพื่อความปลอดภัยและเป็นผลดีต่อเด็กเอง เป็นสิ่งสำคัญที่จะเรียนรู้โดยการยอมฟังคำตักเตือน และคำแนะนำที่ดี

สุภาษิต 3:11,12 หนุ่ใจไม่ให้เรามีความรู้สึกไม่ดีต่อผู้ที่ตักเตือนสั่งสอนเราไม่มีใครชอบถูกติเตียน บางทีการลงโทษร่างกายก็ทำให้เจ็บการพลาดโอกาสที่ดี ก็ทำให้เสียใจ แต่พ่อแม่ที่รักลูกจะต้องห่วงใยความเป็นอยู่ของลูก ท่านรู้ดีว่าอะไรเป็นอันตราย หัวใจของพ่อแม่เต็มไปด้วยความรักและห่วงใย การลงโทษเป็นการแสดงว่าพ่อแม่รักถ้าท่านไม่รักท่านไม่รักท่านจะไม่ตักเตือนแก้ไข เพราะไม่สนใจว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับลูก พ่อแม่รู้ดีว่า ถ้าลูกไม่เรียนรู้ที่จะเชื่อฟังหรือฟังคำแนะนำของพ่อแม่ และคนอื่นตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อโตขึ้นเขาจะมีแต่ความยุ่งยากไปจนตลอดชีวิตของเขา

3.เรียนรู้จากคำแนะนำและแก้ไข

คำตักเตือน คำแนะนำ และการแก้ไขเป็นส่วนสำคัญของชีวิต เราจะไม่แก้หรือฉลาดเกินไปในการฟังคำแนะนำที่ดี สุภาษิต 10 :7 บอกเราว่า เป็นการไม่ถูกต้องที่จะไม่ยอมฟังคำเตือน แล้วไม่ยอมฟังบ้างไหม? อะไรเกิดขึ้น? (รอกำตอบ)

น้องๆคิดถึงเวลาที่ได้รับคำตักเตือน แล้วไม่ยอมเชื่อฟังบ้างไหม? อะไรเกิดขึ้น? (รอกำตอบ)

การเพิกเฉยคำแนะนำ และคำตักเตือนที่ดีแสดงว่าเราไม่เอาใจใส่ตัวเอง เราไม่สนใจหรือห่วงใยว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับตัวเอง เมื่อเรายอมรับการตักเตือน และการแก้ไขจะทำให้มีความเข้าใจมากขึ้นเราจะรู้สึกตัวเอง และสิ่งที่เราต้องการ และจะเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้น

สิ่งสำคัญในการเรียนรู้คือ การยอมฟังคนอื่นในสองวิธีคือ การทำตามคำแนะนำ และการยอมฟังคำตักเตือน
สั่งสอน

ในสุภาษิต 23:12 ซาโลมอนแนะนำประชาชนให้รับการช่วยเหลือให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เขาหมายความว่า เราควรจะขอคำแนะนำและฟัง คำตักเตือนสั่งสอน การเรียนรู้โดยการทดลองหรือ โดยความผิดพลาดนั้น เป็นวิธีที่ลำบาก วิธีที่ง่ายที่สุด คือการยอมเรียนรู้จากประสบการณ์ของคนอื่น นั้นจะช่วยได้มาก และปลอดภัยกว่า

บางทีอาจจะรู้สึก ว่า ไม่อยากให้เป็นคนเปิดเผย เพราะว่าต้องมานั่งฟังครูสอนอาทิตย์ละห้าวัน ในเรื่องประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเลขคณิต ต่อจากนั้นก็จะต้องรีบกลับบ้านและช่วยทำงานบ้าน ในวันอาทิตย์ก็ต้องเรียน เกี่ยวกับเรื่องพระเจ้าที่คริสตจักรอีก

สุภาษิต 19 :20 กล่าวว่า “จงฟังคำแนะนำและรับคำเตือนสติ เพื่อเจ้าจะได้ปัญญาสำหรับอนาคต” นี่เป็นเหตุทำให้คำแนะนำมีความสำคัญ คำแนะนำสติปัญญามาให้ ทั้งเมื่ออายุมากแล้วคนฉลาดยอมเรียนรู้และเข้าใจคนอื่น

แสดงภาพ 12 -3 ให้คิดถึงบางคนที่ชอบสร้างปัญหาที่โรงเรียน เขาได้เถียงผู้ใหญ่ เขาแสดงการเยาะเย้ยครูบาอาจารย์ ทำเสียงดังและหยาบคายชอบขัดแย้งและไม่ยอมรับการตักเตือน ผู้ที่เชื่อฟังจะได้รับเกียรติ

(อ่านสุภาษิต 13 : 1, 13,18 ดังๆ) คนที่ชอบทำตัวเป็นปัญหาที่โรงเรียนที่มาแล้ว เรียกว่า “ตัวปัญหา” เป็นคำที่เหมาะสมที่จะใช้เรียกคนอย่างนั้น คนที่ไม่ยอมรับคำตักเตือน หรือเชื่อฟังคำแนะนำของคนอื่นมักจะต้องเสียใจภายหลัง มีคำสัญญาสำหรับผู้ที่ยอมรับคำเตือนสั่งสอน จะพบกับความสำเร็จ แต่ผู้ที่ไม่ยอมรับจะต้องประสบกับความขัดสนและความอับอาย ตามข้อ 18 ถ้าเขายอมที่จะทำตามคำแนะนำ แม้ว่าจะยากลำบากเขาก็จะได้รับคำสัญญาว่าจะได้รับเกียรติ

อาจมีบางคนพยายามช่วยเรา โดยการให้คำแนะนำแก่เรา เมื่อเราเป็นผู้ใหญ่แล้วจะรู้ว่า คำแนะนำอะไรที่ควรจะทำตาม หรือไม่ควรทำตาม

เมื่อเรารู้ว่ามีใครให้คำแนะนำอะไรกับน้องๆบ้างไหม? (ใช้เวลาอภิปราย) เราควรจะขอบคุณ พระเจ้าสำหรับผู้ที่ให้คำแนะนำที่ดีแก่เรา

ข้อท่องจำ

ข้อท่องจำอาทิตย์นี้อยู่ใน สุภาษิต 12:15 (ท่องข้อท่องจำด้วยกัน) ข้อท่องจำมีความหมายว่า ผู้ที่ไม่ต้องการคำแนะนำเป็นคนโง่เขลา และวรรคสุดท้ายบอกว่า คนที่ฉลาดยอมฟังคำแนะนำ ดังนั้นการเป็นคนฉลาด ก็คงต้องดีกว่าคนโง่แน่นอน

สุภาษิต 12:15 บอกให้เรารู้อะไร? เกิดขึ้นกับคนโง่กับคนฉลาด (อ่านข้อนี้ด้วย) คนฉลาดจะระมัดระวัง เขาจะฟังคำแนะนำจากเพื่อน และพิจารณาอย่างถี่ถ้วน แต่ส่วนคนโง่จะยอมฟังคน ที่มีความคิดเหมือนกับเขา แล้วก็ทำตามโดยไม่ต้องใคร่ครวญอะไร และในที่สุดเขาก็ถูกนำไปในทางที่ไม่ถูกต้อง

การประกาศ

(อ่านสุภาษิต 6:23) ถ้าเรายอมฟังคำตักเตือน และคำแนะนำจากพี่น้องคริสเตียน และเพื่อนที่เป็นคริสเตียน และพระวาทะของพระเจ้า เราจะได้รับคำแนะนำในทางแห่งความสว่าง และจะสามารถเป็นพยานต่อผู้อื่นได้ด้วย เราจะสามารถช่วยคนอื่นได้ โดยการยอมฟังคำแนะนำที่ดีและเป็นคนที่ยอมการสอน คือเป็นคนที่สามารถสอนได้ อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเราในการนำคนอื่นมาหาพระเยซู

อาจจะมีเด็กบางคนยังไม่ได้รับเชื่อ เปิดโอกาสและชักชวนให้เขาตัดสินใจ

“คนที่ยังไม่รู้มีความรู้เป็นมงกุฎ” (สุภาษิต 14:18) ซาโลมอนได้เพิ่มเติมคำสอนว่า ให้เราเป็นคนสอนได้ ถ้าเรายินดีเรียนรู้และรับคำแนะนำที่ดี รางวัลที่จะได้รับคือ จะเป็นคนฉลาดและทำให้พระเจ้าพอพระทัย

กิจกรรม

1. เส้นเชือกปริศนา

เตรียมกระดาษหรือกระดาษอัด ตะปูเข็มและปากกาเมจิก ให้เขียนข้อท่องจำตัวใหญ่ๆ บนกระดาน แล้วตอกตะปูเข็มตามแนวตัวอักษรต่อจากนั้น ให้เอาเชือกเส้นเล็กหรือไหมพรม คล้องตามแนวตะปูตามตัวอักษรแต่ละตัว จนครบประโยค

2. นกฮูกเจ้าปัญญา

เตรียมกระดาษแข็งสีน้ำตาล แม่พิมพ์รูปนกฮูก ปากกาเมจิก แจกอุปกรณ์ให้นักเรียนทำรูปนกฮูก จากกระดาษแข็ง โดยทำตามรูปตามแม่พิมพ์ให้เขียนคำว่า “ฉันจะเป็นคนฉลาด” (สุภาษิต 12 : 15) ตัวโตๆที่ตัวนกอาจจะเพิ่มขน ตา จมูก ปาก ให้ดูเหมือนนกมากขึ้น (ดังภาพ)

3.ทำงานในหนังสือแบบฝึกหัด

1.การสอน

2.การแนะนำ

3.การตัดเตือน

เฉลยแบบฝึกหัด

ทาง , คนโง่ , ถูกต้อง , สายตา , ปราชญ์ , ฟัง

บทที่ 13 จงรอบคอบ

ข้อท่องจำ

“จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาครอบรอบรู้ของตนเอง” (สุภาษิต 3 : 5)

เป้าหมาย

สอนให้รู้ถึงการเตรียมพร้อมสำหรับอนาคต รวมทั้งการรู้จัก และทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า หนุนใจให้
เด็ก ๆ แสวงหา การทรงนำของพระเจ้าในการตัดสินใจทุกครั้ง

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 3:1, 5-8, 13:16, 15:22, 16:3, 19:21, 20:18 จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และอย่า
พึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง สุภาษิต 3:5

ข้อคิดสำหรับครู

เด็ก ๆ ในวัยนี้เริ่มคิดถึงเรื่องอนาคต เขาอาจจะถามว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขาคืออะไร
แต่เขาจะไม่คิดถึงเรื่องนี้อย่างลึกซึ้งจนกว่าจะมีอายุอย่างเข้า 17 – 18 ปี

อาทิตย์นี้ ขอให้ครูแนะนำเขาให้แสวงหาแผนการของพระเจ้า สำหรับชีวิตของเขา และยอมให้พระเจ้า
นำพา ให้ยกตัวอย่างว่าพระเจ้าทรงนำชีวิตของท่านอย่างไร ให้อภิปรายถึงการวางแผนการของชีวิตไว้กับพระเจ้า
เพื่อจะช่วยให้ไม่มีความกังวลสำหรับเรื่องอนาคต

นำสู่บทเรียน

ครูเขียนข้อท่องจำบนกระดานสี และให้เด็กตัดตัวอักษรออกมา แล้วนำมาประกอบกันเป็นคำ และประโยค
ข้อท่องจำ ดิคบนกระดานโปสเตอร์เสร็จแล้ว นำไปแขวนไว้ในที่ที่จะเห็นได้ง่าย เพื่อเตือนความจำ (จะทำเป็น
แผ่นเล็กสำหรับส่วนตัว เพื่อนำกลับบ้าน หรือร่วมกันทำเป็นแผ่นใหญ่สำหรับติดที่ห้องเรียนได้)

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เมื่อใครสักคนอยากจะมีบ้านหลังใหม่ สักหลังหนึ่ง สิ่งที่เขาควรทำอันดับแรกก็คือ การคิดไตร่ตรองถึงชีวิตของเขา และวางแผนการสำหรับบ้านที่เขาอยากจะได้ ทำอย่างไรถึงจะมีบ้านใหม่นี้

แสดงภาพ 13 – 1

ในวันรุ่งขึ้นเขาก็ไปติดต่อซื้อที่ดินผืนหนึ่ง และติดต่อกับบริษัทรับเหมาก่อสร้างให้ออกแบบ และว่าจ้างบริษัทให้สร้างบ้านหลังใหม่ให้เมื่อสร้าง โครงบ้านเสร็จแล้ว บริษัทรับเหมาจะเชิญให้เจ้าของมาดู เจ้าของบ้านมีความพอใจและคุยอวดเพื่อนบ้านว่า เขามีบ้านที่ดีที่สุด ต่อจากนั้นเขาก็ไปว่าจ้างให้ช่างก่อสร้าง มาทำบ้านของเขาให้สมบูรณ์แต่เมื่อนายช่างได้คำนวณค่าก่อสร้างที่เขาจะต้องจ่าย เขาก็ต้องตกใจ แสดงภาพ 13 – 2 เพราะไม่มีเงินพอที่จะทำให้บ้านหลังนั้นเสร็จเรียบร้อยได้เมื่อคนเดิน ผ่านไปมาเห็นบ้านที่สร้างไม่สำเร็จนั้นต่างก็พากันหัวเราะเยาะและพูดว่า “เขาอยากจะทำบ้าน แต่ไม่คิดให้รอบครอบเสียก่อน”

บทเรียนของเราอาทิตย์นี้มีเป้าหมายอยู่ที่การเตรียมพร้อมและเรื่องเล่าที่เราพบนั้น ก็เป็นตัวอย่างถึงผลเสียของการทำอะไร โดยไม่ได้วางแผนล่วงหน้าให้ดีเสียก่อน

เราจะต้องมีการเตรียมพร้อมสำหรับวันนี้ พรุ่งนี้และตลอดชีวิต เราจะต้องรู้พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตเรา การที่จะรู้ได้นั้นเราจะต้องวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าจะทรงนำเราไปในทางที่ถูกต้อง เมื่อเราวางแผนสำหรับอนาคต เราจะต้องมีพระเจ้าเป็นจุดศูนย์กลางในแผนการนั้น

(อ่านสุภาษิต 13 : 16) กล่าวว่าดังนี้ “คนที่หยิ่งรู้กระทำทุกอย่างด้วยความรู้ แต่คน โง่ก็อวดความรู้ของตน” เราจะวางแผนให้สมบูรณ์ในทันทีทันใดไม่ได้ จะต้องมีเวลาไตร่ตรอง และพูดคุยกันนานพอสมควร

ชายในเรื่องเล่าที่กล่าวมานั้น เป็นคนโง่เขลาเขาไม่ได้คิดหรือวางแผนล่วงหน้าในสิ่งที่เขาจะทำ และในที่สุดก็ได้แสดงผลของความโง่ เขลาออกมาให้ทุกคนเห็น (อ่านลูกา 14 : 28)

คนเราจะหลีกเลี่ยงความผิดพลาด ได้อย่างไร? นื่องๆจะหลีกเลี่ยงความผิดพลาด ได้อย่างไร? นื่องๆจะหลีกเลี่ยงความผิดพลาดในการวางแผนเกี่ยวกับอนาคต ได้อย่างไร? (อภิปราย)

ประการแรก ชายคนนั้นน่าจะปรึกษาและขอคำแนะนำจากเพื่อนก่อนที่จะตัดสินใจ (อ่านสุภาษิต 15 : 22) พระคำข้อนี้เตือนเราว่า เป็นการดีที่จะขอคำแนะนำและปรึกษาหารือคนอื่น จะช่วยให้เราเกิดความคิดและมีสติปัญญาดีขึ้น

แผนการล้มเหลวบ่อยครั้ง เป็นเพราะว่าเราพยายามในสิ่งที่เกินความสามารถตามลำพัง บางที่เราหยิ่งเกินไปที่จะขอความช่วยเหลือ แม้จะต้องการความช่วยเหลือ

คนที่ฉลาดมักจะไปขอคำแนะนำจากคนที่มีประสบการณ์ก่อนลงมือทำอะไร? ถ้าคิดสร้างกรงให้สุนัข เราก็ต้องไปถามคนที่เคยทำมาก่อนว่า จะทำให้มันแข็งแรง ปลอดภัยและดีต่อสัตว์เลี้ยงของเราอย่างไร “มีใครเคยขอคำแนะนำเมื่อจะทำอะไรไหม?”

บางทีแผนการที่เราวางไว้นั้น มีผลเกี่ยวข้องกับคนอื่นด้วย ดังนั้นจะต้องมีการตกลงกันให้เรียบร้อยก่อนตัดสินใจลงมือทำ (อ่านสุภาษิต 20 :18) ผู้นำที่ฉลาดจะไม่ทำสงครามก่อนมีการปรึกษาหารือ

ถ้าน้องเป็นพระมหากษัตริย์หรือประธาธิบดี คงจะไม่ประกาศสงครามกับประเทศอื่นก่อนมีการปรึกษาหารือในท่ามกลางพวกผู้นำอื่นๆ แล้วจึงตัดสินใจร่วมกัน **แสดงภาพ 13 -3**

มีการกระทำอะไร ที่ต้องการการเห็นชอบจากคนอื่นก่อน (อภิปราย) การเข้าโรงเรียนเป็นอย่างไร? บางคนอาจจะวางแผนไว้ว่าวันหนึ่งจะต้องเข้าเรียนในโรงเรียนมีชื่อเสียงประจำจังหวัด บางคนอาจจะเลือกเรียนโรงเรียนเอกชนที่มีชื่อเสียงดี บางคนอาจจะต้องการทำงานเลยเมื่อเรียนจบมัธยมปลาย แผนการเหล่านี้อะไรดีกว่ากัน?

สมบัติว่า เราอยากเข้าเรียนในวิทยาลัยก็จะต้องมีทุนการศึกษาจากพ่อแม่ เราจะตัดสินใจคนเดียวไม่ได้ เราจะต้องถามและปรึกษากับพ่อแม่ก่อน เมื่อทุกคนตกลงเห็นด้วยกันแล้ว จึงเริ่มวางแผนต่อไปว่าจะทำอะไรต่อไป

อ่านสุภาษิต 19 : 21 พระคำข้อนี้บอกเราว่า มนุษย์มีแผนงานหลายอย่าง พระเจ้าทรงทราบดีทุกอย่าง ทรงทราบว่าอันไหนจะสำเร็จ อันไหนจะล้มเหลว ถ้าเราแสวงหาการทรงนำของพระองค์ในการวางแผน พระองค์จะทรงนำเรา ให้สังเกตตอนท้ายประโยค “แต่พระประสงค์ของพระเจ้านั้นแหละจะดำรงอยู่ได้”

สุภาษิต 16 :3 , 9 บอกให้เราไปถึงเคล็ดลับที่จะทำให้แผนการของเรา พบกับความสำเร็จ พระคัมภีร์แนะนำให้เรามอบงานทุกอย่างที่จะทำไว้กับพระเจ้า และพระองค์สัญญาว่าอย่างไร? (รอคำตอบและใช้เวลาอภิปราย) นั่นเป็นสิ่งที่ประเสริฐใช่ไหม? เรารู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำความคิดของเราไปในทางที่ถูกต้อง เมื่อเรามอบงานทั้งสิ้นไว้กับพระองค์และวางใจในพระองค์ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ทุกสิ่งจะเป็นไปตามที่เราคาดหวังไว้ เราอาจจะผิดหวัง แต่ในบั้นปลายชีวิตจะพบกับความสำเร็จในพระเจ้า

สุภาษิต 16 : 9 ส่งเสริมความคิด พระเจ้าเป็นผู้นำย่างเท้าและการกระทำของเรา เมื่อกำลังวางแผนการ จะต้องยอมให้พระเจ้านำ เมื่อชนชาติอิสราเอล จะเข้ายึดครองแผ่นดินคานาอัน เขาตัดสินใจโดยไม่ได้ขอการทรงนำจากพระเจ้า เขายอมปล่อยให้ชนชาตินี้ได้สร้างทำอุบายเหมือนกับว่า มาจากเมืองไกล พระเจ้าทรงทราบว่ชนชาติกิเบโอนอาศัยอยู่ในคานาอัน แต่ชนชาติอิสราเอลลืมที่จะขอการทรงนำจากพระองค์ หลงกลไปทำพันธสัญญาเป็นมิตรกันโดยที่โยชูวาไม่ได้ปรึกษา พระเจ้าก่อน ซึ่งจะมีผลเสียภายหลัง พระเจ้าจะทรงนำเราถ้าเราขอให้พระองค์ทรงนำ

(อ่านสุภาษิต 3:1,2) พระคำตอนนี้หนุนใจให้เรารักษาบัญญัติของพระองค์ และพระองค์ทรงสัญญาว่า จะให้มีอายุยืนยาวและอยู่สุขสมบูรณ์

ข้อท่องจำ

ข้อท่องจำอาทิศจนี้ หนุนใจให้เราวางใจในพระเจ้า (ท่องข้อท่องจำด้วยกัน) พระคำข้อนี้มีความหมายต่อเราอย่างไรบ้าง?

“จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า หมายความว่า ไม่ต้องห่วงใยอะไรเลย บางทีก็เป็นการยากในการวางใจ เราพึ่งตัวเองมากเกินไป อย่าพึ่งแต่ท่องข้อท่องจำอย่างเดียว แต่ขอให้ปฏิบัติตามด้วย เป็นคำนำหน้าที่เป็นผลดีต่อชีวิตของเรา

การประกาศ

พระคำตอนนี้ ไม่เพียงแต่จะหนุนใจเราเท่านั้น แต่ยังหนุนใจคนอื่นด้วย เมื่อท่านขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ในการเป็นพยานกับคนอื่นพระคำข้อนี้จะเป็ประโยชน์มาก พระเจ้าจะทรงโปรดให้เราเข้าใจถึงความต้องการของคนอื่น พระคำข้อนี้จะเป็ประโยชน์มาก พระเจ้าจะทรงโปรดให้เราเข้าใจถึงความต้องการของคนอื่น รู้ถึงคำสัญญาของพระเจ้าและนำเขารับเชื่อในพระเยซู

ถ้าท่านอธิษฐาน ขอการทรงนำในการวางแผนสำหรับอนาคต จงมอบงานทุกอย่างไว้กับพระเจ้า และเชื่อว่าพระองค์จะทรงนำต่อไปจนสำเร็จ

กิจกรรม

1.ตอบคำถามในข้อทดสอบที่อยู่ด้านหลัง หนังสือ ครูอาจจะอ่านคำถาม แล้วให้เด็กเขียนคำตอบในกระดาษของเขา

2.เตรียมกระดาษโปสเตอร์ กระดาษ ปากกามีจิก กรรไกร

ให้เด็กๆทำรูปรอยเท้าทั้งสองข้าง โดยวางเท้าบนกระดาษที่แจกให้เอาดินสอลากตามลักษณะของเท้าแล้ว ตัดออก ทำคนละ 4 แผ่น ในรูปเท้าแต่ละอันให้เขียนว่า “พระเจ้าจะทรงนำ... (ใส่ชื่อตัวเอง) เขียนคำตอบท้ายของรอยเท้าว่า “อนาคต”

เฉลยแบบฝึกหัด

1.วางแผน

2.ขอคำแนะนำ

3.รอการทรงนำของพระเจ้า

ข้อสอบ

ข้อทดสอบ เตรียมไว้สำหรับวัดผลการเรียนของเด็กในลักษณะคำถามแบบปรนัย โดยความพยายามให้ครอบคลุมคำสอนและเหตุการณ์ทั้งหมดของแต่ละบทเรียนการใช้ข้อทดสอบนั้นจะใช้ทดสอบก่อนการสอนเพื่อวัดพื้นฐานความรู้ความเข้าใจของเด็กๆ หรือจะใช้ทดสอบเพื่อวัดผลเมื่อเรียนจบ เวลาใช้ควรอธิบายให้เด็กๆ ทราบว่า การทดสอบไม่เหมือนการสอบ เพราะการทดสอบ จะไม่มีการให้คะแนนเหมือน การสอบ แต่จะช่วยให้รู้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจพระคำของพระเจ้าใน ชีวิตของเด็กแต่ละคนเท่านั้น

1. เมื่อพระเจ้าบอกให้ซาโลมอนขอพรจากพระองค์ ซาโลมอนขออะไร

ก.เงินมากมาย ข.ชื่อเสียงดี ค.สติปัญญา

2.แหล่งกำเนิดของปัญญาคือ....

ก.คำแนะนำของบิดามารดา

ข.พระวาทะของพระเจ้า

ค.คำแนะนำจากศิษยาภิบาล

3.อะไรทำให้คนรู้สึกดีขึ้นเมื่อเขาเสียใจ....

ก.คำแนะนำ

ข.อยู่คนเดียวเงียบๆ

ค.คำพูดที่มีความเมตตา

4.แบบอย่างความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าคือ

ก. การเนรมิตสร้างโลก

ข. ส่งพระบุตรลงมาตายเพื่อความบาปของเรา

ค.เตรียมอาหารสำหรับเรา

5.เมื่อพระเยซูสนทนากับพวกผู้นำศาสนาที่กรุง เยรูซาเล็ม ทรงมีพระชนมายุ...

ก.14 พรรษา ข. 10 พรรษา ค. 12 พรรษา

6.เมื่อโยเซฟกลับมาเรียตามหาพระเยซูเมื่อพบแล้วพระเยซูมีท่าทีอย่างไรต่อท่านทั้งสอง?

ก. ตัดสินใจออกจากเยรูซาเล็ม

ข. กลับบ้านและเชื่อฟัง

ค. บอกโยเซฟว่าพระองค์ไม่จำเป็นต้องเชื่อฟังเขา

7.อะไรคือสิ่งที่ควบคุมยากที่สุด?

ก. ม้า

ข. เรือ

ค. ลิ่น

8.เติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์ “คำตอบ...ช่วยละลายความโกรธเคืองให้หายไป แต่คำกักขฬะ

ก. ชูกรรโชก / โต้เถียง

ข. อ่อนหวาน / ไร้โทษ

ค. พุดโดยไม่คิด / ทำให้มีปัญหา

9.เมื่อบุตรน้อยหลงหายให้เงินหมดแล้วเพื่อนของเขา...

ก. ให้เงินแก่เขา

ข. ให้กินอาหารที่บ้านของเขา

ค. ละทิ้งเขา

10. ตัวอย่างการเป็นมิตรที่ดีต่อกันในพระคัมภีร์ หมายถึงใครกับใคร?

ก. ยาโคบกับเอซาว

ข. เปาโลกับซิลลาส

ค. โยนาธานกับดาวิด

11. ลักษณะนิสัยที่ตรงกันข้ามกับการมีใจถ่อมคือ

ก. การอวดตัว

ข. อารมณ์ร้าย

ค. ความสงบเสงี่ยม

12. กษัตริย์ที่อยู่ในหนังสือดาเนียลที่พระเจ้าต้องทำให้เขา ถ่อมใจคือ

ก. เบลซาซา ข. ไชรัส

ค. เนบูคัดเนสซาร์

13. สิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราควรเลือกในชีวิตของเราคือ....

ก. ดำเนินชีวิตในทางที่ดี ข. รับใช้พระเจ้า

ค. เลือกเพื่อนที่ดีที่สุด

14. สิ่งที่ยอันตรายที่สุดที่เราควรเลือกในชีวิตของเราคือ....

ก. ความสุขสบาย ข. เกียรติ

ค. ความสนุก

15. เลือกข้อที่ถูกต้องเติมลงไปในช่องว่าง “ผู้ที่...ดีกว่าผู้ที่อ่านมาก....

ก. เข้าในการไถ่ ข. ตอบคำถามได้รวดเร็ว

ค. เป็นนักอ่าน

16. ผลพระวิญญาณสุดท้ายที่พบในกาลาเทีย 5: 22 , 23 ที่มีความหมายเหมือนกับการรู้จักบังคับตนคือ

ก. สุขภาพอ่อนนุ่ม ข. ใจเย็น

ค. อดทนนาน

17. มีคำไหนอีกที่พูดถึงว่าคนนั้นเป็นคนที่เชื่อถือได้

ก. วางใจได้ ข. คนที่ฉลาด

ค. คนที่ขยัน

18. สิ่งไหนสำคัญที่สุดที่ทำให้เราเป็นคริสเตียนที่ไว้ใจได้

ก. ผลักภาระให้คนอื่น ข. อ่านพระคัมภีร์ อธิษฐาน และไปโบสถ์

ค. เรียนรู้ถึงวิธีที่จะทำให้ผู้อื่นหรือดีกว่าโดยการเรียนพิเศษ

19. ซาโลมอนยกตัวอย่างของ...ที่แสดงถึงความขยันและอุตสาหกรรม

ก. ตัวบีเวอ ข. มค ค. นก

20. ให้เติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์จากข้อที่อยู่ข้างล่าง “มีกำไรอยู่ใน.....”

ก. สันติสุข ข. การงาน ค. ความชื่นชมยินดี

21. ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ประการที่ 2 ใน กาลาเทีย 5: 22 คือ

ก. สันติสุข ข. ความรัก

ค. ความชื่นชมยินดี

22. เติมคำให้สมบูรณ์ “ใจเราจึงเป็น.....”

ก. น้ำเย็น ข. ยาวางดี

ค. ความอบอุ่นในฤดูหนาว

23. ทำไมพระเจ้าต้องตีสอนคริสเตียน.....

ก. เพราะทรงพิโรธเขา ข. เพราะทรงรักเขา

ค. เพราะทรงแข็งแรงกว่าเขา

24. สุภาษิต 15: 32 กล่าวว่าคนที่ไม่ยอมฟังคำแนะนำของคนอื่นเป็นคน.....

ก. นฉลาดกว่าคนอื่น ข. ไม่สนใจตัวเอง

ค. รู้ว่าเขาจะเรียนรู้ด้วยตนเองได้

25. พระเยซูกล่าวว่า คนที่คิดจะสร้างบ้านจะต้อง

ก. นฉลาดกว่าคนอื่น ข. ต้องใช้อิฐเพราะจะทำให้บ้านแข็งแรง

ค. ต้องมีที่เพื่อจะขายบ้านได้อีกในอนาคต

26.ตามสุภาษิต 3:5 – 6 ถ้าเราวางใจในพระเจ้าโดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยความรู้ของตนเองพระองค์จะทรง

ก. ทำให้ร่ำรวย

ข. นำทางการดำเนินชีวิตของเรา

ค. จะบอกเราทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

เฉลยข้อสอบ

1. ค
2. ข
3. ค.
4. ข
5. ค
6. ข
7. ค
8. ข
9. ค
10. ค
11. ก
12. ค
13. ข
14. ข
15. ก
16. ข
17. ก
18. ข
19. ข
20. ข
21. ค
22. ข

สุภาษิต 2: 4-5

หากเจ้าขวนขวายหาถ้อยคำของเราประหนึ่งค้นหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่
แล้วเจ้าจะเข้าใจ ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า และพบความความรู้

ของพระเจ้า

23. ข

24. ข

25. ก

26. ข

ธัญญาทิพย์

แบบฝึกหัด ชั้นประถมศึกษา

J. 1-4

สุภายิต

บทที่ 1 จงแสวงหาปัญญา

สติปัญญาที่ฉลาดและดีเลิศใคร ๆ ย่อมแสวงหากันทั้งนั้น ซึ่งเป็นสิ่ง
 มนุษย์เราจะแสวงหาความรู้ได้ก็โดยการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ กษัตริย์
 ซาโลมอนเป็นผู้ที่มีปัญญาเป็นเลิศ ชื่อเสียงพระองค์โด่งดังไปทั่วแผ่นดิน เพราะ
 พระองค์รู้จักใช้สติปัญญาในการพิจารณาตัดสินใจในปัญหาต่างๆ ได้อย่างถูก
 ต้อง เราซึ่งเป็นคริสเตียนและปรารถนาที่จะมีสติปัญญาเป็นเลิศเช่นซาโลมอน
 เราจะทำอย่างไร?

ให้แก้รหัสต่อไปนี้แล้วจะพบคำตอบ (สุภาษิต 4:5)

⦿ = ข	④ = ร	➤ = ญ
⑧ = ว	♠ = ง	⑩ = ำ
♥ = ค	⑥ = ป	♣ = จ
① = ถ	⑤ = บ	⑨ = ำ
⚡ = เ	⑥ = ล	② = ม
➡ = แ	⑦ = ะ	② = ห
④ = น	♠ = ก	⇨ = อ
③ = ย		

⇨ ③ ⑨ ⑥ ② ⇨ ⑥ ⑦

⇨ ③ ⑨ ② ④ ♠ ⑥ ⑤ ♣ ⑨ ♠

① ⇨ ③ ♥ ⑩ ⇨ ② ♠

⑥ ⑨ ♠ ? ⇨ ♠ ⚡ ④ ⑨

♣ ♠ ⚡ ⇨ ⇨ ⑨ ⑥ ➤ ➤ ⑨

➡ ⑥ ⑦ ⚡ ⇨ ⇨ ⑨ ♥ ⑧ ⑨ ②

④ ⇨ ⑤ ④

บทที่ 2 จงมีความเมตตา

1. ให้ดูสุภาษิต 12:25 แล้วเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์

_____ ของคน
_____ เขา _____ แต่ถ้อยคำ
_____ กระทำให้เขา _____

สุภาษิต 12:25

คนที่หมดกำลังใจคือ คนที่ทุกข์ใจ กังวลใจ ไม่มีความมั่นใจในตนเอง
แต่ถ้ามีคนมาพูดให้กำลังใจ หนุนใจ จะทำให้เขาดีขึ้น ดังนั้นเราจะต้องระมัด-
ระวังในการมีความสัมพันธ์ต่อผู้อื่น ควรจะมีคำพูดที่มีความรัก เมตตา และ
ยิ้มแย้มอยู่เสมอ

2. ให้หาผลลัพธ์ของเลขที่กำหนดให้ ใช้ตัวอักษรแทนตัวเลขที่เป็นค่าของเลขที่หาได้ แล้วจะได้คำแนะนำที่เราควรจะทำต่อคนอื่น

		ซ		ส			
		23		50			
		$\overline{2 \times 7}$		$\overline{2 \times 11}$			
จ	14	$\overline{9 \times 12}$		$\overline{15 + 15}$		$\overline{2 \times 6}$	
		$\overline{6 + 6}$		$\overline{3 + 3}$			
ม	30	$\overline{31 - 19}$		$\overline{3 + 4}$		$\overline{(2 + 2) \times 2}$	
		$\overline{8 \times 8}$					
า	6	$\overline{47 + 61}$		$\overline{3 + 3 + 1}$		$\overline{200 - 92}$	
		$\overline{8 + 8}$					
ต	12	$\overline{15 + 8}$		$\overline{5 \times 10}$		$\overline{4 : 32}$	
		7		16			
		อ		ฟ			
						เ	
						ง	
						ก	
						ข	
						ค	
						ด	
						น	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	
						ธ	
						จ	
						ช	
						ซ	
						ค	
						ข	
						บ	
						ป	
						ท	
						ถ	
						ด	

บทที่ 3 จงเชื่อฟัง

พระคัมภีร์กล่าวว่า การเชื่อฟังเป็นสิ่งจำเป็น แม้ว่าเราจะมีเหตุแก้ตัวที่จะไม่เชื่อฟัง โครโลสี 3:20 กล่าวว่า “ฝ่ายบุตรทั้งหลายจงเชื่อฟังบิดามารดาของตนทุกอย่าง”

1. จงเรียงอักษรต่อไปนี้ให้ถูกต้อง แล้วนำไปเติมในช่องว่าง

ฟิวเซ็ง

นบบนอ

ฎากกร

แกอรบ์

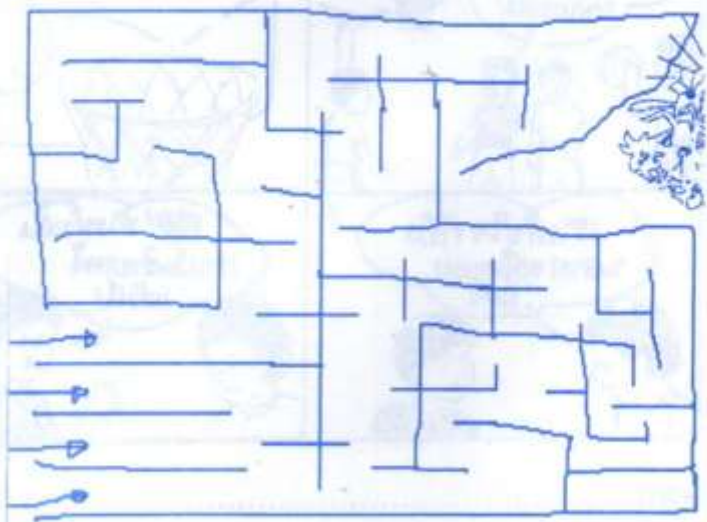
เยรกีติ

ระพญาสย

ณัตบญพระ: ตามไปติ

ฝ่ายบุตร _____ บิดามารดาของตนในองค์พระผู้
เป็นเจ้า เพราะกระทำอย่างนั้นเป็น _____ จงให้
แก่บิดามารดาของเจ้านี้เป็น _____ ที่มี
ไว้ด้วย เพื่อเจ้าจะ _____ และมีอายุยืนนานที่แผ่นดินโลก.

2. ช่วยนำเด็กสองคนนี้ ไปถึงพระพรของพระเจ้า โดยเขียนเป็นลูกศรชี้ทาง

บทที่ 4 จงระวังคำพูด

น้องๆ เคยคิดไหมว่า คำพูดของเรามีผลต่อคนอื่นที่จะทำให้ผู้ฟังคิดถึงเรา เป็นผู้พูดอย่างไรบ้าง? ชอบฟังคนอื่นพูดถึงเราอย่างไรไหม? “ฉันรู้จักคนนั้นดี ชอบมีเรื่องทะเลาะกับคนอื่นเสมอเลย” นี่ก็คงเป็นพยานที่ดีไม่ได้ ใช่ไหม?

ในหนังสือสุภาษิต กษัตริย์ซาโลมอน พูดหลายอย่างเกี่ยวกับการใช้คำพูด เป็นสิ่งสำคัญ ให้อ่าน สุภาษิต 26:21-22

1. ให้อ่านเส้นคำเปรียบเทียบหรือคำที่มีความหมายคล้ายๆ กัน สุภาษิต 26:22, 4:24, 12:17

1. คนที่มักทะเลาะวิวาทเป็นเหมือน	1. เป็นอาหารร่อย
2. คนปากบอน	2. วาจาไม่สัตย์ซื่อ
3. วาจาตด ๆ	3. คนโกหก
4. พยานเท็จ	4. ถ่านเป็นเชื้อเพลิง, ฟืนเป็นเชื้อไฟ

2. ให้อ่านการ์ตูนแล้วตอบคำถาม ทำที่ของมิตรทำให้เจตน์รู้สึกอย่างไร?

ตอบ.....

3. คำพูดของเราอาจทำให้คนชอบเราหรือไม่ชอบเราได้ แต่ถ้าเราอมให้พระ
วิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยเราควบคุมคำพูด จะทำให้พระเยซูทรงพอพระทัยและช่วย
ทำให้คำพยานของเราเกิดผลดีด้วย

ให้อ่านประโยคนี้ในกระจก เพื่อจะรู้การใช้คำพูดอย่างไม่ต้อง

ฟังดู

พูด

ฟัง

พูด

บทที่ 5 จงเป็นมิตร

น้อง ๆ มีเพื่อนกี่คน? เขาเป็นเพื่อนเราได้อย่างไร? น้อง ๆ ชอบเพื่อนเพื่อนนั้นไหม? ให้ทำรายชื่อเพื่อนของน้องบนกระดาษ ดูซิว่ามันยาวแค่ไหน น้องอยากให้มีมากกว่านี้ไหม? ถ้าไม่มีเพื่อนเลยจะทำอย่างไร?

บางคนมีเพื่อนเยอะแยะ แต่บางคนมีเพียงสองสามคนเท่านั้น เพื่อนมีความสำคัญต่อเราทุกคน แต่บางที่เราไม่รู้จะหาเพื่อนได้อย่างไร หรือว่าเลือกเพื่อนที่ดีได้อย่างไร นี่เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องเรียนรู้

1. ให้เรียงคำให้ถูกต้องแล้วนำมาเติมในช่องว่าง

ตมึร..... ยสาท.....

มีก็..... มาร์ดกว.....

ยู่อ..... ากทูลว.....

เลอะ..... อพึ่งนั.....

มเดก้าก็..... พี่อ.....

ยชั๊กนว..... มาย.....

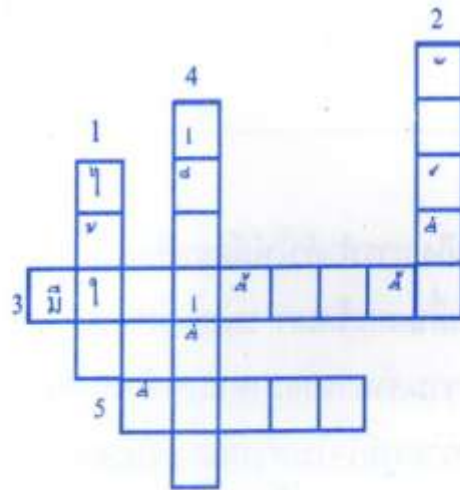
ชัทยุกาก..... ษิสุกต.....

7171:.....

2. ให้เติมคำในอักษรไขว้โดยอาศัยประโยคต่อไปนี้

1. ถ้าท่านกล้าเกาะหลังคนที่กำลังเดินบนเชือกเส้นเดียว แสดงว่าท่าน.....
2. ถ้าเก็บเงินได้แล้วยอมคืนให้เจ้าของแสดงว่าเราเป็นคน.....
3. คนที่ให้คนอื่นด้วยใจกว้างขวาง เรียกว่าเป็นคน.....
4. ถ้าอยากมีเพื่อนเราจะต้อง.....
5. คน.....เป็นคนที่เชื่อถือได้

บทที่ 6 จงมีใจถ่อม

1. ให้ออกรหัสต่อไปนี้ เพื่อจะรู้ว่าคำจำกัดความของการ ถ่อมใจ

ง ■ ด ◊ ย ⌚ ว ☞ ส ↘
 ห ✨ อ ✂ โ ↓ ต ☆

ผู้ที่มีใจถ่อม คือผู้ที่ไม่

✨⌚ ■⌚ ↓ ↘ ✂☞ ◊ ◊ ✂☞ ◊ ☆ ☞

1.....2.....3.....

ความถ่อมใจ ไม่ได้หมายถึง การทำตัวให้ด้อยหรือต่ำลงต่อหน้าคนอื่น แต่หมายถึงการมีท่าทีที่ให้เกิดใจคนอื่นและรักเขา เพราะว่าพระเจ้าทรงรักเรา การทำตัวให้ด้อยลงหรือการปฏิเสธความสามารถของตนเองต่อหน้าคนอื่นนั้นเป็นการถ่อมใจที่ไม่จริง เราสามารถมีความภูมิใจในความสามารถของตัวเองได้ แต่ต้องสำนึกอยู่เสมอว่า พระเจ้าทรงประทานสิ่งเหล่านั้นให้และให้เราใช้ความสามารถนั้นเพื่อนำสง่าราศีมาสู่พระเจ้า

- ก. ในรูปใครเป็นผู้ที่อวดตัว ใครเป็นคนให้ความสามารถแก่คุณพ่อ?
- ข. ทำไมคำพูดของเจน จึงไม่ถูกต้อง

ตอบ.....

บทที่ 7 จงเลือกให้ถูก

ให้นักๆ เขียนถึงสิ่งที่เราต้องทำ เมื่อเราตื่นขึ้นมาในตอนเช้ามีอะไรบ้าง?
เช่น ตื่นนอน ลุกขึ้นไปล้างหน้าแปรงฟันและ.....

ซาโลมอนกล่าวว่า การตัดสินใจที่ถูกต้องคือการมีชีวิตที่ฉลาดที่สุด
ต่อไปนี้ป็นรายชื่อและการตัดสินใจของแต่ละคนในเรื่องที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์
บางคนก็ตัดสินใจถูกบางคนก็ตัดสินใจผิด ให้จับคู่ให้ถูกต้อง

ก.โมเสส อพยพ 5:1

1.หลอกพี่ชาย

ข.อับราฮัม ปฐมกาล 12:1-4

2.เชื่อฟังพระเจ้าและไปเฝ้ากษัตริย์ฟาโรห์

ค.เอซาว ปฐมกาล 25:27-34

3.เป็นกษัตริย์ที่เชื่อฟังพระเจ้า

ง.รูธ รูธ 1:16

4.ไปยังแผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญา

จ.ดาวิด

5.ขายสิทธิบุตรหัวปี

ฉ.ยาโคบ ปฐมกาล 25:27-34

6.ทำดีที่สุดแม้ว่าจะต้องตกเป็นทาสและ
การทำงานทุกอย่างก็เจริญขึ้น

ช.โยเซฟ ปฐมกาล 39:1-3

7.ติดตามแม่ของสามี

2. ให้ออทรหัส แล้วนำมาเติมในช่องว่างให้สมบูรณ์

ง ♣ ม ๖ ก Υ ะ < พ —
 ค / อ ⊆ ถ ๐ ส ⊇ ร ๘
 ด × ต ∞ ำ ® บ ≡ ป ≈
 ๕ ◊ ญ ↑ ล ⊕ ำ ©

— ๘ < / © ของพระเจ้าเป็น ≡ ⊆ ◊ Υ ×
 ⊇ ∞ ≈ ↑ ↑ ® ช่วยให้ ◊ ⊕ ⊆ Υ ในสิ่งที่
 ๐ Υ ∞ ⊆ ♣

ตอบ.....

3. ให้เรียงคำให้ถูกต้อง จะรู้ว่าการเลือกที่สำคัญที่สุดคืออะไร?

เย ทำ ของ เชื่อ ฐ สอน และ
 คำ พระ ตาม

ตอบ.....

บทที่ 8 จงช้าในการโกรธ

ให้อ่านดูความรู้สึกในหลายๆ ลักษณะข้างล่าง และให้ระบายสีระดับของ
อุณหภูมิอารมณ์ที่ปรากฏอยู่ในปรอทนั้นๆ ตามความคิดของน้องๆ เอง

1. เพื่อนของเราขอยืมรถจักรยานคันใหม่ของเราไปใช้เราใจดีให้ยืม แต่พอเพื่อนนำรถมาคืนเรา ปรากฏว่าล้อบิด กระดิ่งรถพัง เราจะรู้สึกอย่างไร?

โกรธจัด 4
โกรธ 3
อารมณ์เสีย 2
ใจเย็น 1

2. คอยเวลาที่จะไปเที่ยวที่ชายทะเล แต่พอถึงวันจะไปเกิดฝนตกหนัก เราจะรู้สึกอย่างไร?

โกรธจัด 4
โกรธ 3
อารมณ์เสีย 2
ใจเย็น 1

3. เราเรียงเหรียญที่เก็บไว้เป็นหมู่ๆ โดยใช้เวลาหลายชั่วโมง แต่พอเสร็จน้องก็เข้ามา หยิบเหรียญขว้างลงบนพื้นกระจุยกระจายไปหมด เราจะรู้สึกอย่างไร?

โกรธจัด 4
โกรธ 3
อารมณ์เสีย 2
ใจเย็น 1

4. กำลังดูการ์ตูนเรื่องโปรดในทีวี พอดีคุณพ่อเรียกให้เอาขยะไปทิ้ง เราจะรู้สึกอย่างไร?

โกรธจัด 4
โกรธ 3
อารมณ์เสีย 2
ใจเย็น 1

5. เก็บเงินไว้ซื้อนาฬิกาเรือนใหม่ โดยใช้เวลาเก็บออมถึง 6 เดือน แต่วันนี้มันหยุดเดินเสียแล้ว เราจะรู้สึกอย่างไร?

โกรธจัด 4
โกรธ 3
อารมณ์เสีย 2
ใจเย็น 1

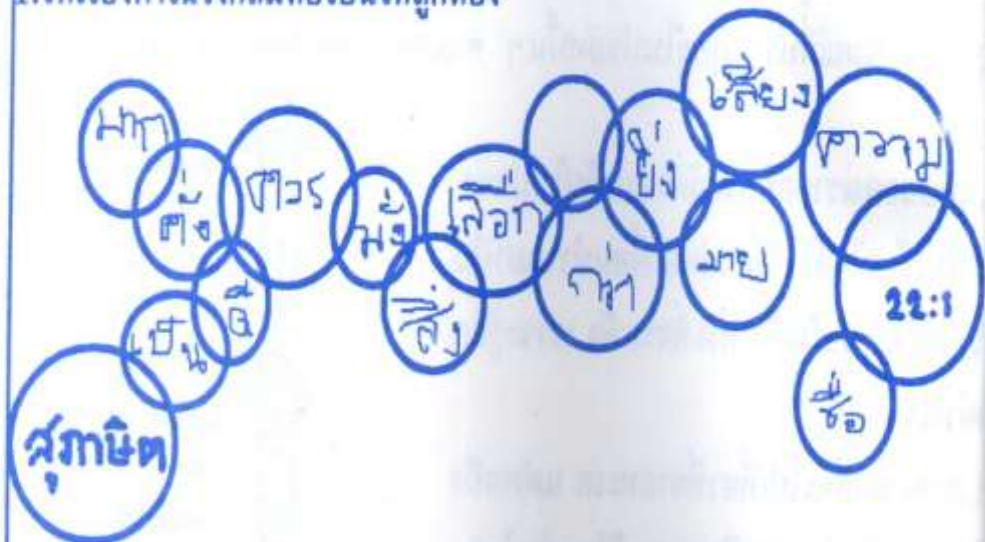
เมื่อเสร็จแล้วให้รวมคะแนนจากข้อ 1-5

และดูค่าเฉลี่ยจากคุณครู (คู่มือ)

คะแนนรวม _____ คะแนน

บทที่ 9 จงข้อสัตย์

1. ให้เรียงคำในวงกลมต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ตอบ

2. คนที่สัตย์ซื่อหรือไวใจได้ จะได้รับอะไร? ให้ถอดรหัสแล้วจะรับคำตอบ

↘ → → ↘ ← 28:20

ตอบ.....

1.

ตอบ สุภาษิต 10 :5.....

2.

ตอบ สุภาษิต 12:24.....

3. จงแก้คำเหล่านี้ให้ถูก

ตบ ชะ ษยัณ คััน แข่ง จัะ ด้าย ชั้ สห ลิง คาน

ประเส็ด

ตอบ สุภาษิต 12:27.....

4. จงแก้ไขคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

มี กั้ม ไร หยุ่ นััย งาณ ทุด ทญ่าง

ตอบ สุภาษิต 14:23.....

บทที่ 11 จงมีใจยินดี

1. ให้เรียงตัวอักษรตัวเว้นตัว แล้วจะได้ใจความจากสดุดี 16:11

ใน.....

.....

.....

.....

.....

.....

ในพระราชนิพนธ์

ปีเนพกำลันล่อง
มีเออชิ่งน
คณ๒นุ

ะมเจ้าพาลีเต

ระมพเอกนพร

ระมขนุ๒น๒๒

และเนหะมีย์ 8:10

เพราะ.....

.....

.....

.....

.....

2. ให้ออครหัสต่อไปนี้แล้วจะรู้ว่ามีคนกี่คนในพระเจ้าจะเป็นอย่างไร?

→	ข	↑	ว
↓	ค	↪	ฉ
↖	ง	↗ ↘	ด
→	จ	↑	เ
↖	ท	↘	ห
↖	น	→	อ
→	บ	↘	ก
↖	ป	↓	ข
↖	ย	↖	ค
↖	ร		

บทที่ 12 จงรับการสอน

ชีวิตของคนเราต้องมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตั้งแต่เกิดจนถึงวันตาย การเรียนรู้ไม่มีวันจบสิ้น และไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไป

1. บทเรียนอาทิตย์นี้บอกเราว่า เราจะต้องเป็นคนที่สอนได้หรือยอมรับการสอน

ดูจาก สุภาษิต 23:2, 19:20 เราสามารถรับการสอนได้ 3 วิธีคือ

1.1 โดยรับการ เพื่อจะได้มีความรู้และนำไปปฏิบัติ

1.2 เรียนรู้โดยรับ จากผู้อื่น ที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

1.3 โดยรับการ บางทีวิธีนี้อาจจะทำให้เจ็บปวดและไม่น่าชื่นใจ แต่ตัวก็เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนรู้ที่สำคัญ

2. ให้เรียงคำและนำไปเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง จากสุภาษิต 12:15

.....ของ.....นั้น.....

คงโน

ใน.....ของเขาเอง แต่.....

ยอม.....คำแนะนำ.

บทที่ 13 จรอบคอบ

1. ให้ออกรหัสต่อไปนี้ และจะรู้ว่าควรทำอะไรก่อนมีการตัดสินใจ

ก ○	จ □	1.
ข ○	น
ค ⊙	ท	2.
ง ■	ผ
พ	ะ	3.
ร	า
ว	ำ	→
อ	เ →
แ ↑	

2. ให้เขียนวิธีทำขนมหรือกับข้าวอย่างง่าย ๆ มา 1 อย่าง โดยแสดงให้เห็นว่า การทำอะไรแต่ละอย่างจะต้องมีการวางแผนและมีการดำเนินการอย่างไร?

- อุปกรณ์ 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

- วิธีทำ 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

